ΕΝΤΥΠΟ ΤΟΥ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ:

Blood & Honour
ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗ

18ο ΤΕΥΧΟΣ
ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 2007
3 ευρώ

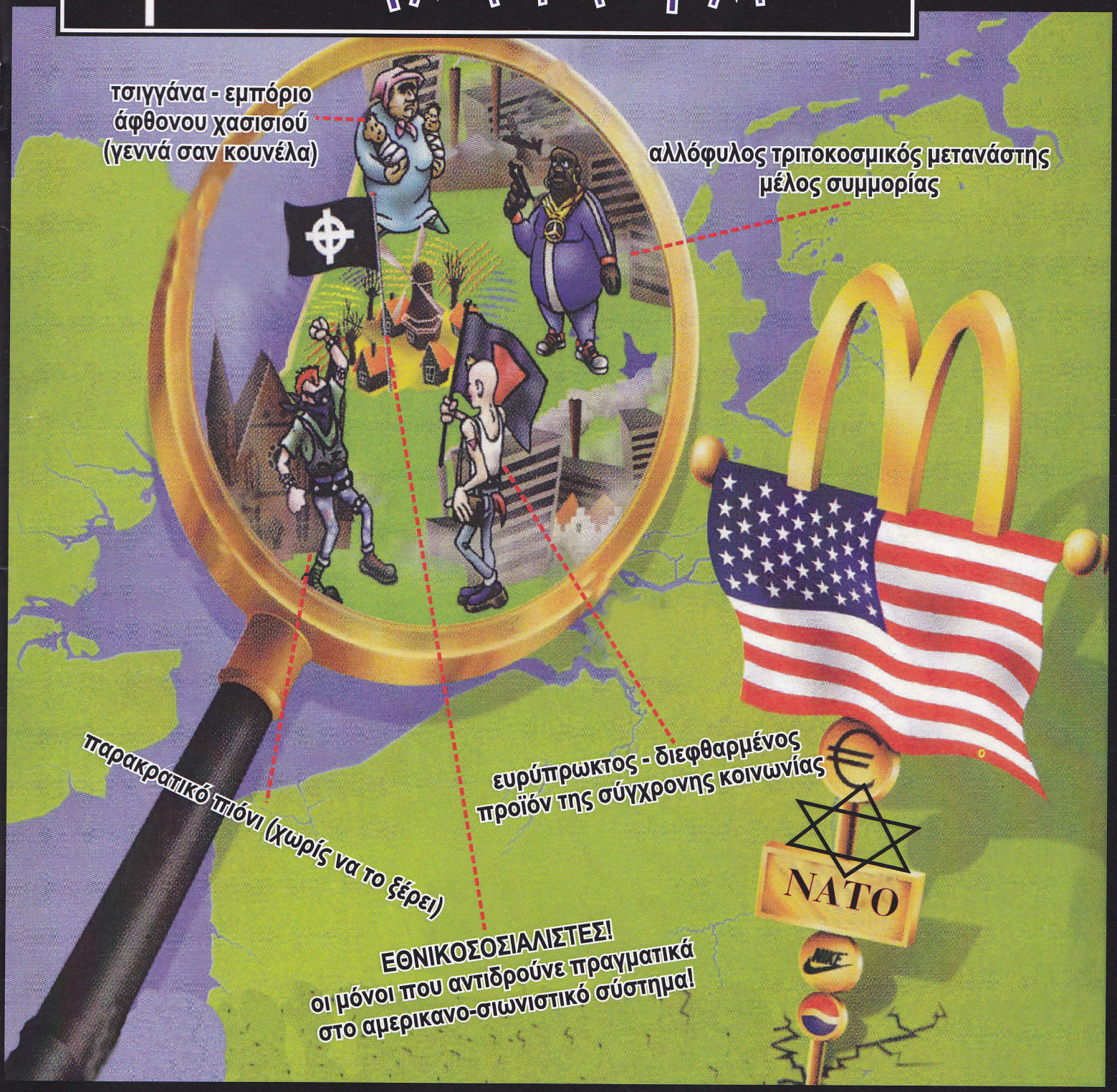

ΕΥΡΩΠΗ: Το προτεκτοράτο του ''εκλεκτού λαού''
ΕΙΝΑΙ ΤΡΕΛΟΙ ΑΥΤΟΙ ΟΙ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΣΙΩΝΙΣΤΕΣ!

EDITORIAL

Το 18° τεύχος του οργανισμού μας βρίσκεται στα χέρια σας.

Τον Αύγουστο που μας πέρασε, η χώρα μας για άλλη μια φορά, πέρασε μία μεγάλη δοκιμασία. Μεγάλο ποσοστό φυσικού πλούτου έγινε στάχτες, 65 περίπου συμπατριώτες μας έχασαν την ζωή τους και εκατοντάδες άλλοι είτε μείνανε άστεγοι είτε χάσανε περιουσίες και χωράφια. Τα παπαγαλάκια των πολιτικών, οι δημοσιογράφοι δηλαδή, άλλες φορές συγκάλυπταν τα γεγονότα άλλες πάλι λέγανε μισές αλήθειες. Ανοίξανε πάλι διάφορα παραθυράκια στα κανάλια τους για να βλέπουμε τις μουτσούνες των πολιτικών να εκμεταλλεύονται ο καθένας προς όφελος της παράταξης του, τον πόνο των ελλήνων και την καταστροφή της ελληνικής φύσης. Νιώσαμε για ακόμη μια φορά στο πετσί μας πως δεν υπάρχει κράτος και ότι κάποιοι δεν έχουν ιερό και όσιο! Το μεγαλύτερο ποσοστό των πυρκαγιών ήταν σίγουρα σχέδιο κάποιων (ξένες υπηρεσίες, πολιτική εκμετάλλευση, οικοπεδοφάγοι-μεγάλες εταιρείες, κ.π.α), αλλά κι απ' την άλλη, το να μπορούν άνετα να μας βάζουν φωτιές μέχρι και δεκαεπτάχρονοι αλβανοί ή ιρακινοί; Ποιόν πρέπει να φτύσουμε γι' αυτό; Όπως και να 'χει και όποιο από τα παραπάνω σενάρια να πιστέψεις, το βασικό θέμα είναι ότι δεν έχουμε κράτος κι αυτό είναι έρμαιο άλλων και ότι τον Αύγουστο που μας πέρασε είχαμε έναν πραγματικό αλλά νέου τύπου πόλεμο! Θα δούμε κι άλλες άσχημες εξελίξεις σύντομα και το θέμα είναι το πόσο ακόμα θα στέκουμε απαθείς.

ΞΥΠΝΑ ΕΛΛΗΝΑ! ΕΛΛΑΔΑ ΣΤΑΣΟΥ ΣΤΑ ΠΟΔΙΑ ΣΟΥ!

Στο εξωτερικό και συγκεκριμένα στην Αγγλία, τα πράγματα πάνε πολύ καλύτερα για την εθνικοσοσιαλιστική skinhead σκηνή, αφού τον Σεπτέμβριο πραγματοποιήθηκε ένα πολύ πετυχημένο Ian Stuart memorial με όλες τις μεγάλες Αγγλικές μπάντες, ανάμεσα τους και δύο νέες, την οποία μία, του Unit 28 φιλοξενούμε στο παρών τεύχος!
Καλή ανάγνωση.
IAN STUART R.I.P

Υ.Γ: Η μικρή ανανέωση του περιοδικού και συγκεκριμένα στο εξώφυλλο, ελπίζουμε πως έγινε προς το καλύτερο. Επίσης, το παράρτημα μας για άλλη μιά φορά, προχώρησε στην εκτύπωση κάποιων αυτοκόλλητων που μπορείτε να δείτε μέσα στο περιοδικό.

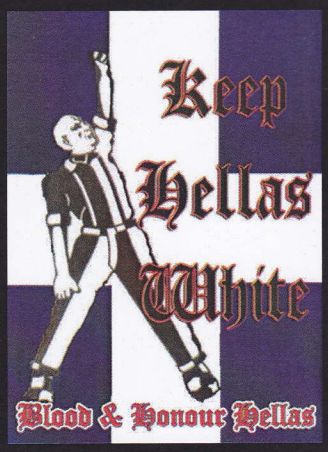

B&H Hellas
Address:
Po Box 52046
14410
Athens
Hellas
Divisions:
Athens: bh_hellas@yahoo.gr
Thessaloniki: hellkraft1821@yahoo.com
Trikala: skinhouse_hellas@yahoo.gr
Cyprus: hitl3rliv3s@yahoo.gr
Skinhouse Hellas:
skinhouse_hellas@yahoo.gr
Sites:
www.bhhellas.com
http://gloryrac.blogspot.com

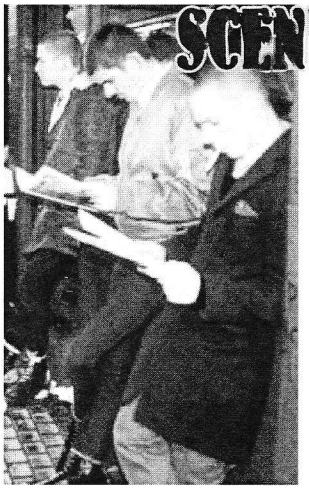

SCENE NEWS

Οι Powerhaus είναι μια νέα μπάντα με μέλη από Bound For Glory και Final War ενώ ο Roy από τους τελευταίους τραγουδά και στους hardcore/punk Tri City Trashed με το cd One Life

Οι Άγγλοι Strikeforce UK λίγο πριν το διαλύσουν, κυκλοφορούνε το δεύτερο cd τους We Don't Run ενώ οι συμπατριώτες τους Retaliator έχουν το Beyond The Cold Light Of Day

Οι Choc Frontal είναι μια νέα Oi!/R.A.C μπάντα από την Γαλλία

Οι VollKontact είναι ουσιαστικά οι Kategorie C με άλλον τραγουδιστή και έχουν τα cd: Für Euch, Ohne Viele Worte και Es Geht Weiter

Ο τραγουδιστής των Αυστραλών Death's Head δημιούργησε τους Kilgore, μια WP Rock&Roll μπάντα που αφού κυκλοφόρησαν ένα split με τους Death's Head, κυκλοφορούν και το πρώτο τους cd με τίτλο 44 Magnum Opus

Οι Γερμανοί Kraftschlag έχουν το νέο cd Reinheit Verpflichtet

Η Ιταλική R.I.F μπάντα ZetaZeroAlfa έχει το cd La Ballata Dello Stoccafisso

Οι Reborn αποτελούν ένα νέο R.A.C σχήμα από την Σλοβακία και έχουν το cd National Front

Οι Γερμανοί Ultima Ratio (με μέλος από Kommando Skin) έχουν το Where Is The Man

Οι πιο 'κάφροι' μουσικά, ας κοιτάξουν για τους Ιταλούς Carnival's Carnage με το cd L'era Dell' Odio όπου παίζουν grind

Οι Slay The Beast είναι μία νέα R.A.C μπάντα από την Αμερική και έχουν ήδη χαρίσει τραγούδια τους σε κάποιες συλλογές

Οι Ελβετοί Indiziert έχουν το νέο cd Die Letzte Bastion

Kara λέγεται ένα νέο Αγγλικό project γκρουπ με το cd Under A Fading Moon παίζοντας μπαλάντες και rock. Γυναικεία φωνητικά και μέλη από Avalon

Οι Γερμανοί Nordfront έχουν το τρίτο cd τους με τίτλο Jahre Der Schande

Η γνωστή skinhead pub στο Βέλγιο αφού πάει πολύς καιρός που άλλαξε χέρια, τώρα αλλάζει και ονομασία και γίνεται Moloko Bar

Οι Αμερικάνοι White Wash ετοιμάζουν καινούργιο cd

Οι Comando Blindado από Αργεντινή, έχουν το Marching On The Road To Victory

Οι Chi-Town Finest είναι μια νέα μπάντα από την Αμερική

Νέα μπάντα και από την Νέα Ζηλανδία (ίσως η πρώτη wp για την χώρα) οι Xenophobe με πιο metal ήχο

Οι Ιταλοί Dolomia έχουν το cd 'Antigas' δώδεκα Oi! τραγούδια

Νέο split cd από Γαλλία με τους Hais & Fiers και τους Choc Frontal

Οι Garrota είναι μια νέα Ιταλική R.A.C μπάντα από το Varese καθώς και οι συμπατριώτες τους Stato Asociale ξεκινάνε μόλις τα πρώτα τους βήματα σαν μπάντα με ογδοντόβιο ήχο και στίχο

Από Γερμανία και συγκεκριμένα από την PC Records έρχεται και το split cd με τους Sturmwehr και τους Cherusker

Οι Γερμανοί Sturm 18 έχουν το 'Unbelehrbar'

Έτοιμο και το δεύτερο cd των Arrow Cross από την Ουγγαρία με τίτλο 'The Green Shirts Rise Again'. Χαρακτηριστικό το εξώφυλλο στο οποίο απεικονίζεται ο Παλαιολόγος στην άλωση της Κωνσταντινούπολης!

Οι Ελβετοί Indiziert έχουν το 'Die Letzte Bastion'

Ενώ για τους λάτρεις της μπαλάντας υπάρχει το cd 'Schaffendes Deutschland' των Γερμανών Nico

Οι Lacedemone Sonora είναι μια νέα R.A.C μπάντα από την Ιταλία

Ενώ στην συναυλία μνήμης για τον Ian Stuart στην Αγγλία, εμφανίστηκαν οι καινούργιες μπάντες Last Chance και Unit 28

Οι Βραζιλιάνοι Comando Blindado έχουν το νέο cd 'Marching On The Road To Victory'

Οι Αμερικάνοι Empire Falls έχουν το νέο cd 'Infamous'

Οι Γερμανοί Sturmkommando έχουν το 'Der Wahnsinn Geht Weiter' και οι συμπατριώτες τους Aufstieg το 'Mühlenstadt'

Οι Άγγλοι Avalon λίγο μετά την κυκλοφορία του τελευταίου τους cd κυκλοφορούνε ακόμα ένα νέο με τον τίτλο 'The Warriors Call'

Οι Αμερικάνοι Rebel Hell κυκλοφορούνε το τρίτο τους ολοκληρωμένο cd με τίτλο 'Ancient Blood'

Οι Ισπανοί Depresion σύντομα θα έχουν το καινούργιο τους cd 'Hijos De Puta Con Clase' με ακόμα πιο πολιτικά μη ορθούς στίχους

Οι Βέλγοι Kill Baby Kill με καινούργιο ντράμερ θα αρχίσουν την ηχογράφηση του νέου τους άλμπουμ που θα τιτλοφορείται 'Angry, Young & White'

Η Βραζιλιάνικη Oi!/R.A.C μπάντα Anti Narcose έχει ηχογραφήσει ήδη έντεκα τραγούδια για το πρώτο της cd που θα λέγεται '11 De Novembro'

Κι από την Αργεντινή έχουμε δύο νέες μπάντες με τα δικά τους cd, τους Eleccion Correcta με το 'Soy De La Estirpe Del Sol' και τους Justicia Blanca με το 'A Mis Camaradas'. Και οι δύο μπάντες παίζουν ένα ικανοποιητικό Oi!-core

Ο Sebastian Seeman, κύριο αρχηγικό μέλος και οργανωτής του C18 στην Γερμανία και την Ευρώπη, παραδέχτηκε ανοιχτά ότι τα τελευταία τρία χρόνια δούλευε για το κράτος και την προστασία του πολιτεύματος! Ο Seeman ήταν γνωστός επίσης και για τις επαφές του με τους Bandidos, μια ομάδα μηχανόβιων (bikers) και συμμορία, όπου τα μέλη της ήταν όλα εμπλεκόμενα στο οργανωμένο έγκλημα και στο λαθρεμπόριο όπλων. Μάλιστα ήταν ο οργανωτής της τελευταίας συναυλίας μνήμης για τον Ian Stuart του C18, που έλαβε χώρα στο Βέλγιο. Το C18 φαίνεται ότι δεν έχει πάντως επαφές τώρα πια μαζί του.

Δύο μέλη από την θρυλική Αμερικάνικη R.A.C μπάντα Arresting Officers, ο Bob (κιθάρα) και ο Steve (μπάσο), παίζουν στους Limecell και στους Sons Of Liberty

Από την Αργεντινή ακόμα δύο νέες R.A.C μπάντες, οι Muerte & Calaveras και οι Borcegasso NS

Νέα μπάντα και από Αμερική, οι Blood & Iron

Η Γερμανική Rock-O-Rama φαίνεται ότι είναι ξανά στο προσκήνιο. Η δισκογραφική που πραγματοποίησε τις περισσότερες και κλασσικότερες κυκλοφορίες R.A.C συγκροτημάτων την δεκαετία του '80 και αρχές του '90, χωρίς βέβαια ο τότε ιδιοκτήτης να έχει τα εθνικοσοσιαλιστικά πιστεύω, ξαναπιάνει δουλειά. Για περισσότερες πληροφορίες: http://www.rockorama-online.de/

Η Ιρλανδική wp μπάντα Celtic Dawn που έδρασε στα μέσα του '80 με αρχές του '90, επιστρέφει στο προσκήνιο. Την ίδια στιγμή ξεκινάει και Γερμανικό συγκρότημα με το ίδιο όνομα

ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΝΙΣΜΟΣ

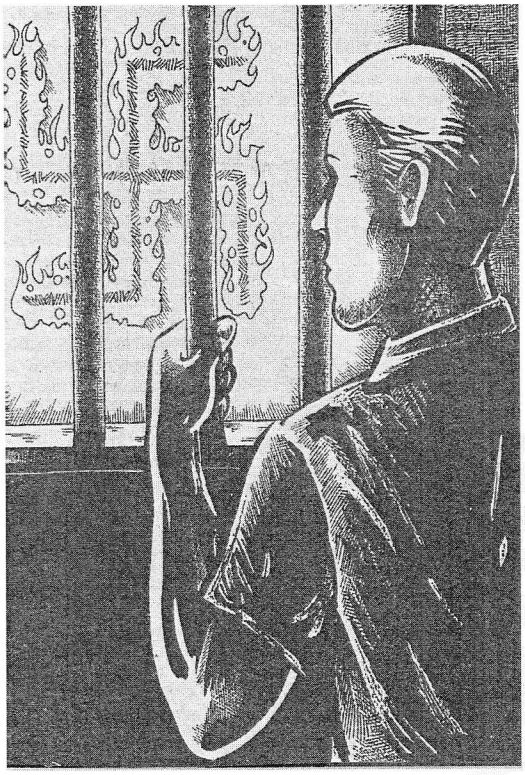

«Αλήθεια, τι κάνει ο άνθρωπος αυτός που απαρνιέται; Λαχταρά έναν κόσμο ανώτερο, επιθυμεί να πετάξει ψηλότερα και μακρύτερα από τους ανθρώπους της κατάφασης. Πετάει χίλια δυο πράγματα που θα του ήταν εμπόδιο στο πέταγμα του, και ανάμεσα στα ΄΄πράγματα΄΄ αυτά βρίσκονται ένα σωρό χρήσιμα και πολύτιμα που του χρειάζονται, κι όμως τα θυσιάζει στη δίψα του για τα ύψη»(Φρ. Νίτσε)

Σε κάθε κοινωνικό μετασχηματισμό, που πραγματοποιείται με νόμιμα μέσα και μη, όπως εξυπακούεται, η κυρίαρχη κάστα-τάξη που τα ιδιαίτερα συμφέροντα της θίγονται, το μέσο που χρησιμοποιεί για να δράσει αποτρεπτικά και κατασταλτικά για την εξεγερτική διαδικασία είναι η φυλάκιση των ανατρεπτικών στοιχείων που αντιμάχονται την κοινωνική ειρήνη και την αστυνομοκρατία που αναγορεύει κάθε καθεστώς ως απόλυτο στόχο για την διασφάλιση της εξουσίας του. Με λίγα λόγια περνάμε στη φάση της λεγόμενης «μηδενικής ανοχής». Όταν πλέον το καθεστώς χάνει το κοινωνικό του προσωπείο και η λαϊκή οργή ξεχειλίζει στο όνομα της κοινωνικής δικαιοσύνης , τότε δείχνει τα δόντια του απέναντι στους αντιπάλους του. Και τότε ακριβώς είναι που το κράτος διαχωρίζεται εμφανώς από το υπόλοιπο σώμα της κοινωνίας για να αποκρούσει την επίθεση που δέχεται. Σήμερα που το κράτος έχει δημιουργήσει περισσότερους εχθρούς από κάθε άλλη ιστορική περίοδο, οι φυλακές ανάγονται σε σημείο αναφοράς, διαμέσου των οποίων ο υπήκοος διαλέγει την ταυτότητα του. Πολέμιος του καθεστώτος ή συνεπής υπηρέτης του? Η φλόγα της συνείδησης από τη μια και ο χαφιεδισμός από την άλλη. Το καθεστώς σε αναγκάζει να γίνεις ένστολος δούλος του ή υπηρέτης του με πολιτικά. Η χριστιανική αρχή «οφθαλμό αντί οφθαλμού και οδόντα αντί οδόντος» μετατράπηκε στη νούμερο 1 εκδικητική αρχή. Έτσι το κράτος αναλόγως με τη ζημία που του προκαλεί ο οιοσδήποτε λειτουργεί αποτιμητικά και επιθυμεί μα πάρει την αποζημίωση του με κάθε μέσο. Όταν ειδικότερα πρόκειται το κράτος να εξετάσει το μέγεθος της ζημίας που έχει πραγματοποιηθεί στον μηχανισμό αυτού, καταργούνται όλα τα ανθρώπινα συναισθήματα και μονάχα η ζυγαριά της Θέμιδος είναι αυτή που ορίζει. Τι είναι σωστό και τι είναι λάθος. Ο καπιταλισμός γεννά καθέξιν εγκληματίες και αντικοινωνικές συμπεριφορές ,ως αντιφυσικό και απάνθρωπο σύστημα που είναι. Συνέπεια αυτού είναι να θεραπεύει τις πληγές που ο ίδιος δημιουργεί αντί να λειτουργεί προληπτικά και θεραπευτικά. Αντιθέτως καταστέλλει γιατί ακριβώς εκεί βρίσκεται η θεμελιώδης αδυναμία του, στο να δημιουργεί υγιή πρότυπα συμπεριφοράς, με λίγα λόγια μόνο μέσω μιας τρομοκρατικής δράσης μπορεί να επιβληθεί συνειδησιακά στην πλειονότητα των πολιτών. Ο εθνικοσοσιαλισμός στην ιστορία δεν επιβλήθηκε μέσω φυλακίσεων των αντιφρονούντων και μόνο. Η φυλάκιση δεν ήταν πανάκεια. Στερώντας την στοιχειώδη ελευθερία σε έναν άνθρωπο ή σε μια κοινωνική ομάδα, το μόνο που καταφέρνεις είναι να καλλιεργήσεις το μίσος απέναντι στον θεσμό που εκπροσωπεί το ίδιο το πρόσωπο. Σημασία έχει να υψώσουμε τις συνειδήσεις σε μια πιο ανώτερη σφαίρα και τις ψυχές προς ένα υπέρλαμπρο πεπρωμένο. . Το γεγονός ότι μας περιβάλει ένα κοινωνικό χάος, θα πρέπει να είναι εκείνη η αφορμή για να δώσουμε νόημα σε αυτό το ίδιο το χάος και να το ξεπεράσουμε, εφόσον ενστερνιστεί μαζί μας η μεγάλη μάζα την αλήθεια που πρεσβεύουμε. Τότε μιλάμε για ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ. Ο εγκλεισμός ενός φυλετιστή σε κάποιο μπουντρούμι της δημοκρατίας είναι συμβολικός. Συμβολίζει την μικρή και πρόσκαιρη νίκη των αρπακτικών της οικουμένης, έναντι μιας αποφασισμένης μειοψηφίας που επιθυμεί την επανάσταση, διότι εντός τεσσάρων τοίχων βρίσκεται περιχαρακωμένη η μοίρα όλων των τυράννων και όλων των τυραννικών καθεστώτων. Να βρίσκονται πάντοτε στο έλεος του λαού που βασανίζεται από αυτά. Δεν πρόκειται να καταφέρουν τίποτε από όσα σχεδιάζουν. Οι φυλακές θέλουν να απονεκρωθεί κάθε δυναμισμός και κάθε αυτονομία του ατόμου. Αποκόπτοντας το άτομο από την κοινότητα, το οδηγούν κατευθείαν στον υποτροπιασμό. Ο ενδεδειγμένος τρόπος για να αποφευχθούν όλα τα παραπάνω, που είναι ένας φαύλος κύκλος , είναι να δοθεί στο κάθε άτομο μια διέξοδος. Το κυρίαρχο σύστημα προτείνει τον αλκοολισμό και την χρήση ναρκωτικών ουσιών. Ο εθνικοσοσιαλισμός διαθέτει το «μυστικό» για τη σωτηρία του ανθρώπου επί γης και ουρανού. Την επανάσταση. Ο εθνικοσοσιαλισμός είναι το αληθινό βασίλειο της ελευθερίας και όχι το κίβδηλο μύθευμα της αναρχίας. Το μεγαλείο της κοσμοθεωρίας μας έγκειται στο γεγονός ότι δεν επιδιώκει να δημιουργήσει μια κοινωνία που βασίζεται στον πέλεκυ της αστικής νομιμοφροσύνης και την υποκρισία που απορρέει από αυτήν, αλλά αντιθέτως να θέσει τις ικανές και υγιείς βάσεις για την ανάδειξη της ελίτ και των ικανοτέρων να ηγηθούν της φυλής και να υπερασπιστούν αυτή με συνέπεια και αυτοθυσία. Δεν είναι σκοπός μας η εγκαθίδρυση μιας δικτατορίας των ειδικών πάνω στους ανειδίκευτους, όπως ευαγγελίζεται ο μαρξικός επιστημονισμός, τουναντίον θέλουμε να γκρεμίσουμε τις τάξεις ενώπιον της ενότητας της λευκής φυλής και στο όνομα μιας αληθούς ισότητας των άνισων να γκρεμίσουμε τις φυλακές ως μια στρεβλή εικόνα- αναπόσπαστη του θεάματος και της αναπαράστασης καθώς είναι και να δώσουμε σάρκα και οστά σε αυτό που είναι οι προσδοκίες μας για τη νέα χιλιετία. «Πρέπει να εξασφαλίσουμε την ύπαρξη των ανθρώπων μας και το μέλλον για τα λευκά μας παιδιά!» Τίποτα λιγότερο, τίποτα περισσότερο! Αλληλεγγύη με κάθε μέσο, πίστη σε ότι συμβολίζει και ο πιο «ασήμαντος» στρατιώτης του εθνικοσοσιαλισμού, απόρριψη της αστικής κουλτούρας και της ιδιοτέλειας που την συνοδεύει και εναγκαλισμός των Συναγωνιστών μας πέρα από προσωπικές κόντρες. Επιθυμία και ατέρμονος πόθος μας, να πνιγεί και ο τελευταίος διεθνιστής με τα έντερα του τελευταίου καπιταλιστή. Ίσως τότε γίνει ο κόσμος καλύτερος. Λευτεριά στους εθνικοσοσιαλιστές σε όλο τον κόσμο!

ΩΡΙΩΝ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΕΘΝΙΚΙΣΤΕΣ

N.S Violence - Skinheads

16/6/2007 - ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΣΤΟ SKINHOUSE ΜΕ: KOMMANDO SKIN, KOI!MPRESSER, TH.RE.AT

Ίσως η πιο επιτυχημένη συναυλία για την φετινή περίοδο πραγματοποιήθηκε στο Skinhouse Hellas. Την βραδιά άνοιξαν οι όπως πάντα δυναμικοί Th.Re.At όπου χάρισαν στο κοινό τα νέα τραγούδια που περιέχονται στο cd 'Trikala Skinheads' όσο και ακυκλοφόρητα, προς το παρόν, τραγούδια όπως: 'Πίσω Από Τις Μπάρες' και 'Προπαγάνδα' για να μπουν δυναμικά οι Γερμανοί Kommando Skin όπου πέρα από την φανταστική σκηνική παρουσία, χαρίσανε στον κόσμο τραγούδια κυρίως από το τελευταίο τους cd 'Aldeutsdele Voran', καθώς και άψογες διασκευές σε Skrewdriver, Landser, Endstufe, Rose Tattoo κ.α. Το κοινό παραδομένο στους Oi! ρυθμούς αλλά και μια πιο rock&roll πινελιά. Φυσικά ακολούθησαν οι Koi!mpresser. Οι Γερμανοί ήταν δηλωμένοι οπαδοί τους από καιρό! Χορός από τους Kommando Skin και σε κάποια φάση η σκηνή βρήκε Koi!mpresser και Kommando Skin να παίζουν μαζί ταυτόχρονα! Οι Koi!mpresser άψογοι όπως μας έχουν συνηθίσει έπαιξαν κομμάτια από το 'Till The Darkest Hour' καθώς και διασκευές σε Skrewdriver και το κλασσικό 'Βόρειος Ήπειρος' από Cause Of Honour. Κάπως έτσι τελείωσε η βραδιά με άπαντες τους παρευρισκόμενους, να έχουν μείνει κάτι παραπάνω από ευχαριστημένοι, μέχρι το επόμενο ραντεβού μας, που αλλού; Στο Skinhouse φυσικά!

ΩΡΙΩΝ

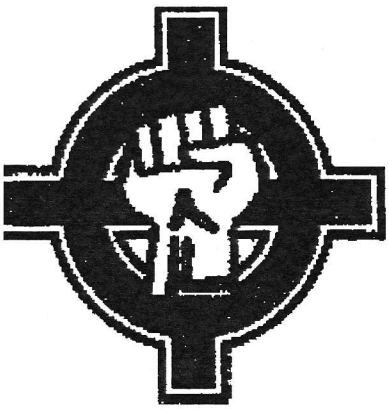

Επικαιρότητα

Απεβίωσε έπειτα από μάχη με τον καρκίνο ο γνωστός για το βιβλίο του Η Καταγωγή Των Ελλήνων, ελληνοκεντρικός ερευνητής και συγγραφέας, Δ. Δημόπουλος.

Στην Εσθονία οι πραγματικοί πατριώτες χτυπάνε για ακόμη μια φορά! Βιβλίο υπέρ του Χίτλερ και των Γερμανών του Β' Π.Π. κυκλοφορεί σε ολόκληρη την χώρα. Το βιβλίο αναφερόμενο φυσικά στα πραγματικά γεγονότα και στην αληθινή ιστορία της χώρας εκείνη την εποχή, παρουσιάζει τους Γερμανούς σαν απελευθερωτές από τα νύχια της Σοβιετική Ένωσης! Φυσικά το βιβλίο έχει βρει θετική ανταπόκριση από την πλειοψηφία του Εσθονικού λαού. Άντε....ευχόμαστε σύντομα και στα σχολεία!

Στις 9/10/2007 στη Σάμο, πραγματοποιήθηκε φεστιβάλ-συναυλία ελληνοτουρκικής φιλίας (μαλακίας) με διάφορους έλληνες προδοτάκους και στην πλειοψηφία τούρκους μουσικούς. Για την ιστορία αλλά και επειδή δεν κοιμόμαστε όρθιοι όπως πολλοί άλλοι, να αναφέρουμε τους διοργανωτές αυτού του γεγονότος που είναι: νομαρχία Σάμου (πολιτικάντηδες δηλαδή), μη κερδοσκοπική εταιρεία 'Σύσφιξη Ελλήνο-Τουρκικών Σχέσεων' (όσο και να σφίγγεστε μεταξύ σας μπρος και πίσω, τους περισσότερους Έλληνες δεν πρόκειται να τους δείτε ποτέ χέρι χέρι με τους τουρκαλάδες!), Εμπορικό Επιμελητήριο BODRUM (οι business εις βάρος του λαού, ξεχνώντας την ιστορία και τον αιώνιο εχθρό μετονομάστηκαν σε εμπορικά επιμελητήρια .....α ρε μπουντρούμι και κλωτσιές που θέλετε!) και το Τουρκικό προξενείο Ρόδου (χμμμμμμ....). Άντε και καλό οθωμανικό! Παραπάνω σχόλια περιττεύουν.

Στην Κωνσταντινούπολη ανακαλύφθηκε ένα τεράστιο λιμάνι Βυζαντινής εποχής που αντιστοιχεί σε δέκα οικοδομικά τετράγωνα! Τοίχος της πόλης, 22 πλοία-ναυάγια, αμφορείς και πάρα πολύ μεγάλη ποσότητα αρχαίων αντικειμένων. Εμείς από την μεριά μας αναρωτιόμαστε την τύχη τους, ως ποιανού πολιτισμού θα τα παρουσιάσουν οι τούρκοι και γενικά πως νιώθουν οι μογγόλοι, που κάτω από μία ακόμα Ελληνική γη που κατέλαβαν, βρίσκονται ακόμη στο πέρασμα των αιώνων τα σημάδια των πραγματικών κατοίκων εκείνης της γης.

Poli / SKINHEAD MAGAZINE

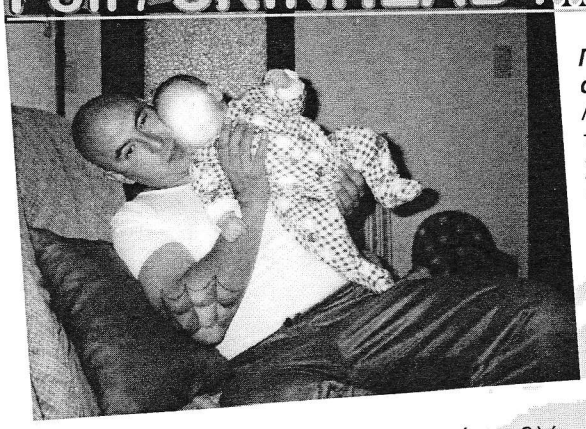

Γεια σου! Παρουσίασε τον εαυτό σου στους συναγωνιστές. Πως αποφάσισες να ξεκινήσεις το περιοδικό σου;

Λοιπόν, το όνομα μ ου είναι F.J.C.L. αλλά όλοι με ξέρουν σαν Poli. Είμαι ένας τριάντα-ενός ετών εθνικοσοσιαλιστής skinhead. Ζω στα νότια της Ισπανίας σε ένα χωριό 20.000 κατοίκους και είναι ένα πολύ καλό μέρος. Μπορείς να οδηγήσεις δύο ώρες με αυτοκίνητο προς την μεσόγειο θάλασσα ή δύο ώρες για το δεύτερο ψηλότερο βουνό της Ισπανίας όπου χιονίζει επτά με οκτώ μήνες τον χρόνο. Το πιο σημαντικό στη ζωή μου είναι ο υιός μου (τριών ετών) και η γυναίκα μου (25 ετών. Δουλεύω σε μία φάρμα γιατί αγαπώ την φύση. Δεν θα γίνω ποτέ πλούσιος αλλά η επαφή με τον αγρό και τα ζώα κάθε μέρα είναι ένα ωραίο συναίσθημα παρόλο που πρέπει να υποφέρω με την θερμοκρασία, από 40 βαθμούς το καλοκαίρι σε 10 τον χειμώνα.

Πάντα έγραφα σε περιοδικά. Μεταξύ 1995-'96, δύο συναγωνιστές και εγώ, κάναμε ένα περιοδικό με τίτλο'Rock&Revolution' αλλά τελικώς το παρατήσαμε για διαφορετικά προβλήματα ο καθένας. Μετά από αυτό, συνεργαζόμουνα με άλλα περιοδικά όπως το Clase Obrera (εργατική τάξη) το 1997-'98, το Extrem Sound το 1999 και άλλα. Έτσι το 2001 αποφάσισα να γυρίσω σε ένα δικό μου περιοδικό και κυκλοφόρησα δύο τεύχη του Race, Rock&Revolution αλλά είχα νομικά προβλήματα και το 2003 ξεκίνησα το NS/WP Skinhead Magazine με νομικά προβλήματα ξανά, αλλά μιλώντας με τον δικηγόρο μου το περιοδικό συνέχισε. Μέχρι το δέκατο τεύχος το περιοδικό κυκλοφορούσε κάθε δύο μήνες, δηλαδή έξι τεύχη τον χρόνο όπου είναι ένας καλός αριθμός. Το μόνο που μπορώ να πω είναι ότι χρειάζομαι να κάνω το περιοδικό και να νιώθω τον εαυτό μου δραστήριο.

Τα περισσότερα θέματα του περιοδικού σου αναφέρονται σε Skinheads και κινήματα από όλο τον κόσμο. Έχεις επαφές με συναγωνιστές από άλλες χώρες που βγάζουν περιοδικό; Στη χώρα σας έχετε άλλα εθνικοσοσιαλιστικά περιοδικά και ποίοι οι τίτλοι τους;

Ναι, είμαι σε καλή επαφή με πολλούς συναγωνιστές από την Ευρώπη και λίγους στην νότια Αμερική, ιδιαίτερα από Γερμανία και Ιταλία. Όσο αφορά εκδότες περιοδικών, εκτός από το B&H Hellas, δεν είμαι και σε ιδιαίτερη επαφή αλλά έχω γράψει λίγα άρθρα σε περιοδικά όπως: ISB, Nas Put, R.A.C, Meinungsfreiheit, FRD, Volkswille.

Πιστεύω ότι είναι πολύ σημαντικό το να κρατήσουμε τα παραδοσιακά skinzines απέναντι στο ίντερνετ. Φυσικά το νετ είναι αρκετά πληροφοριακό και χρήσιμο αλλά δεν πρέπει να παρατήσουμε τις ρίζες μας. Δεν υπάρχουν πολλά περιοδικά στην Ισπανία, υπήρχαν δέκα skinzines ή και περισσότερα πριν έξι-επτά χρόνια. Σήμερα υπάρχουν μόνο τρία skinzines με δύο ή τρία τεύχη τον χρόνο και αυτά είναι τα: Bastion Norte, La semilla De La Intolerancia και Hijas De Europa, το τελευταίο μάλιστα κυκλοφορεί από γυναίκες. Αυτός είναι και ο λόγος λοιπόν που θέλω να κάνω περισσότερα και καλύτερα τεύχη του περιοδικού μου. Στην πολιτική μεριά το δίο πρόβλημα. Κατά την διάρκεια των τελευταίων δύο ή τριών χρόνων, η αστυνομία έκανε έφοδο στις καλύτερες πολιτικές εκδοτικές κυκλοφορίες όπως στο Bajo La Tirania/Mundo NS και το Intemperie. Άλλα απλώς εξαφανιστήκανε όπως το Cueste Lo Que Cueste και το Voluntad Ferrea. Σήμερα το μόνο δραστήριο πολιτικό περιοδικό είναι το Nacion Y Revolucion αλλά έχουν να εκτυπώσουν νέο τεύχος πολύ καιρό τώρα Απλά είναι θλιβερό. Απ' την άλλη μεριά, μπορείς να αγοράσεις χιλιάδες βιβλία σε δικά μας βιβλιοπωλεία, που ασχολούνται με την πολιτική, την ιστορία κ.λ.π. Οπότε το Skinhead Magazine συνεχίζει.

Πότε ξεκίνησες τα πιστεύω σου για τον εθνικοσοσιαλισμό; Είσαι μέλος σε κάποιον οργανισμό; Τι γίνεται με τους οργανισμούς εκεί; Έχετε ενότητα ή διαπληκτισμούς;

Θεωρώ τον εαυτό μου εθνικοσοσιαλιστή παρόλο που ξέρω ότι πολλοί εθνικοσοσιαλιστές που δεν είναι skins, πιστεύουν ότι δεν μπορώ να είμαι μόνο και μόνο επειδή είμαι skin. Μπορώ μονάχα να σεβαστώ την άποψη τους. Δε μπορώ να σου δώσω μία συγκεκριμένη ημερομηνία. Ήμουνα ένας skinhead που ξεκίνησε να διαβάζει και να πληροφορείται για τον εθνικοσοσιαλισμό. Κατά το 1995-'96 ήμουνα εμπλεκόμενος στον skinhead οργανισμό Ofensiva Iberica, μέχρι που εξαφανίστηκε. Αλλά σήμερα δεν είμαι εμπλεκόμενος σε καμία ομάδα, οργάνωση ή κόμμα. Φυσικά υποστηρίζω όλους τους συναγωνιστές, τα συγκροτήματα, τους οργανισμούς και τα κόμματα που χρειάζονται την συνεργασία μου και μπορείς να είσαι σίγουρος γι' αυτό. Υπάρχουν πολλοί εθνικοσοσιαλιστικοί και skinhead οργανισμοί στην Ισπανία, πολλοί από αυτούς είναι μόνο σε μια πόλη ή περιοχή, οπότε μπορώ να σου πω το πιο σημαντικό....πιστεύω ότι ο καλύτερος οργανισμός αυτό τον καιρό είναι το Ισπανικό παράρτημα του B&H και αυτό γιατί πάντα είναι δραστήριοι και πραγματοποιούν δημιουργικές δράσεις, συνεργάζονται με πολιτικά κόμματα, διοργανώνουν συναυλίες και άλλα πολλά. Είναι στις περισσότερες περιοχές της Ισπανίας (η Ισπανία χωρίζεται σε 17 μεγάλες περιοχές). Από την άλλη μεριά, μπορώ να αναφέρω και κάποιους άλλους όπως οι Hammerskins οι οποίοι είναι δυνατότεροι στην Μαδρίτη. Το B&H C18 είναι αριθμητικά αρκετό στην Μπαρτσελώνα αλλά και σε άλλες πόλεις και είναι σε καλή επαφή με το Ισπανικό B&H, δεν υπάρχουν προβλήματα μεταξύ τους. FAS, SAS, SHT και BN είναι κάποιοι άλλοι μικροί οργανισμοί. Ο πιο γνωστός και πιο δραστήριος οργανισμός στην Ισπανία ήταν ο Accion Radical στην Βαλένθια όπου οι Division 250 ήταν μέλη του, αλλά έκλεισε από την αστυνομία στις αρχές του '90. Πολιτικά υπάρχουν επίσης πολλά κόμματα στην Ισπανία, αυτό είναι το Ισπανικό κίνημα. Πολλοί άνθρωποι και αρκετά διαιρεμένο. Το πιο δραστήριο κόμμα είναι η A.N. (Alianza Nacional), είναι ένα πρόσφατο κόμμα στην σκηνή και τα τελευταία δύο χρόνια έχουν πολλούς skinheads κάτω από τα λάβαρα τους. Έχουν ανοίξει αρκετά γραφεία και κάνουν καλά πράγματα. Είμαι σε καλή επαφή με πολλούς από αυτούς. Αριθμητικά το πιο μεγάλο κόμμα λογικά πρέπει να είναι το D.N. (Democracia Nacional) όπου είναι ένα πολύ παλιό κόμμα και ο τωρινός αρχηγός ήταν μέλος των Division 250. Υποστηρίζεται από πολλών ειδών ανθρώπους, από skins μέχρι και εθνικοσοσιαλιστές μη skins, εθνικιστές κ.λ.π. Το MSR (Movimiento Social Republicano) είναι αρκετά δυνατό στην Καταλονία αλλά έχει υποστεί λίγες εφόδους από την αστυνομία συνεχίζοντας όμως αρκετή δράση καθώς κατέχουν και έναν εκδοτικό οίκο με την ονομασία Ediciones Nueva Republica και η εταιρεία Tricolor η οποία έχει κάνει την παραγωγή σε cd του εθνικοσοσιαλιστή τραγουδιστή Axis Mundi,σε skinhead μπάντες όπως τους Impertinencia αλλά και το αναμενόμενο ντεμπούτο cd των Invictos (Νοέμβριο του 2007). Το παλιό κόμμα της φάλαγγας είναι αρκετά δραστήριο τα τελευταία τρία με τέσσερα χρόνια και πολλοί νέοι άνθρωποι τον υποστηρίζουν αφού έχει πραγματοποιήσει διαδηλώσεις που δεν έχει κάνει κανένας ποτέ. Η Espapa 2000 είναι ακόμα ένα δραστήριο κόμμα που είναι δυνατό στην Βαλένθια και μετά υπάρχουν κάποια άλλα όπως τα:PNT (Partido Nacional de los Trabajadores) που έχει δύναμη στην Μούρσια ή το ENE (Estado Nacional Europeo) στην Μπαρτσελώνα. Υπήρξαν κάποιες εμπλοκές και αντιπαραθέσεις στα μέσα του '90 μεταξύ skinhead ομάδων και οπαδούς-hooligans αλλά σήμερα αυτό δεν συνηθίζεται. Ενότητα; Όχι, αυτό είναι το κίνημα μας.

Γνωρίζουμε ότι στην Ισπανία έχετε ένα πολύ καλό κίνημα από Skins. Έχετε κάποιο πρόβλημα με την αστυνομία ή με τους ανθρώπους εκεί; Πόσοι είσαστε; Εκτός από τους skins υπάρχουν άλλοι που υποστηρίζουν τα Πιστεύω μας και τι συμβαίνει με τους αντι-nazi;

Όπως σου είπα το Ισπανικό κίνημα είναι δυνατό φυσικά αλλά διαιρεμένο. Έχω διαβάσει κατά το παρελθόν σε εφημερίδες άρθρα τα οποία αναφέρονται σε αστυνομικές πληροφορίες και αυτές μιλάνε για 3.000 skinheads μόνο στην Καταλονία. Πιστεύω ότι αυτός ο αριθμός είναι υπερβολικός και στην συγκεκριμένη περιοχή, αν πρέπει να πούμε ένα αριθμό τότε μπορεί να είναι χίλιοι skins. Μπορώ να υπολογίσω γύρω στους 3 με 4 χιλιάδες skinheads στην Ισπανία. Μπορείς να δεις ότι στην Καταλονία το skinhead κίνημα είναι αρκετό αριθμητικά και μετρά μια δραστήρια μουσικά, σκηνή με γνωστές μπάντες όπως οι: Tercios, Retaguardia, Arma Blanca, Prisonero N7 και κάποιες μικρότερες παραέξω όπως: Invictos, Odio Urbano, Agresion Armada, Disciplina Nacional, Impertinencia, Resistencia, Incipium, Legion Condor και άλλες νεώτερες. Στην Καταλονία μπορείς να βρεις συναγωνιστές που υποστηρίζουν όλους τους ενεργούς οργανισμούς της Ισπανίας: B&H,
HS, C18, SAS, Racial Volunteer Force και άλλες, καθώς και ξένους συναγωνιστές από την Χιλή, Βραζιλία, Γερμανία και Αυστρία, που ζουν στην περιοχή. Μπορείς να βρεις επίσης πολλούς χούλιγκανς, casuals, απολίτικες skin μπάντες όπως οι Sospechosos Habituales (hooligans), Skin Spirit, Acero Condal και άλλες. Σε αυτή την περιοχή θα βρείς και έναν καλό αριθμό από Sharp και κόκκινους αλλά η πόλη με τα πιο πολλά καθάρματα σαν αυτά, είναι η Μαδρίτη. Θα σταματήσω να μιλάω για την Καταλονία αναφέροντας την σημαντικότερη πολιτική μπάντα που βρισκόταν εκεί, τους Estandarte 88 όπου παίξανε δεκάδες συναυλίες σε ολόκληρη την χώρα. Η Βαλένθια έχει μία δυνατή παραδοσιακή σκηνή, οι πιο σημαντικοί οργανισμοί που υπήρξαν ποτέ, γεννηθήκανε εκεί. Θυμόμαστε τον Accion Radical (αρχές 1990), Armagedon (τέλη '90) και τον SAS, οι οποίοι διαλύθηκαν από την αστυνομία. Υπάρχει ένας καλός αριθμητικά πληθυσμός από skinheads καθώς και πολλοί άνθρωποι που ψηφίζουν τα εθνικιστικά και εθνικοσοσιαλιστικά κόμματα όπως την Espapa 2000 που έχει μέλη μέχρι και στο δικαστήριο κάποιας πόλης, το AN, το DN και άλλα μικρότερα κόμματα. Μιλώντας για skins, βασικά δραστήριες είναι μόνο λίγες μπάντες όπως οι Brigada 1238 που έχουν ηχογραφήσει τους τελευταίους μήνες το cd τους και μπάντες όπως οι Shaved Dogs και οι Glory Boys στην απολίτικη πλευρά, οι οποίοι είναι επίσης σε ομάδες χούλιγκαν. Νοτιότερα βρίσκεται η Μουρσία όπου παίζει μια πιο νεότερη μπάντα οι Bandera Negra, καθώς δραστηριοποιούνται και κάποιοι συναγωνιστές. Στη Σαραγόσα το κίνημα είναι επίσης αριθμητικά πολύ καλά και σημαντικό. Οι skinheads σε αυτή την πόλη οργανώνουν συναυλίες (είναι εμπλεκόμενοι με το B&H) γιατί είναι ανάμεσα στην Μαδρίτη και την Μπαρτσελώνα και από τις δύο πόλεις σε λίγες ώρες με αμάξι είσαι εκεί. Σήμερα παίζει εκεί η B&H μπάντα Unidad Ezquerra. Στην Ανδαλουσία, την νοτιότερη περιοχή της Ισπανίας, μπορείς να δεις συναγωνιστές σε πολλά χωριά και πόλεις αλλά η skinhead σκηνή εκεί είναι δυνατή μόνο σε τρεις ή τέσσερις μεγάλες πόλεις όπως στην Jain, Malaga, Huelva και την Sevilla. Οι Batallsn de Castigo είναι η μόνη δραστήρια μπάντα σε εκείνη την περιοχή, ειδικά στην Μάλαγα όπου τα μέλη είναι δραστήρια στο πολιτικό κόμμα AN. Η Μαδρίτη έχει κι αυτή ένα πολύ σημαντικό και αριθμητικό κίνημα με πολλούς skins εμπλεκόμενους σε χούλιγκαν ομάδες. Μουσικά λίγες μπάντες δραστήριες όπως οι Estirpe Imperial η οποίοι κυκλοφόρησαν το τελευταίο τους cd 'Sin Miedo', οι Rebeldes όπου εξαφανιστήκανε, οι Desorden και άλλες νέες μπάντες όπως οι Spandau, Asedio, Vendetta και Osadva αλλά και μπάντες όπως οι Depresion και οι Dramatic Battle. Στα νότια της Ισπανίας μπορείς να βρεις λίγες μόνο μπάντες όπως Mas Que Palabras και Rienzi στο Βαδαντολίντ και τους Brigada Totenkopf στην Αστούριας. Υπάρχουν μέρη στα νότια όπου οι skins είναι δυνατοί και δραστήριοι όπως στην Σαλαμάνσα, στο Βαδαντολίντ, στο Λεόν και στο Αστούριας αλλά στον υπόλοιπο νότο εξτρεμιστικές αριστερές και αντιφασιστικές ομάδες είναι αρκετά δραστήριες. Επιπλέον στις πόλεις Galicia, Pais Vasco και Navarra areas. Φυσικά η αστυνομία είναι πολύ δραστήρια τα τελευταία 3-4 χρόνια και έχουν σκληρό έλεγχο ενάντια στους NS skins και τις hooligan ομάδες. Είναι συνηθισμένο να δεις την αστυνομία όταν γίνονται συγκεντρώσεις από skins ή σε συναυλίες όπου τραβάνε video και κάνουν εξακρίβωση στοιχείων (φακέλωμα) σε όλους. Βλέπεις και όλους τους σημαντικούς οργανισμούς που έκλεισαν τα τελευταία χρόνια.....Πραγματικά είμαστε υπό τον έλεγχο τους.

Υπάρχει κάποιος στην Ισπανία που να κυκλοφορεί περιοδικά που περιέχουν ιστορικά άρθρα για την Ισπανία; Αν ναι, ποια είναι η γνώμη σου γι' αυτό; Είναι καλύτερο για τους δικούς μας ανθρώπους να διαβάζουνε άρθρα μόνο για τη μουσική του κινήματος μας ή πρέπει καταρχήν να έχουνε μια γενική γνώση για τη φυλή και το έθνος τους;

Βασικά δεν είναι συνηθισμένο τέτοια περιοδικά που αναφέρονται σε ιστορικά γεγονότα αλλά μπορώ να πω πως τα τελευταία χρόνια κυκλοφορεί ένα περιοδικό, το
Corrrosion, που είναι η φωνή του οργανισμού JNR και περιέχει κάποια ιστορικά ηια την Ισπανία. Φυσικά το να γνωρίζεις την ιστορία σου είναι πολύ σημαντικό και όχι μόνο για την σκηνή μας. Επίσης οι πολίτες πρέπει να ξέρουν την ιστορία της χώρας μας αλλά δυστυχώς νοιάζονται μόνο για τα γνωστά πρόσωπα του Big Brother, θλιβερό. Πιστεύω ότι είναι καλό να κυκλοφορούνε ιστορικά άρθρα αλλά προσωπικά το περιοδικό μου αναφέρεται μόνο στην μουσική. Πάντως έχουμε εδώ πολλά βιβλία που μιλάνε για την πλούσια, θλιβερή, χαρούμενη και σκοτεινή ιστορία μας οπότε πιστεύω ότι δεν είναι αναγκαίο ένα περιοδικό που να είναι αποκλειστικά ιστορικό. Αυτή είναι μονάχα η γνώμη μου

Ποια είναι η γνώμη σου για την Αργεντινή, τη Βραζιλία κ.λ.π τις χώρες όπου μιλούν τη γλώσσα σας και έχουν κάποια από τα έθιμα σας; Πιστεύεις ότι οι skinheads εκεί ανήκουν στην Άρια φυλή;

Η γνώμη μου είναι ότι οι λευκοί άνθρωποι που ζούνε στην κεντρική και νότια Αμερική είναι αδελφοί μου, μόνο αυτό. Έχω ή είχα επαφές με συναγωνιστές από την Αργεντινή, την Χιλή, την Βραζιλία, το Περού και την Κολομβία και ξέρω ότι είναι καλοί συναγωνιστές. Το πρόβλημα σε κάποιες από αυτές τις χώρες είναι οι πολλοί ή οι λίγοι μη λευκοί που είναι εμπλεκόμενοι στον εθνικοσοσιαλισμό ή σε skinhead ομάδες, για παράδειγμα, το κόμμα των ολοκληρωτικών ή οι Carecas στην Βραζιλία και άλλες ομάδες στην Κολομβία. Αυτό δεν είναι πρόβλημα σε άλλες χώρες όπως η Αργεντινή όπου οι περισσότεροι από τον πληθυσμό είναι λευκοί. Πρέπει να υπολογίσουμε ότι κάποιοι από αυτούς πολεμάνε για την λευκή φυλή σε χώρες που ο λευκός πληθυσμός είναι μειοψηφία και αυτό το σέβομαι και το υποστηρίζω.

Τι πιστεύεις για τους Ισλαμιστές που κάνουν επιθέσεις αυτοκτονίας; Πριν χρόνια κάνανε και μια επίθεση αυτοκτονίας στη χώρα σας. Κάποιοι συναγωνιστές είναι της άποψης πως οι Ισλαμιστές είναι κάτι καλό διότι πολεμάνε τον αιώνιο εχθρό μας, τους Εβραίους. Έχεις την ίδια άποψη με αυτούς;

Πιστεύω ότι η Ευρώπη έχει ένα μεγάλο πρόβλημα με τον Ισλαμικό πληθυσμό και όχι μόνο στην Ισπανία. Φυσικά υπάρχουν πολλοί συναγωνιστές στην Ισπανία που είναι υπέρ της ισλαμικής μάχης καθώς υπάρχουν και κάποιοι σύντροφοι που είναι ισλαμιστές, πίστεψε το. Είναι θετικό όταν οι Άραβες ή οι Ισλαμιστές μάχονται για τα δικαιώματα των Παλαιστίνιων και ενάντια στην Αμερικάνικη αποικιοκρατία αλλά αυτό αλλάζει όταν βλέπω χιλιάδες Ισλαμιστές στους δρόμους της Αγγλίας, Γαλλίας, Ισπανίας, Γερμανίας ή της Ελλάδας. Οι Ισπανοί πρόγονοι και ο Charles Martel στην Γαλλία το 732 σταμάτησε την Ισλαμική εισβολή στην Ευρώπη στο δυτικό μέτωπο. Ποιος θα σταματήσει όμως την εισβολή τώρα που ο εχθρός είναι στο σπίτι μας;

Η γνώμη σου για: α) Έλληνες skins, β) Οικογένεια, γ) Ποδόσφαιρο, δ) Μουσική ε) γανδιστικές ταινίες που περνάνε άσχημα μηνύματα για εμάς.

προπα - Hellas skins. Είμαι σε καλή επαφή με λίγους Έλληνες skins και αρκετά πληροφορημένος για την σκηνή σας. Πιστεύω ότι δεν είναι αριθμητικά μεγάλο το κίνημα σας αλλά πραγματικά είναι δραστήριο. Πρέπει να συνεχίσετε. Απ' την άλλη μεριά θα ήθελα να επισκεφθώ την χώρα σας γιατί ξέρω ότι έχει όμορφα μέρη, αλλά αυτό είναι απλώς ένα όνειρο ενός φτωχού άντρα, χα! Χα! Δεν θέλω να ξεχάσω: Marino -RIP- και λευτεριά στον Porky.

-Αυτές τις μέρες δεν υπάρχει οικογένεια στην Ευρώπη. Τα παιδιά μεγαλώνουν στον υπολογιστή και στην τηλεόραση και αυτό είναι πολύ θλιβερό. Πιστεύω το να είσαι πατέρας είναι το πιο σημαντικό στην ζωή ενός άντρα. Μπορείς να νιώσεις άγνωστα συναισθήματα και σήμερα η οικογένεια μου είναι ένα από τα πιο σημαντικά πράγματα στη ζωή μου.

-Ποδόσφαιρο. Μου αρέσει να βλέπω έναν καλό αγώνα ποδοσφαίρου αλλά δεν είμαι hooligan ή οπαδός, μονάχα μια προσωπικότητα που της αρέσει να παρακολουθεί.

-Η μουσική πάει μαζί με τον άνθρωπο από τα προϊστορικά χρόνια, από το ταμ ταμ ταμ, οπότε πιστεύω ότι είναι σημαντική. Προσωπικά θα σου πω ένα μυστικό. Όταν έρχομαι από την δουλειά, πάντα χρειάζομαι έναν καλό καφέ και κάποια λεπτά ακούγοντας μουσική.

-Βασικά νομίζω ότι είναι ένας καλός τρόπος για να κάνουν αντιναζιστική ή αντί skinhead προπαγάνδα αλλά αυτό δεν με απασχολεί. Πιστεύω ότι είναι χειρότερο όταν οι υιοί και οι κόρες μας βλέπουν στην τηλεόραση ταινίες, ειδήσεις ή κινούμενα σχέδια που παρουσιάζουν ένα υπέροχο πολυφυλετικό κόσμο χωρίς προβλήματα, γιατί αυτή δεν είναι η αλήθεια.

Ποια είναι τα αγαπημένα σου βιβλία και συγκροτήματα;

Δεν έχω αγαπημένα βιβλία ή μπάντες. Μπορώ να σου πω τα βιβλία που διάβασα τώρα τελευταία όπου είναι τα: Fascist England του O. Mosley με σχόλια του Erik Nordling, The decisive Battle of the Western World Vol. 2 και Vol. 3, El Alamein του John Latimer όπου δεν μου αρέσει και πολύ, Reconquest and re-population of Spain του J.M. Minguez Fernandez, Important battles of Spanish History του J.C. Losada και το The art of war του Sun Tzu, έκδοση του Thomas Cleary. Όσο για μπάντες, ο υιός μου κι εγώ αγαπάμε όπως οι: Kommando Skin, Fear Rains Down, Hetzjagd, Faustrecht, Nativi, Koi!mpresser, Endloser, Mas que Palabras, Tercios, Civico 88, Les Vilains, Batallon de Castigo, No Surrender, Th.Re.At, Apartheid, ADL122, Endstufe, Definite Hate, Arma Blanca, Barking Dogs, Bakers Dozen, Biely Odpor, Iron Youth, Kolovrat, Retaliator και πολλά άλλα.

Ευχαριστούμε! Τελευταία λόγια δικά σου!

Δεν έχω και πολλά να πω, χίλια ευχαριστώ στο B&H Hellas για την συνέντευξη. Χαιρετίσματα και τις καλύτερες ευχές μου στους Έλληνες που έχω επαφή. Αλμπέρτο, No Surrender, Μάκη, ThReAt, Skinhouse Hellas long live και τελικώς συγχαρητήρια σε Koimpresser, ThReAt και No Surrender για τα νέα σας cd!

Επικαιρότητα

Οι πάσης φύσεως αντιρατσιστές και ο πληθυσμός αφρικανών μεταναστών που κατοικούνε στη χώρα μας, δείξανε για άλλη μια φορά τα κόμπλεξ τους! Ο λόγος φυσικά για έναν μαύρο ο οποίος καταδιωκότανε από αστυνομικούς και στην προσπάθεια του να ξεφύγει έπεσε από μπαλκόνι και σκοτώθηκε. Οι ήσυχοι μαυρούληδες, κατά άλλα και σύμφωνα με την πλειοψηφία δυστυχώς του ελληνικού λαού, μαζί με διάφορους αντιρατσιστές και αναρχικούς της πόλης βγήκανε και τα σπάσανε γιατί ήταν ρατσιστικό έγκλημα, λένε!

Η Ακρόπολη παρόλο που ήταν 'υποψήφια', δεν είναι μεταξύ των νέων επτά θαυμάτων του κόσμου! Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της ψηφοφορίας, τα οποία ανακοινώθηκαν στη Λισσαβόνα της Πορτογαλίας τα νέα επτά θαύματα του κόσμου είναι: το Σινικό Τείχος, η πόλη Πέτρα της Ιορδανίας, το Άγαλμα του Χριστού του Λυτρωτή στο Ρίο ντε Τζανέιρο στη Βραζιλία , το Μάτσου Πίτσου στο Περού, οι πυραμίδες Τσίτσεν Ίτζα στο Μεξικό, το Κολοσσαίο της Ρώμης και το Ταζ Μαχάλ στην Άγκρα της Ινδίας. Φαίνεται ότι η αρχαία Ελληνική αρχιτεκτονική κι άλλα πάρα μα πάρα πολλά πραγματικά θαύματα των προγόνων μας, πιάνουν πάτο μπροστά σε όλα αυτά που υπερψηφίστηκαν.... Άντε και την επόμενη φορά να ψηφίσουν σαν θαύμα τίποτα πλαστικά βυζιά διάφορων ηθοποιών!

DAVIN LANE: ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ!

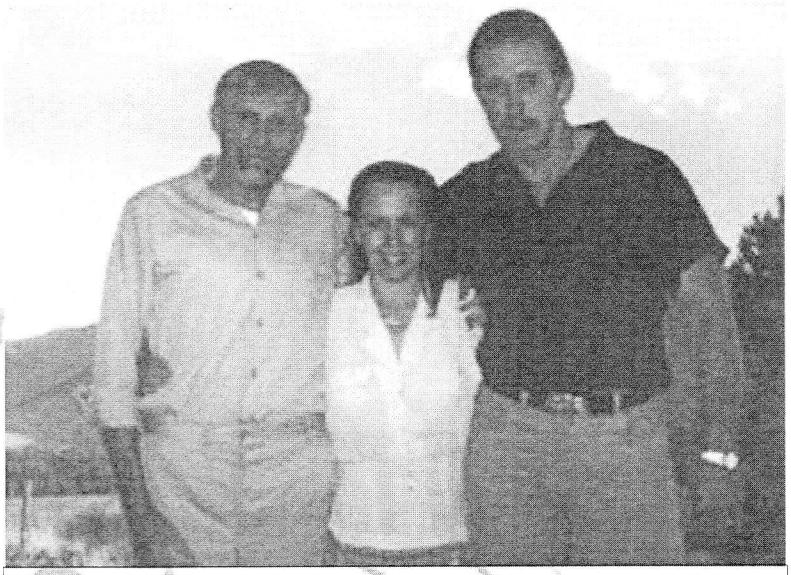

David & Katja Lane μαζί με τον Ron McVan.
Οι ιδρυτές των 14 λέξεων.

Ο άνθρωπος που με το σλόγκαν του, τις 14 λέξεις του αφύπνισε αρκετό κόσμο, δυστυχώς άφησε την τελευταία του πνοή στις 28 Μαΐου του 2007 μέσα στην ομοσπονδιακή φυλακή της Terre Haute στην πολιτεία Ινδιάνα, όπου ήταν κλεισμένος με την ποινή των 190 ετών! Όλοι γνωρίζουμε τον άνθρωπο αυτόν ο οποίος ήταν ένας πραγματικός ήρωας για τη φυλή μας. Ο λόγος, φυσικά, γίνεται για τον David Lane, έναν λευκό Αμερικανό εθνικοσοσιαλιστή, αρχηγό και ποιητή, ιδρυτικό μέλος της οργάνωσης The Order (Το Τάγμα). Ας δούμε κάποια πράγματα για τη ζωή του και τη συμβολή του στη λευκή φυλή. Ο David Eden Lane, όπως είναι ολόκληρο το όνομα του, γεννήθηκε στις 2 Νοεμβρίου του 1938 στην περιοχή Woden της Iowa στην Αμερική. Είχε έναν αδερφό και δύο αδερφές. Ο πατέρας του εγκατέλειψε την οικογένεια το 1942 όταν ο David ήτανε τεσσάρων ετών. Μαζί με τον αδερφό του παίζανε συχνά τους στρατιώτες κατά τη διάρκεια του Β' Π.Π. και αυτός προσποιούτανε πάντοτε το Γερμανό στρατιώτη χαιρετώντας ναζιστικά και φωνάζοντας «Heil Hitler» και «Sieg Heil». Τα παιδιά τοποθετήθηκαν σύντομα σε ένα ορφανοτροφείο, όταν ο γείτονας τους βρήκε τον αδερφό του David να ψάχνει για τροφή μέσα στα σκουπίδια του. Ο David υιοθετήθηκε από ένα λουθηρανικό ζευγάρι. Λόγω του ότι ο David περνούσε ατελείωτες ώρες μέσα στην εκκλησία σε σημείο να βαριέται και βλέποντας το δογματισμό αυτό που πρόσφερε ο θετός του πατέρας αλλά και οι υπηρεσίες της εκκλησίας, έφτασε στο σημείο να απορρίψει τον χριστιανισμό. «Ο Ιησούς αντιπροσώπευσε τις ατέρμονες ώρες της καθαρής πλήξης», όπως λέει, σε αντίθεση με τους αρχαίους θεούς όπως Wotan και Thor που του έκαναν εντύπωση από τη μικρή του ηλικία. Θυμάται επίσης ένα κορίτσι τη Mary, στην πρώτη τάξη του σχολείου η οποία ήταν σαν άγγελος με ξανθά μαλλιά, μπλε μάτια και πολύ γοητευτική. Αυτή ήταν και το έναυσμα που ο Lane έβαλε ως σκοπό της ζωής του να εξασφαλίσει την ομορφιά της λευκής άριας γυναίκας και να μην χαθεί από τη γη.

Ταξιδεύοντας πολύ με τους θετούς γονείς του, καθ' όλη τη διάρκεια της παιδικής του ζωής, η οικογένεια αποφάσισε να εγκατασταθεί τελικά στο Κολοράντο στην περιοχή Aurora (Αυγή), όπου εκεί ο David Lane παρακολούθησε στο γυμνάσιο Hinckley. Μετά το σχολείο παντρεύτηκε τη Mary Lou αλλά ο γάμος διαλύθηκε γρήγορα. Αρχικά ο Lane ήθελε να γίνει επαγγελματίας στο γκολφ, αλλά τελικά έγινε μεσίτης ακίνητης περιουσίας σε μια μεγάλη εταιρεία, σταμάτησε όμως όταν ανακλήθηκε η άδεια του επειδή όπως είπε και ο ίδιος: «Δε θα πουλούσα ποτέ μου σε κάποιον έγχρωμο ένα σπίτι σε μια λευκή γειτονιά». Μέχρι το 1978 ο David ερεύνησε και κατάλαβε ότι τα δυτικά έθνη κυβερνούνται από μια σιωνιστική συνομωσία και οι σιωνιστές αυτοί θέλουν να εξολοθρεύσουν την Άρια φυλή. Όταν έχασε τη δουλειά του σα μεσίτης, εργάστηκε σε μια ασφαλιστική εταιρεία όπου είχε πρόσβαση και σε ένα φωτοτυπικό μηχάνημα. Κάθε πρωί έβγαζε 500 με 1.000 αντίγραφα από ένα περιοδικό που έγραφε το "The Death of the White Race" ('Ο Θάνατος της Λευκής Φυλής') το οποίο διένειμε στους συνεργάτες του την ώρα του φαγητού και σε όλη την περιοχή του Ντένβερ τα Σαββατοκύριακα. Ο Lane ήταν μέλος στην οργάνωση του John Birch Society πριν μπει στην Κου Κλουξ Κλαν στην οποία έγινε και ο διοργανωτής της μονάδας των ιπποτών του Ντένβερ το 1979, μονάδα η οποία ιδρύθηκε από τον David Duke το 1975. Στα τέλη του 1981 έγινε ο κρατικός διοργανωτής των Άριων Εθνών, οργάνωση χριστιανικής ταυτότητας που ίδρυσε ο Richard Butler. Ένα χρόνο αργότερα ο Lane μετακόμισε στη λίμνη Butler's Hayden στο Αίνταχο και ορίζεται ως 'υπουργός προπαγάνδας'. Έμεινε στη λίμνη για ένα χρόνο περίπου, πριν επιστρέψει στο Ντένβερ για να πάρει την έδρα της Λευκής Αμερικανικής Πολιτικής Ένωσης (WAPA) του Κολοράντο, μια ένωση που έχει ως βάση την Καλιφόρνια και μια ομάδα φυλετιστών με ιδρυτή τον Tom Metzger γνωστό σήμερα ως White Aryan Resistance (Λευκή Άρια Αντίσταση - WAR). Διατήρησε μια επαφή και ένα συνεταιρισμό με τα Άρια Έθνη. Ο Lane γνώρισε τον Robert Jay Mathews (National Alliance) τον Ιούλιο του 1983 στο παγκόσμιο συνέδριο των Άριων Εθνών. Ο Mathews κάλεσε μέλη της Εθνικής Συμμαχίας (National Alliance), μέλη των Άριων Εθνών (Aryan Nations) και μέλη της Κου Κλουξ Κλαν, για να συμμετέχουν σε έναν 'πόλεμο ανταρτών' που ήλπιζε ότι θα προκαλούσαν μια φυλετική επανάσταση και θα οδηγούσαν στη δημιουργία μιας λευκής πατρίδας στα βορειοδυτικά Έτσι στις 22 Σεπτεμβρίου 1983, ο Lane ορκίστηκε στην ομάδα Bruder Schweigen (Αδελφική Σιωπή) μιας και ήταν ένας από τα εννέα ιδρυτικά μέλη. Το όνομα της ομάδας είναι πιο γνωστό και ως The Order μια ομάδα που αφιερώθηκε στην νίκη της Άριας φυλής. Η ομάδα (που έγινε μεγαλύτερη με το χρόνο) ανέλαβε ένα σχέδιο έξι βημάτων βασισμένο στα 'The Turner Diaries' ('Ημερολόγια Τέρνερ'). Τα μέλη του The Order στις 18 Ιουνίου 1984 δολοφονήσανε τον Alan Berg, ένα εβραίο που είχε εκπομπή στο ράδιο, γιατί καθημερινά κατονόμαζε τον Lane 'άρρωστο' και 'αξιολύπητο' αλλά και γενικά ήταν πολύ καυστικός ως προς τους λευκούς. Ο Lane σε αυτή την περίπτωση οδηγούσε το αμάξι με το οποίο διαφύγανε. Η The Order κατηγορήθηκε για την κλοπή πάνω από 4 εκατομμυρίων δολαρίων σε πειρατείες θωρακισμένων αυτοκινήτων, δολοφονία δύο ανθρώπων, πυροδότηση βομβών, πλαστογράφηση των χρημάτων, οργάνωση των στρατοκρατικών στρατοπέδων κατάρτισης και για άλλα εγκλήματα με τελευταίο στόχο την κυβέρνηση. Μια ληστεία ήταν υπαίτια για το τέλος της ομάδας. Ο Martinez συλλήφθηκε για την πλαστογράφηση και έγινε πληροφοριοδότης του F.B.I. Μετά από αυτό το Υπουργείο Δικαιοσύνης άρχισε να καταστέλλει ακραίες ομάδες που σχετίζονται με τα Άρια Έθνη. Καταζητούμενος από τις αρχές ο David είχε κρυφτεί σε ένα αγρόκτημα Wool wine στη Βιρτζίνια, κοντά στα σύνορα της βόρειας Καρολίνας. Τελικά τον συλλάβανε το βράδυ της 31ης Μαρτίου του 1985 σε ένα χώρο στάθμευσης Winston του Σάλεμ στη βόρεια Καρολίνα, λίγο πιο πέρα από την κρατική γραμμή όπου βρισκόταν το κρησφύγετο του. Η έρευνα αυτή του F.B.I. κατέληξε σε πολλαπλές συλλήψεις και τρεις δίκες όπου τα μέλη καταδικαστήκανε με ποινή φυλάκισης για δεκαετίες. Η πρώτη δίκη έλαβε χώρα στο Σιάτλ της Ουάσιγκτον τον Απρίλιο του 1985. Ο Lane και άλλα 22 μέλη καταδικάστηκαν για συνομωσία και για πολλά οργανωμένα εγκλήματα. Έντεκα από αυτούς θεωρήθηκαν απλά ως ένοχοι, ενώ ο David και άλλοι εννέα καταδικάστηκαν τελικά.

Πριν του αποδοθεί μια ποινή 40 χρόνων ο Lane απευθύνθηκε στο δικαστήριο για 15 λεπτά, κάνοντας την εξής δήλωση: «Δεν αναγνωρίζω μια κυβέρνηση της οποίας ο συνεχής στόχος είναι να εξολοθρεύσει τη φυλή μου, έχω δώσει όλα αυτά που είχα και όλα αυτά που πιστεύω για να ξυπνήσω τον κόσμο από τον ύπνο του θανάτου τους». Σε μια άλλη δίκη το 1986 καταδικάστηκε ο David Tate, μέλος του The Order, σε 60 χρόνια φυλάκισης. Δύο χρόνια αργότερα, τον Οκτώβριο του 1987, ο Lane εμφανίστηκε πάλι στο δικαστήριο, του Ντένβερ αυτή τη φορά, με τους Bruce Pierce, Richard Scutari και Jean Craig (η μοναδική γυναίκα που εμπλέκεται σε δράσεις με την The Order) και τους χρεώθηκε η παραβίαση των αστικών δικαιωμάτων του Alan Berg. Ο Lane και ο Pierce καταδικαστήκανε σε 150 χρόνια φυλάκισης, ενώ ο Scutari και η Craig απαλλάχθηκαν. Αφ'ότου διαβάστηκε η απόφαση, ο David κράτησε ψηλά μια επιγραφή η οποία έγραφε: «Θυμηθείτε το νησί Whidbey», μια αναφορά στο περιστατικό ανάμεσα στον Robert Mathews και κάποιων πρακτόρων με όπλα τον Δεκέμβρη του 1986, όπου και άφησε την τελευταία του πνοή ο Mathews. Απευθυνόμενοι στο δικαστήριο ο Lane και ο Pierce θέτουνε τα επιχειρήματα τους, τα οποία όμως απορρίφθηκαν τον Αύγουστο του 1989. Η τρίτη και τελευταία δίκη άρχισε τον Φεβρουάριο του 1987 στο Fort Smith της Αρκάνσας. Ο Lane, μαζί με άλλους 13 συναγωνιστές, εκ των οποίων και οι Butler και Louis Beam, αντιμετώπισε τις διάφορες κατηγορίες συνομωσίας και αστικών δικαιωμάτων. Ο Lane αρνήθηκε να εισαγάγει μια αίτηση, που υποστηρίζει ότι το ομοσπονδιακό δικαστήριο δεν είχε καμία αρμοδιότητα καθώς αρνήθηκε και τη νομική συμβουλή και αντιπροσωπεύθηκε τελικά. Ο ίδιος αλλά και οι άλλο δώδεκα απαλλάχτηκαν από αυτές τις κατηγορίες. Θεωρήθηκε εξαιρετικά επικίνδυνος από το αμερικανικό δικαστικό σύστημα. Ο David Lane είχε καταδικαστεί σε 190 χρόνια ισόβια για την οργάνωση εγκλήματος (20 χρόνια), συνομωσία (20 χρόνια) και για τη δολοφονία του Alan Berg (150 χρόνια). Έκανε την ποινή του στις σωφρονιστικές φυλακές Terre Haute. Ενώ ήταν στη φυλακή παρέμενε ο ηγέτης στο εθνικιστικό κίνημα. Επιπλέον, η φυλάκιση αύξησε το ανάστημά του στη μετακίνηση, όπως έχει σημειώσει και ο ίδιος: «Και φυσικά, ο θάνατος ή η φυλάκιση είναι ο καλύτερος τρόπος για έναν επαναστάτη έτσι ώστε να κερδηθεί η αξιοπιστία. Με έναν παράξενο τρόπο πρέπει να ευχαριστήσω τους τύραννους, τους ψεύτες και τους ενσαρκωμένους διαβόλους οι οποίοι με βάζουν εδώ». Καθ'όλη τη διάρκεια της ποινής του ο Lane είχε γίνει ένας παραγωγικός συντάκτης, που έγραφε άρθρα όπως: 'Λευκή Άρια Αντίσταση', 'Φυλετική Πίστη', 'Το Μέλος Της Κου Κλουξ Κλαν', 'Το Ρολόι Του Εβραίου', κ.ά. για περιοδικά συναγωνιστών, για ιστοσελίδες, βιβλία για τις συνομωσίες κ.π.ά. Τα γραπτά του είχανε ένα σταθερό αντί-σιωνισμό και έναν ασυνήθιστο αντί-αμερικανισμό: «Η Αμερική είναι ο δολοφόνος της Λευκής Φυλής,» γράφει στην 'Τρι-χρωματισμένη προδοσία' (Tri-Colored Treason). Η πρωταρχική μέριμνα του David είναι αυτό που καλεί «Ενιαίο μέγιστο ζήτημα όλου του χρόνου, Φυλετική Επιβίωση». «Η συντήρηση του είδους κάποιου είναι ο πρώτος και υψηλότερος νόμος της φύσης,» λέει στο 'Λευκό Μανιφέστο Γενοκτονίας'. Στα 'Τα 88 Εντάλματα,', 'Στρατηγική' και στα άλλα άρθρα, παρέχει τις οδηγίες για την εξασφάλιση εκείνης της ύπαρξης και την καθιέρωση μιας λευκής κοινωνίας. Το 1995, ο Lane με τη βοήθεια της συζύγου του Katja και τον φίλο του Ron McVan, δημοσίευσε τις 14 λέξεις, ένα δημοφιλές σύνθημα: "We must secure the existence of our people and a future for white children" ('Πρέπει να εξασφαλίσουμε την ύπαρξη των ανθρώπων μας και το μέλλον για τα λευκά παιδιά μας'). Αυτό ήταν και το κύριο δημοσίευμα του που έκανε να δημοσιευθούν και τα άλλα γραπτά του. Μέσω των 14 λέξεων ο Lane και ο McVan συνδύασαν τις θρησκευτικές και πολιτικές απόψεις τους για να παρέχουν στους υποστηρικτές μια ηθική αιτιολόγηση για τις φυλετικές πεποιθήσεις. Ο David αισθάνεται μια ικανοποιητική αίσθηση της αποστολής αυτής: «Όλες οι αρχαίες διδασκαλίες έχουν πει ότι η παλαιά και φυσική φρόνηση θα επέστρεφε και θα υπήρχε ένα άτομο που θα μπορούσε να έρθει να το κάνει αυτό. Πρέπει να είναι κάποιος με νοημοσύνη για να διαμορφώσει μια επανάσταση. Και είμαι εκείνο το άτομο.» Στις 4 Ιουλίου 2001, ο David Lane, μέσω μιας κοινοποίησης που δημοσιεύθηκε από τη σύζυγο του, ανήγγειλε την αποχώρηση του. Η Katja ταυτόχρονα ανήγγειλε ότι θα γίνονταν κάποιες αλλαγές στον Τύπο 14 Λέξεις, διότι δεν μπορεί πλέον να χειριστεί τον αυξανόμενο φόρτο εργασίας. Η επίβλεψη του Τύπου δόθηκε τον Νοέμβριο του 2001 στον Steve Weigand. Δύο εβδομάδες αργότερα, η παγκόσμια εκκλησία του δημιουργού κυκλοφόρησε μια 'δήλωση' που γράφτηκε, σύμφωνα με τους ισχυρισμούς, από τον Lane. Το έγγραφο αυτό ήταν μια επίθεση στις Ηνωμένες Πολιτείες, καθώς τις αποκαλούσε: 'Κόκκινη, Άσπρη και Μπλε Μηχανή Μαζικής Δολοφονίας' που προσπαθεί να εξολοθρεύσει τη Λευκή Φυλή. Οι αναγνώστες ωθήθηκαν για να μοιραστούν τη δήλωση και για να του δώσουν την ογκώδη έκθεση στο διαδίκτυο. Ο David Lane ήταν ένας πραγματικός ήρωας για το Λευκό κίνημα και θα είναι πάντοτε ένας σωστός αρχηγός. Εάν ήταν κοντά μας ακόμη η πιο πρόωρη πιθανή ημερομηνία απελευθέρωσης του από τη φυλακή θα ήταν στις 28 Μαΐου του 2035 (στην ηλικία των 96 χρόνων!). Εμείς έχουμε να του πούμε ένα καλό ταξίδι και ότι θα είναι πάντοτε μες στην καρδιά μας. Έπλασε τις 14 λέξεις, ας τις τιμήσουμε! 14/88

Επιμέλεια: Skingirl 88 / A.
Για περισσότερες πληροφορίες: http://www.davidlane1488.org/

"We must secure the existence of our people and a future for white children."
"Πρέπει να εξασφαλίσουμε την ύπαρξη των ανθρώπων μας και το μέλλον για τα λευκά παιδιά."

τα δάση ΚΑΗΚΑΝ...
δεκάδες συμπατριώτες μας ΣΚΟΤΩΘΗΚΑΝΕ...
οι εμπρηστές είναι αόρατοι...
οι υπεύθυνοι αδιάφοροι...
ο κόσμος δεν ξέρει τον αληθινό υπαίτιο...
ως πότε θα ανεχόμαστε να καίνε την γη μας;
μήπως ζούμε έναν νέου τύπου πόλεμο απ' τούς αιώνιους εχθρούς μας;
μήπως έχουμε νέους Εφιάλτες να μας κυβερνούν;

μήπως ήρθε η ώρα, για να ριχτεί φως στην υπόθεση
ΝΑ ΚΑΕΙ ΚΑΙ Η ΒΟΥΛΗ;

B&H / ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗ
ΕΛΛΑΣ
www.bhhellas.com / bh_hellas@yahoo.gr

...για γέλια και για κλάματα!

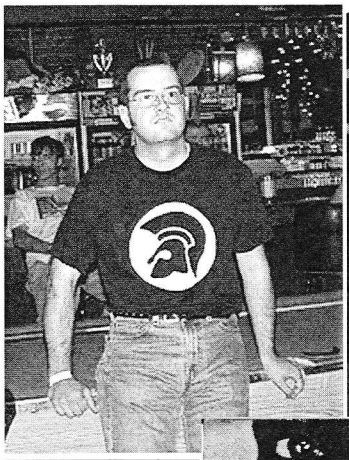

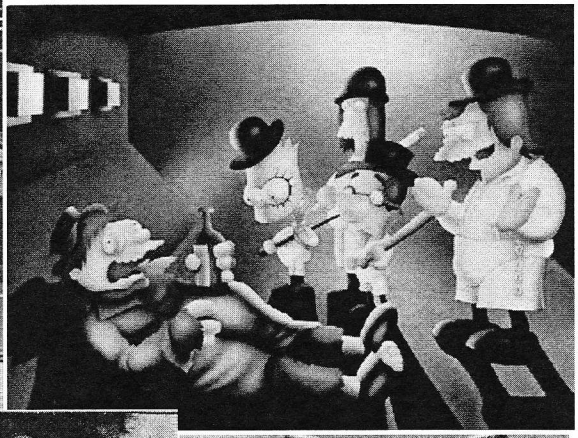

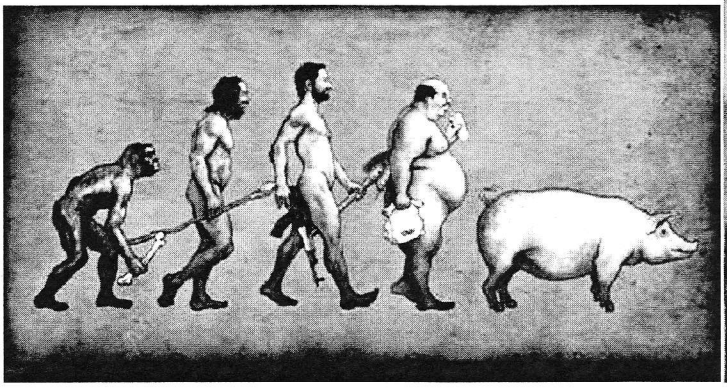

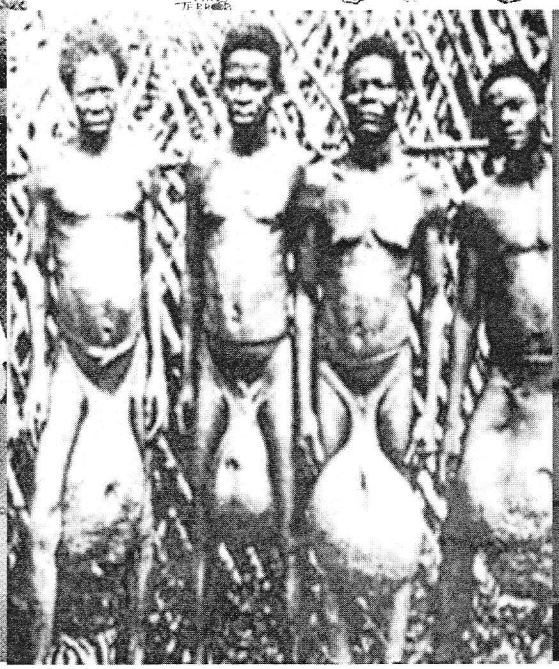

ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΘΕΟΤΗΤΕΣ ΣΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑ

ΘΕΜΙΔΑ

Η Ελληνική Μυθολογία μας βρίθει από Θεούς, Ημίθεους, Θεότητες, Ήρωες. Πολλοί τους γνώρισαν μέσω ενδοσχολικών και εξωσχολικών βιβλίων, μέσω ταινιών (αν και τις περισσότερες φορές παρουσιάζεται στις ταινίες μια τραγική κατάσταση που ουδεμία σχέση έχει με τη μυθολογία μας), μέσω θεάτρων (ευτυχώς έχουμε κρατήσει και κάποια αρχαία θέατρα όπως της Επιδαύρου). Ποιος δεν γνωρίζει το Δωδεκάθεο; Τον Όλυμπο, την οικία των Θεών; Όλοι είναι γνώστες φυσικά και μακάρι η Ελληνική Μυθολογία να γινότανε μάθημα-θεσμός στα σχολεία από μικρή ηλικία, όχι απλές αναφορές. Μαθαίνουμε που μαθαίνουμε τόσα άσχετα πράγματα με την Ελληνική Ιστορία ας μάθουμε κάτι σημαντικό τουλάχιστον για τις παραδόσεις μας. Επειδή είναι ήδη γνωστοί οι Θεοί μας και 'χιλιοειπωμένοι' θα κάνουμε μια αναφορά και στις θεότητες και συγκεκριμένα στις γυναικείες θεότητες της Ελληνικής Μυθολογίας. Εδώ θα κάνουμε 'λόγο' για τη Θέμιδα (Δικαιοσύνη), τις Μοίρες (οι κόρες της Θέμιδας) και την Ήβη (Νιότη).

ΘΕΜΙΔΑ. Η Θέμιδα ήταν η θεά που συμβόλιζε τη δικαιοσύνη και ήταν υπεύθυνη για την τήρηση της ηθικής τάξης σε θεούς κι ανθρώπους. Ήταν κόρη του Ουρανού και της Γαίας, δηλαδή της Γης, όπως και η Ρέα, η Μνημοσύνη και ο Ωκεανός, ο Υπερίωνας, ο Κρόνος και οι υπόλοιποι Τιτάνες. Οι Τιτάνες ήταν οι άρχοντες του κόσμου, πριν κυριαρχήσουν ο Δίας και οι θεοί του Ολύμπου. Υπήρχε ένας μύθος που έλεγε ότι στη γέννηση του Δία η Θέμιδα ήταν εκείνη που παρέλαβε το νεογέννητο και το εμπιστεύθηκε στην Αμάλθεια, στην Κρήτη, για να το μεγαλώσει. Αυτό όμως δεν εμπόδισε αργότερα τη Θέμιδα να γίνει και γυναίκα του στη συνέχεια. Πίστευαν πως η Θέμιδα ήταν η πρώτη σύζυγος του Δία και πως οδηγήθηκε μέσα σε χρυσό άρμα στις πηγές του Ουρανού και στους λαμπρούς δρόμους του Ολύμπου. Εκεί την περίμενε ο Δίας. Από το γάμο τους γεννήθηκαν οι Ώρες, που ήταν υπεύθυνες για τα έργα των ανθρώπων και τους καρπούς των προσπαθειών και των κόπων τους. Αυτές ήταν η Ειρήνη, η Δίκη και η Ευνομία. Η Θέμιδα γέννησε ακόμη τις Εποχές, που επέβλεπαν την παραγωγή των καρπών, καθώς και τις Μοίρες, που μοίραζαν στον κάθε θνητό τα καλά ή τα κακά: την Κλωθώ, τη Λάχεση και την Άτροπο. Παρόλο που θα περίμενε κανείς πως η Θέμιδα και η Ήρα θα ήταν αντίζηλες, ως πρώτη και δεύτερη σύζυγος του ίδιου άντρα, που μάλιστα ήταν και βασιλιάς Θεών κι ανθρώπων, οι ίδιες ήταν στενές φίλες. Η Θέμιδα ήταν πιστή σύμβουλος του Δία και έθεσε η ίδια τέρμα μαζί με το βασιλιά των Θεών στον Τρωικό πόλεμο, όταν είχε πλέον σημάνει η ώρα. Φρόντιζε, επίσης, για την προστασία των αδυνάτων και της φιλοξενίας, που θεωρούνταν ιερή. Η Θέμιδα ήταν πάνσοφη και προικισμένη με μαντικές ικανότητες. Σε κείνη ανήκε το μαντείο των Δελφών, που τελικά το παραχώρησε στην αδερφή της, τη Φοίβη. Εγγονός της Φοίβης ήταν ο Απόλλωνας, που θα γινόταν αργότερα και ο τελικός κάτοχος του μαντείου. Πάνω απ' όλα όμως, η Θέμιδα ήταν αρμόδια για την επικράτηση της δικαιοσύνης και την τήρηση των κανόνων του δικαίου από θεούς κι ανθρώπους. Το όνομά της σήμαινε τους νόμους της φύσης, τους νόμους της συμβίωσης θεών κι ανθρώπων και κυρίως τους νόμους της συμβίωσης των δύο φύλων, ώστε αυτή να είναι αρμονική. "Θέμις" θα πει πάνω απ' όλα άνδρες και γυναίκες να ενώνονται με την αγάπη.

ΟΙ ΜΟΙΡΕΣ. Ακούγονται πολλή συχνά γύρω μας φράσεις όπως: «Ήταν γραφτό να γίνει, ήταν η μοίρα», «Ποια είναι η μοίρα της Πατρίδας μας;» κ.π.ά. Τι είναι όμως η Μοίρα ή οι Μοίρες; Οι Μοίρες παριστάνονταν, συνήθως, ως τρεις γυναικείες μορφές που κλώθουν. Η κλωστή που κρατούν στα χέρια τους, είναι η ανθρώπινη ζωή. Μας δίνουν έτσι το συμβολισμό για το πόσο μηδαμινή κι ασήμαντη αποδεικνύεται τελικά η ζωή, αφού κόβεται με το παραμικρό, όπως μια κλωστή. Η πρώτη Μοίρα, η Κλωθώ, γνέθει το νήμα της ζωής, η δεύτερη, η Λάχεση, μοιράζει τους κλήρους, καθορίζει τι θα συμβεί στον καθένα ενώ η τρίτη Μοίρα, η Άτροπος, κόβει χωρίς τον παραμικρό δισταγμό, την κλωστή της ζωής των ανθρώπων. Οι Μοίρες είναι επομένως οι δυνάμεις που ευθύνονται για τα καλά και τα κακά της ζωής του κάθε θνητού, από τη γέννηση μέχρι το θάνατό του. Σε κάποιες περιπτώσεις οι άνθρωποι πίστευαν πως δεν ήταν τρεις, αλλά μία ή δύο, όπως, για παράδειγμα, συνέβαινε στο μαντείο των Δελφών, όπου λάτρευαν μόνο τη Μοίρα της Γέννησης και τη Μοίρα του Θανάτου. Η λέξη "μοίρα" βγαίνει από το ρήμα "μοιράζω", είναι δηλαδή το "μερίδιο", το κομμάτι που παίρνει ο καθένας από τη μοιρασιά ενός όλου. Έτσι, μοίρα σημαίνει πάνω απ' όλα το μερίδιο που διεκδικεί ο καθένας στη ζωή και την ευτυχία. Άλλοι ζουν πολλά χρόνια, άλλοι λιγότερα, άλλοι είναι ευτυχισμένοι κι άλλοι όχι. Ακόμη και σήμερα πιστεύουμε ότι για κάτι που μας συμβαίνει καλό ή κακό ευθύνεται η Μοίρα μας. Πίστευαν πως το νήμα της ζωής το έγνεθαν οι Μοίρες δυο φορές κατά τη διάρκειά της: μία κατά τη γέννηση και μία κατά το γάμο, γιατί ήταν δύο γεγονότα σημαντικά για την παραπέρα πορεία της. Στα ομηρικά έπη, η Μοίρα είναι κάτι το δεδομένο από την αρχή της ζωής. Οι Μοίρες όμως απλώς εκτελούνε εντολές των Θεών. Το νήμα της ζωής το γνέθουν ουσιαστικά εκείνοι, οι οποίοι καθορίζουν τα γεγονότα, τις περιπέτειες, τον πλούτο και το θάνατο για τον κάθε άνθρωπο και μόνο αυτοί έχουν τη δυνατότητα και τη δύναμη να αλλάξουν τα γεγονότα (τη Μοίρα δηλαδή). Μια τέτοια αλλαγή όμως θα είχε πολύ άσχημες συνέπειες, γιατί θα διατάρασσε την αρμονία και την τάξη. Η Μοίρα είναι πάνω απ' όλα ιδιοκτησία του Δία, γι' αυτό και τον ονόμαζαν "Μοιραγέτη" (ηγέτη, οδηγό, αρχηγό των Μοιρών), παρόλο που εκείνη τον περιορίζει και αναγκάζεται να τη σεβαστεί. Η σύγκρουση αυτή είναι αναπόφευκτη, γιατί αφορά την ίδια τη ζωή κι αποτελεί ένα από τα μεγαλύτερα ερωτηματικά της: ποιος είναι πιο πάνω, ο θεός ή "ό,τι είναι γραφτό να συμβεί;". Το ερώτημα απασχόλησε και απασχολεί, όπως ήταν φυσικό, και όλους τους ανθρώπους αλλά κυρίως τους μεταγενέστερους ποιητές και φιλοσόφους. Ήδη από την εποχή του Ησίοδου (7ος αιώνας) οι Μοίρες δεν εκτελούν τυφλά τη βούληση των Θεών, μα έχουν και κάποιες δικές τους αρμοδιότητες και ρόλους. Παρόλα αυτά, ο Δίας είναι πάλι εκείνος που τους παραχώρησε την πολύ μεγάλη τους εξουσία, παραμένει δηλαδή "Μοιραγέτης". Αυτή η αντίληψη της παντοδυναμίας των Θεών γενικά κυριαρχεί στην αρχαιότητα: οι θεοί υπακούν βέβαια στη Μοίρα, μόνο και μόνο όμως επειδή την έχουν ορίσει οι ίδιοι. Με τον καιρό οι Μοίρες απέκτησαν ρόλους, ο ποιητής Ησίοδος μας πληροφορεί πως υπήρχαν δύο εκδοχές για την καταγωγή τους. Σύμφωνα με την πρώτη, οι Μοίρες ήταν κόρες της Νύχτας, μοιράζουν τα καλά και τα κακά, καταδιώκουν όμως παράλληλα τους Θεούς και τους ανθρώπους για τα εγκλήματά τους. Σύμφωνα με τη δεύτερη εκδοχή, ήταν κόρες του Δία και της Θέμιδας. Προσθέτανε μάλιστα και μια τέταρτη αδερφή, την Τύχη, που θεωρούνταν ότι είχε και το μεγαλύτερο κύρος. Οι δύο αυτές εκδοχές συμβολίζουν και δύο διαφορετικούς ρόλους. Ως κόρες της Νύχτας είναι κακοποιές δυνάμεις, που συγγενεύουν με το σκοτάδι, τον Άδη και τον Κάτω Κόσμο. Από την άποψη αυτή, συνδέονται με τις Ερινύες, που επίσης είναι αδίστακτες τιμωροί των ανθρώπων. Ακριβώς όμως, επειδή οι πράξεις του ενός έχουν άμεσο αντίκτυπο στο σπίτι του και στους γύρω του, η κρίση των Μοιρών, που επιβάλλεται εντελώς αυθαίρετα και ανεξάρτητα από τους θεούς, φτάνει να αφορά και ολόκληρες οικογένειες, κάποτε για πολλές γενιές.

ΟΙ ΜΟΙΡΕΣ

Άλλοτε φτάνουμε να μιλάμε και για μια ολόκληρη πόλη, όπου οι Μοίρες καλούνται να διαφυλάξουν και να αποκαταστήσουν την κοινωνική τάξη και τη δικαιοσύνη. Πρόκειται, πλέον, για το ρόλο τους σε επίπεδο κοινωνικό. Ως κόρες του Δία και της Θέμιδας, από την άλλη πλευρά, είναι δυνάμεις καλοπροαίρετες, ουράνιες και φωτεινές. Είναι θεότητες της ευτυχίας και της ευλογίας, καθώς και όργανα της βούλησης των θεών. Ο Πίνδαρος διηγούνταν πως εκείνες οδήγησαν με χρυσά άλογα τη Θέμιδα (που δεν ήταν όμως μητέρα τους, σύμφωνα με τον ποιητή) στον Όλυμπο, για να παντρευτεί τον Δία, επιβεβαιώνοντας έτσι την παραδοσιακή σχέση τους με το γάμο, ως θεότητες ευγονίας και ευτυχίας. Τις βρίσκουμε να τραγουδούν στους γάμους της Θέτιδας, καθώς και του Δία και της Ήρας. Όταν μια κοπέλα στην αρχαία Αθήνα γινόταν νύφη, πρόσφερε τις κοτσίδες της στις Μοίρες και οι γυναίκες ορκίζονταν στο όνομά τους. Επίσης, έχοντας άμεση σχέση με τη γέννηση των ανθρώπων, γιατί η δύναμη τους κατά κύριο λόγο τότε φανερώνεται, είναι πολύ συχνά παρούσες στις γέννες ως βοηθοί. Γ' αυτό και συνήθιζαν να τις λατρεύουν κάποτε μαζί με θεές σχετικές με τον τοκετό, όπως η Άρτεμη και η Ειλείθυια (που έφερνε τους πόνους της γέννας). Τις Μοίρες τις συναντάμε μέχρι σήμερα διατηρημένες στη λαϊκή μας παράδοση: είναι πάντα τρεις γυναίκες, συνήθως γριές, που γνέθουν για τον καθένα το νήμα της ζωής, μέχρι να τελειώσει το μαλλί ή να κοπεί απότομα. Παρουσιάζονται συνήθως στη γέννηση του μωρού, τη νύχτα μετά την τρίτη μέρα. **ΗΒΗ.**

ΗΒΗ

Το όνομα Ήβη το συναντάμε πολλές φορές στην Ιατρική αλλά και στην κοινωνία. Η Ήβη είναι κόρη του Δία και της Ήρας. Σύμφωνα με ένα μύθο η Ήρα δεν έσμιξε με τον Δία, αλλά έγινε μητέρα της Ήβης μ' έναν πολύ περίεργο τρόπο: όταν κάποτε ο Απόλλωνας την είχε καλέσει σ' ένα γεύμα, έφαγε άγρια μαρούλια κι έτσι έμεινε έγκυος. Η Ήβη συμβόλιζε πάνω απ' όλα τη νιότη, τη ζωντάνια, την ορμή και την ομορφιά αυτής της ηλικίας του ανθρώπου. Αυτή είχε αναλάβει να προσφέρει στους θεούς νέκταρ και αμβροσία. Η αμβροσία ήταν η τροφή που τους διατηρούσε πάντα νέους και τους προφύλασσε από τη φθορά του χρόνου. Έτσι, οι θεοί ήταν πάντα δυνατοί και ωραίοι και η Ήβη αποτελούσε την προσωποποίηση της αιώνιας νεότητας. Ωστόσο, το ρόλο του οινοχόου, κάποια στιγμή, η Ήβη έπαψε να τον έχει, όταν γλίστρησε κι έπεσε και η θέα της γύμνιας της σοκάρισε τους θεούς. Κάτι τέτοιο ήταν ανάρμοστο για τα ήθη των κατοίκων του Ολύμπου κι από τότε τη θεώρησαν ανάξια να επιτελεί τα καθήκοντά της. Την αντικατέστησε πολύ γρήγορα ο Γανυμήδης, που είχε τη φήμη του ωραιότερου των θνητών, καθώς και του αγαπημένου του Δία. Ήταν μέλος της χορευτικής ομάδας του Ολύμπου, μαζί με τον Γανυμήδη, τις Χάριτες, τις Ώρες, την Αρμονία, την Αφροδίτη και ίσως και την Άρτεμη. Το χορό συνόδευαν με μουσική οι Μούσες και ο Απόλλωνας με τη λύρα του. Πολύ δυνατή ήταν και η σχέση της Ήβης με τη μητέρα της. Τη βοηθούσε σ' όλες τις δουλειές που είχε να κάνει κι ετοίμαζε το αμάξι της, όταν έπρεπε να φύγει. Ακόμη, φρόντιζε και περιποιούταν τον αδερφό της, τον πολεμόχαρο Άρη, κάθε φορά που γυρνούσε από τις μάχες του. Η Ήβη αποτέλεσε και την επισφράγιση της συμφιλίωσης της Ήρας και του Ηρακλή, που ήταν βέβαια γιος του Δία, είχε όμως άλλη μητέρα. Όταν ο ήρωας έγινε δεκτός ως μέλος των θεών του Ολύμπου, εκείνη τον αρραβωνιάστηκε και έπειτα τον παντρεύτηκε. Από το γάμο τους γεννήθηκαν δυο παιδιά, ο Αλεξιάρης και ο Ανίκητος. Επιπλέον, με το γάμο αυτόν ο Ηρακλής θα έμενε για πάντα νέος, μακριά από κάθε κακό, χάρη στην αμβροσία που του εξασφάλιζε η γυναίκα του. Λέγεται, μάλιστα, πως ο ανιψιός του Ηρακλή, ο Ιόλαος (και όχι φίλος όπως μας παρουσιάζουν μερικοί), μπόρεσε να ξαναβρεί τα πρώτα του νιάτα, χάρη στην Ήβη, έπειτα από μεσολάβηση του Ηρακλή.

Επιμέλεια: Skingirl88

ADLER

ΤΣΕΧΙΑ

Πότε ξεκινήσατε να παίζετε και γιατί; Ποια τα μέλη της μπάντας;

Το 2001 σχηματίστηκε το γκρουπ μας. Δεν υπήρχανε άλλες μπάντες στην περιοχή μας και θέλαμε να το αλλάξουμε αυτό. Είμαστε τρία άτομα στο συγκρότημα και μέχρι στιγμής έχουμε αλλάξει μόνο μπασίστες. Στους Adler σήμερα παίζουνε τα ίδια μέλη εδώ και 2,5 χρόνια.

Τι γίνεται στη χώρα σας σήμερα με το κίνημα μας; Ζήσατε καλύτερες και με περισσότερες δράσεις εποχές; Το κίνημα μεγάλωσε ή παρέμεινε το ίδιο; Σχετικά με την ποιότητα και την ποσότητα στη σκηνή σας;

Τα '90's τελειώσανε και μαζί μ' αυτά μας αφήσανε και πολλά άτομα. Πιστεύω πως το κίνημα μας είναι μικρότερο τώρα. Αλλά γνωρίζω άτομα που μπορούν να σκεφτούν πολλές δραστηριότητες και μπορούν να κάνουν πολύ καλές δράσεις και έτσι πιστεύω πως το κίνημα μας είναι καλύτερο από πριν. Εν τω μεταξύ λίγα άτομα έρχονται μαζί μας και περισσότερα φεύγουνε.

Τι έχετε κυκλοφορήσει μέχρι στιγμής και τη σχεδιάζετε για το μέλλον; Τι συμβαίνει με τις συναυλίες;

Το 2002 ηχογραφήθηκε το πρώτο cd (demo). Ήτανε σε cd-r και ο ήχος δεν ήταν τόσο καλός. Το όνομα αυτού του δίσκου είναι The Power From Silesia (Η Δύναμη από την Σιλεσία). Το πρώτο επίσημο άλμπουμ ηχογραφήθηκε το 2005 και το όνομα του είναι "Na Konci Stoji Smrt" (At The End Stands The Death Στο τέλος επικρατεί ο θάνατος). Τον Μάιο του 2007 κυκλοφόρησε το spilt cd με τα project συγκροτήματα Vandal από τη Σλοβακία και τους Agressiva 88 από την Πολωνία. Την ίδια χρονιά ηχογραφήσαμε δύο νέα κομμάτια για τις συλλογές Stahlhelm (Γερμανία) και Day Of Rope (Πολωνία). Τα μέλη των Adler πρέπει να ταξιδεύουνε για συναντήσεις και ετοιμάζουνε ένα νέο κομμάτι και έτσι δεν υπάρχει πολύς χρόνος για μια δραστηριότητα. Το νέο cd θα είναι έτοιμο το καλοκαίρι του 2008, πιστεύω. Έχουμε παίξει γύρω στις 60 συναυλίες, μερικές στο εξωτερικό (Γερμανία, Πολωνία, Σερβία, Σλοβακία και Σλοβενία). Σχεδιάζουμε κάποιες συναυλίες στη Γαλλία και στην Ιταλία για το φθινόπωρο του 2007. Τα τελευταία χρόνια παίξαμε περί που σε 10-13 συναυλίες ανά χρονιά στην Τσεχία, κυρίως για 100 άτομα αλλά και λιγότερα.

Γνωρίζουμε ότι στη χώρα σας τη δεκαετία του '90 είχατε ένα πολύ δυνατό κίνημα και ο πληθυσμός των skinhead ήτανε πολύ δυνατός! Μπορείς να μας δώσεις αριθμούς και γεγονότα σχετικά μ' αυτές τις περασμένες μέρες; Σήμερα έχετε στο πλευρό σας παλιούς συναγωνιστές;
Γνωρίζω κάποια πολύ καλά άτομα που είναι στο κίνημα γύρω στα 15 χρόνια, είναι μεγαλύτεροι μας κατά 10 χρόνια. Είναι δύσκολο να τους μετρήσεις, εγώ είμαι στο κίνημα μόνο 10 χρόνια. Σε μια συναυλία πριν 10 χρόνια υπήρχανε γύρω στα 600 άτομα, σήμερα ανέρχονται γύρω στα 100 και αν έρχεται κάποια μπάντα ξένη πολύ καλή μαζεύονται γύρω στα 300 άτομα. Πιστεύω πως αυτή τη στιγμή στο κίνημα υπάρχουν γύρω στα 5.000 άτομα αλλά πολύ λίγοι είναι ενεργοί.

Τι συμβαίνει με την αστυνομική καταπίεση και τους κόκκινους εκεί;
Η κυβέρνηση μας πιέζει, αστυνομική καταδίωξη και τα καθάρματα προστατεύονται από τη χώρα μας σε πολλές περιπτώσεις. Οι συναυλίες είναι λιγότερες απ' ότι τη δεκαετία του '90. Η αστυνομία επιτίθεται σε μερικές συναυλίες, απειλούνε τους διοργανωτές, τα συγκροτήματα αλλά και τους υπεύθυνους για τον συναυλιακό χώρο. Πιστεύω ότι εκεί οφείλεται το πρόβλημα που πολλά άτομα φεύγουνε από το κίνημα και δεν έρχονται σε συναυλίες. Μόνο οι δυνατοί παραμένουν. Οι κόκκινοι επιτίθενται σε πολλές πορείες μας και σε διαδηλώσεις, μένοντας πίσω από τη ζώνη αστυνομικής φρούρησης. Ο καθένας μπορεί να πετάξει μια πέτρα αλλά στο ξύλο είναι πολύ αδύναμοι. Πιστεύω πως κάποια άτομα είναι πολύ καλά προπονημένα στο kickbox, krawmaga κλπ. Είναι η καρδιά του κόκκινου εξωκοινοβουλευτικού κινήματος. Πολλοί από αυτούς είναι φοιτητές.

Το B&H είναι ακόμη ενεργό εκεί ή κάποιος άλλος skinhead οργανισμός; Τι συμβαίνει με άλλα πολιτικά κόμματα;
Το B&H είναι παράνομος οργανισμός στην Τσεχία. Υπάρχουν κάποια άτομα που κάνουν μετά βίας κάποιες συναυλίες όπως κάποια άτομα έξω από το B&H. Στην Τσεχία λειτουργούνε κάποιοι οργανισμοί που οργανώνουνε πορείες και διαδηλώσεις. Οι πιο δυνατοί είναι οι Narodni Odpor (National Resistance Εθνική Αντεπίθεση) και Narodni Korporativismus. Το τελευταίο κόμμα στην κυβέρνηση που είχε εθνικιστικές ιδέες δεν υπάρχει εδώ και εννέα χρόνια περίπου.

Το ποδόσφαιρο είναι ένα ακόμη 'ναρκωτικό' της κυβέρνησης έτσι ώστε να κρατήσει την επιθετικότητα και ενεργητικότητα των ατόμων εγκλωβισμένη. Ποια η άποψη σου γι' αυτά τα λόγια και η γνώμη σου για τους hooligans;
Με τους hools η κατάσταση είναι ίδια παντού. Η αστυνομία ελέγχει τα γήπεδα αλλά η πραγματική μάχη γίνεται έξω από τα γήπεδα. Εγώ τελευταία φορά που πήγα σε αγώνα ήταν πριν έξι χρόνια και πιστεύω πως πολλά άτομα παρατάνε το ποδόσφαιρο. Γνωρίζω πολλούς hooligans, είμαστε φίλοι, μας βοηθάνε πολλές φορές με τα καθάρματα. Μετά από έναν αγώνα ποδοσφαίρου χτυπάνε πολλούς κόκκινους, sharps κλπ. Πιστεύω πως είναι πολύ καλά εκπαιδευμένοι σε συμπλοκές.

Τα αγαπημένα σας συγκροτήματα, βιβλία και ταινίες; Τα χόμπι σας;
Μας αρέσει η metal μουσική, το hatecore και οι παλιές WP μπάντες από την Τσεχία όπως οι Buldok, Vlajka, Excalibur, είναι κλασική μουσική. Χόμπι; Όχι πολλές δραστηριότητες εκτός από την μπάντα μας, μπορεί να πάρει πολύ χρόνο. Προσπαθώ να προπονούμαι, να είμαι σε φόρμα, κολύμπι, τρέξιμο κλπ αλλά χρειάζεται αρκετός ελεύθερος χρόνος.

Τι γνωρίζετε για τη χώρα μας και το B&H Hellas;
Είχα έρθει στην Ελλάδα για διακοπές με τους γονείς μου πριν πολλά χρόνια. Πολύ ωραία χώρα, η Αθήνα είναι τέλεια! Άκουσα κάποια cds από Ελλάδα, κυρίως Iron youth. Καλή μπάντα, αλλά, δεν είναι ακριβώς το είδος μας.

Έχετε κάποιο υλικό ή κάποια ιστοσελίδα; Θέλετε να πείτε κάτι άλλο; Ευχαριστούμε! Χαιρετίσματα!
Στην Τσεχία η κατάσταση που επικρατεί δεν είναι καλή με την αστυνομική καταδίωξη και δεν είναι και πολύ καλή ιδέα να τους δίνουμε πληροφορίες όσων αφορά συγκροτήματα, μέλη, συναυλίες κλπ, έτσι δεν έχουμε ιστοσελίδες. Πολλές εταιρείες πουλάνε τα cd μας στην Ευρώπη και στην Αμερική, όχι όμως πολλά ρούχα. Εταιρείες και διοργανωτές συναυλιών μπορούνε να επικοινωνήσουνε με το email μας: adlerband@yahoo.co.uk

Θέλω να σε ευχαριστήσω για αυτή τη συνέντευξη και για το ενδιαφέρον σου για την μπάντα μας και τη χώρα μας, είναι τιμή για εμάς. Μπορεί να οδηγήσει σε καλύτερο μέλλον για το συγκρότημα μας, σε ευχαριστούμε!

Χαιρετίσματα σε όλα τα καλά άτομα στην Ελλάδα.
828!

Bully Boys 'Hard Times, Hard Measures'
Οι Αμερικάνοι ξαναγυρνάνε έπειτα από κάποια χρόνια απουσίας, με ένα δυνατό άλμπουμ στο στυλ της προηγούμενης τους δουλειάς που ήταν το split cd μαζί με τους Brutal Attack. Τα τραγούδια είναι έντεκα στο σύνολο, ανάμεσα τους και μια νέα έκδοση του Lionheart που υπήρχε στο cd τους 'White Kids Gonna Fight', το εξώφυλλο έχει καθαρά street συναίσθημα και η μουσική πραγματικά πολύ καλή! Skinhead rock in your face με τους κατάλληλους στίχους. Καλύτερο τραγούδι, κατά προσωπική άποψη, το 'Outlaw'. Προμηθευτείτε το.

Strikeforce UK 'We Dont Run'
Δυστυχώς το νέο αίμα του Αγγλικού Oi!/R.A.C, είχε πραγματικά σύντομη ζωή. Οι Strikeforce UK, που μάλιστα είχαν skingirl στο μπάσο, το διαλύσανε, αλλά τουλάχιστον κυκλοφόρησαν πρώτα το δεύτερο cd τους. Ο ήχος και το στυλ τους δεν έχει αλλάξει και πολύ, αν και θα μπορούσαμε να το χαρακτηρίσουμε λιγότερο επιθετικό, κλασσικό και τυπικό Oi! χωρίς πολλές μελωδίες και τεχνικές κιθάρες μέσα από δεκατρία τραγούδια που μιλάνε για γήπεδο, τσακωμούς, εχθρούς, κατά των μουσουλμάνων ('Burn The Coran'), έθνος και φυλή. Πιο συμπαθητικά τραγούδια τα 'Rumours & Lies' και 'Keep The Pond'.

Civico 88 'Un Altro Ancora'
Αφού τους χαρήκαμε πριν λίγο καιρό ζωντανά στη χώρα μας, έφτασε η ώρα να ακούσουμε και νέα τραγούδια από αυτούς. Το νέο τους cd περιέχει δώδεκα τραγούδια, φυσικά όλα στην Ιταλική γλώσσα. Κλασσικοί Civico, με singalong Oi! ρυθμούς και όμορφες μελωδίες. Αξιοσημείωτο τραγούδι το 'Scooters Not Reds' και MTV!

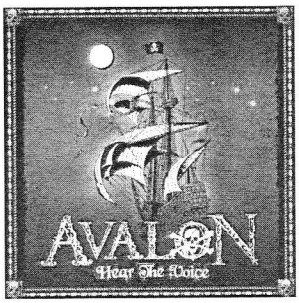

Avalon - 'Hear The Voice'
Να σου και μια Αγγλική μπάντα που επιστρέφει μετά από χρόνια και μάλιστα αρκετά δυναμικά! Οι Avalon υφίστανται από τις αρχές του '90 και έχουν αρκετές κυκλοφορίες, ξεχωρίζοντας προσωπικά, το ντεμπούτο τους 'This Is War' και το split μαζί με τους Αμερικάνους White Wash. Όπως και να 'χει, είχανε χαθεί για κάποια χρόνια δηλώνοντας μάλιστα κάποια στιγμή και την διάλυση τους. Πριν λίγο καιρό με νέα σύνθεση ξανά και μένοντας μόνο ο τραγουδιστής/κιθαρίστας Graham από τους παλιούς, άρχισαν ξανά τις συναυλίες, έτσι ένα νέο cd ήταν θέμα χρόνου. Μπορώ να πω με σιγουριά ότι μαζί με τα προαναφερθέν, πρόκειται για τις καλύτερες κυκλοφορίες του σχήματος! Πιο rock 'n' roll ήχος από ποτέ και υπέροχα τραγούδια όπως: το ομώνυμο 'Hear The Voice' που κάνει και την εισαγωγή, 'I Am A National Socialist' με την ωραία κλασσική κιθάρα, 'Victim' και η κομματάρα 'Fight For England'! Καλή και η διασκευή στο 'White Rider' των Skrewdriver.

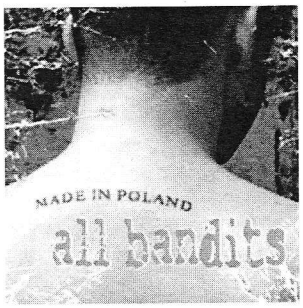

All Bandits 'Made In Poland'
Πρόκειται για το νέο αίμα της Πολωνικής σκηνής, που μάλιστα τον τελευταίο καιρό αναδεικνύει και άλλες ωραίες μπάντες όπως π.χ οι Awantura. Επιθετικό, γρήγορο και σε κάποια σημεία σκληρό Oi! με στίχους στην μητρική γλώσσα. Το cd περιέχει δεκατρία τραγούδια και για όσους ενδιαφέρονται το γκρουπ έχει πραγματοποιήσει κι άλλες κυκλοφορίες.

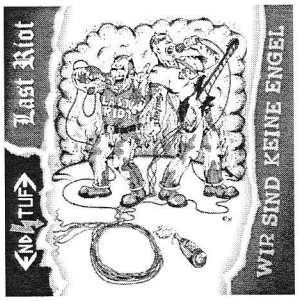

Endstufe&Last Riot - 'Wir Sind Keine Engel'
Κάποιοι παππούδες τελικά δεν πρόκειται να πεθάνουν ποτέ! Οι Endstufe, οι οποίοι πραγματοποίησαν πρόσφατα και κάποιες λίγες αλλά δυναμικές συναυλίες και εκτός χώρας, μετά το καινούργιο τους άλμπουμ που δεν πάει και πολύς καιρός που κυκλοφόρησε, κυκλοφορούνε ένα split cd με την νέα πατριωτική Γερμανική μπάντα Last Riot. Το cd έχει συνολικά δώδεκα τραγούδια, από έξι το κάθε γκρουπ. Το αμάρτημα μου είναι ότι δεν πρόσεξα και πολύ τους καινούργιους, αν και δεν παίζουνε και τίποτα το τρελό, αλλά πραγματικά τα νέα τραγούδια των Endstufe είναι αξιοσημείωτα! Και τα έξι είναι φοβερά με φοβερότερα τα 'Engel', 'Skinhead Pur' και 'Das System'! Το εξώφυλλο επίσης είναι αρκετά καλό. Επιβάλλεται!

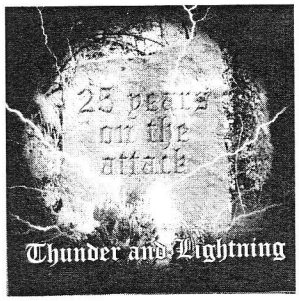

Brutal Attack - 'Thunder & Lightning'
Κλείνοντας 25 χρόνια σαν R.A.C μπάντα, οι παλαίμαχοι Brutal Attack κυκλοφορούνε ένα πραγματικά πολύ καλό cd με ωραία παραγωγή και δυνατές συνθέσεις. Έντεκα τραγούδια, στα τύμπανα ο David των English Rose και Bulldog Breed, δύο τεχνικές κιθάρες, Rock/R.A.C στυλ με πολλές φορές να θυμίζουν AC/DC και φυσικά η φωνή του Ken! Το cd κυκλοφόρησε από την Rampage η οποία έχει κάνει πολύ καλή και όμορφη δουλειά, αφού στο βιβλιαράκι πέρα από τους στίχους υπάρχουν παλιές και νέες φωτογραφίες της μπάντας, με αυτές του ογδόντα φυσικά να μας τραβάνε πιο πολύ την προσοχή, αλλά και ένα μίνι ιστορικό του σχήματος γραμμένο από τον ίδιο τον Ken.

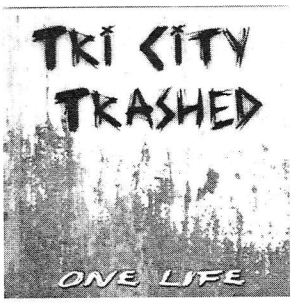

Tri City Trashed - 'One Life'
Πρόκειται για μια νέα μπάντα από την Αμερική που συμμετέχει για ακόμη μία φορά ο Roy των Final War. Στο ντεμπούτο της cd η μπάντα χαρίζει έντεκα τραγούδια σε Αμερικάνικο punk rock και hardcore στυλ. Αν και δεν αγγίζουν καν τους σαφώς καλύτερους Warfare 88, είναι συμπαθητικοί και μάλιστα παίζουν μια διασκευή στο 'Happy Spaztik' των Chaos UK.

SUPPORT RACIALIST MUSIC!

SKULLHEAD

'A Cry Of Pain'

A cry of pain comes from the soul, for the young warriors of today, have to survive in a scene of chaos, and for their stand they get locked away, one by one, I see them go, their crime defeating the foe. A cry of anguish and a cry of pain, as their youth gets stolen away, but I know they'll return again, and this time they'll see their day, Stood and fought by the way they know, betrayed by the cowards who ran from the foe,Then turned in to the state, by so called friends, then will it stop, where will it end, Young men or women, no - ones safe, the young warrior becomes the enemy,turned over the darknesses wrath, betrayed by people who say that we're free but I know they'll return again, forged on an anvil, and turned to men

'Your Last Chance'

They promised we'd be free, and I believed their lies, while they kept us down, they helped the others rise, coz the national front are nazis, that's what I was told, and I believed in labour, while Britain was being sold, they sold their papers on the streets, And flew their union jacks, but they were nazis, at least that's what I was told, so I turned my back, Year by year the party grew, and we were warned of them, smash the nazis on the streets, Smash all Hitler's men, coz the national front are nazis, that's I was told, and I believed in labour, while Britain was being sold, As years went by the blacks they grew, and I was getting scarred, I could not go out at night, as racial violence flared, The whites were mugged, raped and killed, I saw it with my eyes, now was labour telling truth, or were they telling lies, the troops took to the streets, to keep the peace by day, but as the night time came around, they kept out of the way, soon there was a fight, the white minority was dead, I was left alone, hiding with my old mate Ted, Watch out he screamed, here comes the mob, we both ran for our lives, they chased as down an alleyway, armed with switchblade knives, as they came like crazy dogs, doing a war dance, I could see that we were doomed, we never stood as chance, furthermore they came, to join the last white hunt, was then I saw the poster, it said your last chance the national front

'Odin's Law'

Turn your face, to the golden years, and the glory of the past comes rushing back, Memories of when our race was young, how came the glory days, they didn't last, I ask my self, just what we're living for, We need rebirth, through the ways of our own, and through the glory days we'll live again, through Odin's law, and the power of Thor, we have the strength to live and die once more, within my self, I know it's real, coz I can feel, Odin's law, it's what we're living for, oh ho Odin's law, The life cycle, comes round again, we must stand up and fight these evil men, through Odin's law, and the power of Thor we have the strength to live and die once more, within my self, I know it's real, said I can feel

'Fighting For Victory'

The battle for Tobruk was a long and bloody one, as the artillery fire rained on and on, Casualties were high, on either side, but still they carried on to win or die, Bravery reigned and heroes were born, as the fight in the desert seemed so long, stuck in a fox hole must have been tough, but still they remained, they didn't give up, Fighting for victory, in the middle of the desert all those brave and fearless men risking their lives, Fighting for victory, in the middle of the desert, looking back upon history, it hardly seems right, A nine month siege befell both sides, as the soldiers of the British, and the soldiers of the Reich, fought against each other for victory, shunning the death and misery, as Rommel kept advancing towards Tobruk, to take this place he wanted so much, but the bravery and courage of all those men, denied him his fate as history did tell, Now the battles over and a lot has been forgotten but not by the men who fought in that war, only now are they realizing, the harshness and cruelty of it all, fighting for victory, in the middle of the desert, seemed at the time the right thing to do, but as we all know they were betrayed, by the puppets controlled by the Jews

'Green And Pleasant Land'

See the anger, see the hatred running through this world on the scrap heap at the age of 40 and now he doesn't work union bosses promised him safety, sold him out again now he sits alone and hides, sits to hide his shame see the dirt of all the ages ground in to my hands is this what I really worked for is this my green and pleasant land, Sees the queues for work get longer retreats in to his shell remembers the pride of his forefathers, but only now and again the anger in his mind grows stronger he doubts his sanity reduced to a beggar by the state a name, a number, one of many, The state of his mind is now confusion as bad times linger on tragedy, drama, comedy, the show has played too long his grand finale is a short one with nowhere left to hide he leaves the world another number, another suicide

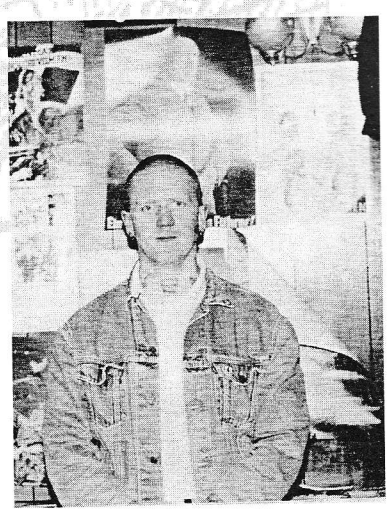

'The Voyage'

Through the storm we sailed, Only to arrive at this destination and what have we gained, as wind blows on in our direction, Looking back on our journey so far, the going has been rough, many obstacles in our way, the opposition tough, but the voyage continues despite the storm, despite the blinding rain and once again, we will set sail, despite the sorrow and the pain, and once again, we sail on the next tide and our mastiff flies the flag of our pride. Very rare we see calm waters, very rare we get a break, but when we do, the rewards are true , so we get what we can take, many times, we lost the fighting, to the demons of the storm, as one comrade falls, another rises, another hero's born. The voyage is long, and will get longer, but we still stand by our laws and we will set sail to our destination, to help our people's cause, through the darkness, and the thunder, we sail on for our race, like our forefathers, who'd sail the waters, til they'd find a resting place. I said, once again, we sail on the next tide and our mastiff flies the flag of our pride, said our pride, yeah our pride, for our pride, yeah our pride and once again, we sail on the next tide.

Η ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝΕΙ ΜΟΝΟ ΤΟΥΣ ΔΟΥΛΟΥΣ!

«Ο έλληνας φιλόσοφος περνούσε τη ζωή του με το κρυφό αίσθημα πως υπήρχαν πολύ περισσότεροι δούλοι απ' ότι πίστευαν οι άνθρωποι: δηλαδή, εννοούσε πως ήταν δούλος όποιος δεν ήταν φιλόσοφος. Φούσκωνε από περηφάνια στη σκέψη πως ακόμη και οι ισχυρότεροι άνθρωποι της γης ανήκαν στην κατηγορία αυτών που θεωρούσε δούλους. Κι αυτή η περηφάνια είναι ξένη και αδύνατη για μας. Ακόμη και μεταφορικά η λέξη «δούλος» δεν έχει την πλήρη δύναμη της για μας.» (Φρειδερίκος Νίτσε, Η Χαρούμενη Επιστήμη, βιβλίο πρώτο).

Με την λέξη 'εργασία' ο καθείς αντιλαμβάνεται ότι πρόκειται περί καταβολής σωματικών ή πνευματικών δυνάμεων για την επίτευξη τις περισσότερες φορές κάποιου/ων έργου/ων με απώτερο σκοπό την ικανοποίηση αναγκών του ιδίου του ανθρώπου, είτε αυτές αφορούν την ψυχαγωγία του ή την κάλυψη καθαρά υλικών επιδιώξεων. Η πραγματοποίηση όλων αυτών επιτυγχάνεται μέσω του μισθού ή αλλιώς μέσω της αμοιβής που είναι το αντίτιμο για το έργο που παράχθηκε. Υπάρχουν ωστόσο και άλλες λέξεις που κοινώς χρησιμοποιούνται για να καλύψουν το εκβιαστικό νόημα της εργασίας στην σύγχρονη καπιταλιστική πραγματικότητα όπως την βιώνουν στο πετσί τους εκατομμύρια εργαζόμενοι ανά τον κόσμο. Αυτές δεν είναι άλλες από τις λέξεις: 'απασχόληση', 'μόχθος', 'ασχολία' κ.α. Παρά ταύτα δεν αποκρύπτεται με κανένα τρόπο το εκβιαστικό περιεχόμενο τους. Μπορούμε να μιλάμε για καθαρή εξαγορά της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και της ατομικής και συλλογικής ελευθερίας μέσω της οικειοποίησης του ελεύθερου χρόνου των ανθρώπων, μέσω μιας ανώφελης δραστηριότητας που η συστηματική λογική βαφτίζει κατά τα συμφέροντα της ως 'εργασία'. Κατά πόσο όμως αντιλαμβανόμαστε ότι η 'τίμια εργασία', το δωρο, η εργασία χωρίς ένσημα (μαύρη εργασία) είναι απλώς σύγχρονες μέθοδοι εξόντωσης και υποταγής σε κάτι τελείως αφηρημένο; Το ταξικό κριτήριο είναι αδιαμφισβήτητο και επομένως τα εβραϊκά αφεντικά βλέπουν κάπως έτσι τους ανθρώπους: «όλα τα ζώα είναι ίσα, αλλά μερικά είναι πιο ίσα από όλα τα άλλα». Το «arbeit macht frei» έχει μετατραπεί σήμερα σε «arbeit macht nicht frei». Με λίγα λόγια ο προφητικός λόγος του Βολτέρου, όπου «η εργασία μας προστατεύει από τρία πράγματα: από την ανία, την διαφθορά, τον πόθο» και το καπιταλιστικό όνειρο της ανάπτυξης των παραγωγικών δυνάμεων στο έσχατο όριο είναι το δίπολο ασφαλείας που έχει θέσει το κυρίαρχο σύστημα εκμετάλλευσης και υποδούλωσης. Ο σκοπός του παρόντος είναι να ρίξει φως στο σκότος που επικρατεί σε πολλούς συναγωνιστές και συντρόφους όσον αφορά την καταγωγή ή και τη σχέση του εθνικοσοσιαλισμού με την εργατική συνείδηση και την εργατική τάξη προεκτείνοντας. Ο εθνικοσοσιαλισμός δεν αφορά ΜΟΝΟ τους εργαζόμενους σε παραγωγική βάση, δεν επικεντρώνεται στην εργατική 'τάξη' ΜΟΝΟ, δεν είναι αποκλειστικά ένα εργατικό κίνημα. ΜΟΝΟ. Ο εθνικοσοσιαλισμός ΤΙΜΑ τον εργάτη σε υπερθετικό βαθμό, δίχως να υποτιμά την χρησιμότητα του επιστήμονα ή του μαθητή στην κοινωνική πραγματικότητα, ο εθνικοσοσιαλισμός αφορά όλες τις κοινωνικές τάξεις χωρίς διαβαθμίσεις, ο εθνικοσοσιαλισμός είναι τουναντίον ένα κίνημα απελευθέρωσης του ανθρώπινου νου από τις αλυσίδες που τον κρατούν δέσμιο της εβραϊκής ουτοπίας. Ο εθνικοσοσιαλισμός απευθύνεται σε ελεύθερους ανθρώπους και μεταφέρει το μήνυμα ώστε να απελευθερωθούν όσοι δεν το έχουν κάνει ήδη. Η συναίνεση και η συνενοχή στο πολιτικό σύστημα είναι και στο εργασιακό επίπεδο. Με λίγα λόγια πρόκειται για ΕΘΕΛΟΔΟΥΛΕΙΑ. Θα φανταζόταν κανείς ότι το σύνθημα του NSDAP «ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΤΑ ΚΕΡΔΗ» θα γινόταν λάφυρο προπαγανδιστικό της διεθνιστικής αριστεράς στα χρόνια που πέρασαν; Και όμως! Ό,τι ίσχυε προπολεμικά όμως έπαψε να ισχύει σήμερα. Πολλοί συγχέουν την 'τεμπελιά' με την άρνηση του ζυγού που επιφέρει το καθημερινό μεροκάματο του τρόμου, πολλοί μπερδεύουν την μιζέρια με την ελευθερία! Ο ελεύθερος άνθρωπος δεν είναι αυτός που δεν εργάζεται ποτέ του και φυτοζωεί παρασιτικά εις βάρος των άλλων ή του ίδιου του κοινωνικού συνόλου και 'τρώει' από τα 'έτοιμα' κατά την λαϊκή γλώσσα, ελεύθερος είναι όποιος είναι ελεύθερος τω πνεύματι μακριά από μεθοδεύσεις και καθοδηγήσεις και θέτει την αξία του αίματος και της λευκής φυλής πάνω από την προσωπική ματαιοδοξία που επιφέρει μια άνετη ζωή γεμάτη από τις ψεύτικες υλικές και άϋλες απολαύσεις που είναι καρπός μιας ζωής γεμάτης από άσκοπο ιδρώτα στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς που κερδισμένος είναι ΜΟΝΑΧΑ ο αιώνιος εβραίος και το καπιταλιστικό σύστημα του οποίου τα νήματα κινεί σε κάθε υφή της κοινωνικής ζωής. Εμείς οι Έλληνες ΔΕΝ είναι της μοίρας μας να είμαστε σκλάβοι σε κανένα επίπεδο, γεγονός που ουδείς δεν δύναται να αμφισβητήσει.. Γεννηθήκαμε ελεύθεροι και τέτοιοι θα παραμείνουμε σε πείσμα των εχθρών μας. Ένα ολόκληρο σύστημα στημένο από την διαστροφική λογική του εβραίου λειτουργεί με τις όποιες του σαφώς ατέλειες καταστροφικά για τον κοινωνικό ιστό. Όλα δουλεύουν για τον εβραίο σήμερα, πολυεθνικές απρόσωπες εταιρείες που έχουν υπό τις διαταγές τους εκατομμύρια ανθρώπους και ένα παγκόσμιο τραπεζικό σύστημα 'αόρατης' ομηρίας των όσων έχουν καταχρεωθεί., για να ανταπεξέλθουν στις διαδικασίες της ζωής. Διόλου αληθές είναι και το ότι «μέσα στην καπιταλιστική κοινωνία η εργασία είναι η αιτία κάθε πνευματικού εκφυλισμού, κάθε οργανικής διαστροφής.» Φανταστείτε πόσες ουσιώδεις πνευματικές λειτουργίες θα εξασκούσε ένας άνθρωπος που δεν θα ήταν όμηρος του ωραρίου και της καθημερινότητας! Πώς όμως να ασχοληθεί κανείς με λειτουργίες όπως: άθληση , μελέτη, ζωγραφική, μουσική , συζήτηση , κοινωνικότητα, περιπλάνηση σε αρχαιολογικούς χώρους κ.τ.λ όταν από το πρωί ως το βράδυ τρέχει να προλάβει τις υποχρεώσεις -θηλιά στο λαιμό- που δεν αφήνουν κανέναν μας ελεύθερο ούτε για μια στιγμή; Που είναι ο κατεπίφασιν 'ελεύθερος χρόνος' των ανθρώπων λοιπόν; Η απάντηση είναι αυτονόητη. ΠΟΥΘΕΝΑ. Με λίγα λόγια είμαστε όλοι υπόδουλοι ενός χρηματομανούς οικονομικού συστήματος που κυνηγάει αφαιμακτικά τους πάντες προκειμένου να καλύψει τις λαίμαργες ορέξεις του. Κινητήριος μοχλός φυσικά του όλου αυτού μηχανισμού ποιος άλλος; Ο εβραίος πάντα και παντού! Είναι κανείς να αναρωτιέται σε τι οφείλεται το ότι «μια παράξενη τρέλα κατέχει την εργατική τάξη των εθνών όπου βασιλεύει ο καπιταλιστικός πολιτισμός. Η τρέλα αυτή φέρνει μαζί της δυστυχίες, ατομικές και κοινωνικές, που δυο αιώνες τώρα βασανίζουν την άμοιρη ανθρωπότητα. Αυτή η τρέλα είναι η αγάπη για τη δουλειά, το θανατηφόρο πάθος για τη δουλειά που φτάνει ως την εξάντληση των ζωτικών δυνάμεων του ανθρώπου και των απογόνων του» Η πειθαρχία στην δουλειά ΔΕΝ έχει ουδεμία σχέση με την εσωτερικευμένη πειθαρχία που μπορεί να διαθέτει μέσα του ο υγιής φυλετικά και πνευματικά άνθρωπος, η οποία σχετίζεται ΚΥΡΙΩΣ με την αφοσίωση στα καθήκοντα που θέτει ο ίδιος στον εαυτό του για την ευημερία και την υγεία της φυλής. Φυσική νομοτέλεια αντί της αθλιότητας του τελεολογικού περιεχομένου της εργασίας.

Αρμονία με την φύση και όχι δουλικότητα απέναντι στο κάθε νεόπλουτο σκουπίδι. Ευγονική και όχι 'ανάπτυξη' και 'πρόοδος' για τις τσέπες των αφεντικών. Ταξικός πόλεμος σημαίνει φυλετικός πόλεμος και αντίστροφα. Κανένα νεοελληνικό κάθαρμα που πλούτισε βασιζόμενο στην εκμετάλλευση των ομοφύλων του -τη μόνη ενασχόληση που γνωρίζει εξάλλου- ΔΕΝ έχει δώσει την παραμικρή δεκάρα για τον αγώνα που κάνουν οι εναπομείναντες πιστοί σε αυτή τη χώρα. Είναι δυνατόν επομένως να θεωρούμε συναγωνιστή ή ακόμα χειρότερα και 'συνέλληνα' τον οποιοδήποτε που στη ζωή του έχει αυτοσκοπό να βγάλει όσο το δυνατόν περισσότερα φράγκα; Τέρμα πια οι ψευδαισθήσεις. Συμφωνούμε απολύτως ότι το μεγαλείο της κοσμοθεωρίας μας έγκειται στην υπέρβαση του ταξικού μικροσυμφέροντος και εγωισμού και ειδικότερα στο να μην υπάρχουν διακρίσεις ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις για χάριν την φυλετικής ενότητας και ομοψυχίας., με άλλα λόγια πλούσιοι, φτωχοί, εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενοι να θέσουν τέρμα στις όποιες μικροδιαφορές τους μπροστά στο συμφέρον της πατρίδας. Ωραία όλα αυτά στη θεωρία, αλλά στην πράξη κάπου χωλαίνουν, όπως διαπιστώνει ο καθείς. Στην σύγχρονη Ελλάδα, μπορούμε να μιλάμε για συναδέλφωση και εθνική ενότητα με τους πούστηδες των καναλιών, με τους μπάτσους που υπηρετούν την δημοκρατία, με τους βουλευτές και το κάθε γαμημένο αφεντικό και τα λοιπά κοπρόσκυλα που λυμαίνονται τον ζωτικό μας χώρο; Σαφώς και ΟΧΙ! Αδιάλλακτος φυλετικός πόλεμος ενάντια σε όσους ευθύνονται για το ξεπούλημα της πατρίδας μας και διαρκής αγώνας για να καταστρέψουμε ότι ανθελληνικό υπάρχει γύρω μας. Ίσως είναι η μόνη μας ελπίδα για να ζήσουν τα παιδιά των παιδιών μας σε ένα τόπο που θα θυμίζει κάτι από μια Ελλάδα του χτες, γιατί σήμερα Ελλάδα ΔΕΝ υπάρχει είτε το αποδέχεται κανείς είτε όχι. Γεννηθήκαμε Έλληνες και επομένως ελεύθεροι, ΔΕΝ ελπίζουμε τίποτα, ΔΕΝ φοβόμαστε τίποτα, ΔΕΝ έχουμε να χάσουμε τίποτα πέρα από τις αλυσίδες μας. Και αν τελικά στο εθνικοσοσιαλιστικό καθεστώς «η εργασία όντως απελευθερώνει», στις συνθήκες καπιταλιστικής τυραννίας η καταστροφή της πλάνης που λέγεται «τίμια εργασία» πέρα από επιτακτική λειτουργεί και αλλιώς: «ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΝΕΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΕΒΡΑΙΟΥΣ!»

ΩΡΙΩΝ

ΣΤΙΣ ΚΑΤΑΚΟΜΒΕΣ ΤΟΥ ΑΡΝΗΤΙΚΟΥ.....

...In girum imus nocte et consumimur igni (Κάνουμε κύκλους μέσα στη νύχτα και η φωτιά μας καταβροχθίζει).

Η γενεαλογία της κοσμοθεωρίας μας ανάγεται δίχως πολλά λόγια, στην διάθεση του ανθρώπου που ελκύεται από την ανειρήνευτη πάλη με τον εσώτερο κόσμο του και την διάθεση για κίνδυνο, κάτι που επιβεβαιώνουν και οι πρόδρομοι του Φασισμού, από τους ιλλεγκαλιστές και τους ατομικιστές μέχρι τους φουτουριστές και τους incontrolados. Κοινός τόπος όλων αυτών των τάσεων και των ίδιων των ατόμων, αυτό το ένστικτο που έκανε και έναν Νίτσε να πει: «Πιστέψτε με, το μυστικό του να αποκομίζεις τα μεγαλύτερα οφέλη και την μεγαλύτερη απόλαυση από την ζωή είναι το ζήν επικινδύνως». Επομένως η στυγνή θέαση του εθνικοσοσιαλισμού ως πολιτικής θεωρίας και ως μιας σανίδας σωτηρίας οικονομικής κυρίως για τους κακόμοιρους και θυματοποιημένους μικροαστούς είναι υπερβολικά επιφανειακή και αδαής. Ο εθνικοσοσιαλισμός υπερβαίνει κατά πολύ τον πολτικαντισμό που ευαγγελίζονται τα κόμματα. Θα μπορούσε κανείς να αποκριθεί στην ερώτηση; «Τελικά τι είναι εθνικοσοσιαλισμός;» εμφατικά ότι: «εθνικοσοσιαλισμός είναι η πολιτική άρνηση του πολιτικού!». Οι φουτουριστές του περασμένου αιώνος στοχάζονταν μια κοινωνία όπου οι νέοι «να τραγουδούν την αγάπη του κινδύνου, την έξη της ενεργητικότητας και της δράσης». Στόχος αυτών των οραματισμών ήταν η 'παραγωγή' ενός ανθρώπου που θα πλησιάζει το φιλοσοφικό μοντέλο του νιτσεϊκού υπεράνθρωπου! «Θέλουμε να παράγουμε την επιθετική κίνηση, την πυρετώδη ανησυχία. Βεβαιώνομε πως η μαγεία του κόσμου πλουτίστηκε με ένα νέο στοιχείο ομορφιάς: Την γοητεία της ταχύτητας. Ένα αγωνιστικό αυτοκίνητο, σωλήνες με μορφή ερπετού που βραχυκυκλώνουν τον κινητήρα, εκρηκτική ανάσα, ένα αυτοκίνητο που βρυχάται και φαίνεται να κινείται σαν αστραπή, μέσα σε ένα σύννεφο ήχων οπλοπολυβόλου, μπορεί να είναι πιο όμορφο κι από την Νίκη της Σαμοθράκης». Οι φουτουριστές δεν επιθυμούσαν να αποκοπούν από το ιστορικό παρελθόν εξαιτίας μιας αόριστης εξέλιξης στην τέχνη, αντιθέτως η ρήξη με το παρελθόν βρισκόταν στο επίπεδο της σύγκρουσης με την στατική καθεστωτική νοοτροπία, πράγμα που για να γίνει απαιτούσε ριζοσπαστικές ιδέες και πρακτικές για να επιτευχθεί η ανανέωση μέσα στην κοινωνία! Οι χιλιάδες νέοι που ασπάστηκαν σαν θρησκεία τα ιδεώδη της προγονολατρείας και της αφοσίωσης στο καθήκον, δεν το έκαναν ούτε για να κερδίσουν χρήματα και μια άνετη ζωή, αντιθέτως αυτό που τους παρακινούσε ήταν το ενστικτώδες μίσος για την δημοκρατία, την συμβιβαστική πολιτική και τον καιροσκοπισμό! Αυτό που οι δημοκράτες με την ψήφο τους ονομάζουν 'συμμετοχή στα κοινά', οι φασίστες το πέταξαν στα σκουπίδια ως αντιλαϊκό! Είναι προφανές ότι δεν μας συνδέει απολύτως τίποτα με τις διαδικασίες της 'δημοκρατίας' και της μαζοποίησης όπου η προσωπικότητα εξαφανίζεται και ο λαός 'αποφασίζει'! Σήμερα έχουμε σημαντικότερη ευθύνη απέναντι στις μελλοντικές γενεές και ουσιαστικότερο έργο να περατώσουμε μιας και ο μηχανισμός του κράτους είναι αυτός που οφείλουμε να καταγγείλουμε και να πολεμάμε ανηλεώς, έχοντας κάθε πρόφαση για να το κάνουμε. Ο καθείς πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι το κράτος δεν είναι εκείνο το 'κακόμοιρο και άτυχο αποπαίδι που έμεινε ορφανό από πατέρα'. Το κράτος είναι ο νταβατζής και δύναται να παίρνει όσα προσωπεία είναι αναγκαία για την αυτόνομη λειτουργία του. Το κράτος μπορεί να αποεθνικοποιείται και να γίνεται πολυφυλετικό αν το ίδιο έχει συμφέρον από αυτήν τη διαδικασία. Το κράτος μπορεί να κηρύσσει ακόμα και έμμεσο πόλεμο στους ίδιους του τους υπηκόους μέσω δυσβάσταχτων φόρων, επιτοκίων και μέσω επιδεικτικής ανισοκατανομής 'δικαιοσύνης', φέρνοντας δυσφορία και συναισθήματα ηττοπάθειας στον λαό εξαιτίας της κοινωνικής αδικίας. Ακόμα περισσότερο το κράτος έχει την ευλυγισία να εφαρμόζει τακτική αόρατου εμφυλίου ανάμεσα στις κοινωνικές ομάδες, ενώ ταυτόχρονα μπορεί να τις ελέγχει απόλυτα. Τα σχέδια του κρατιστή δεν έχουν ουδεμία σχέση με τους οραματισμούς ενός φυλετιστή! Η αποφάσεις ενός κρατιστή περνάνε μέσα από οικονομικό πρίσμα και διυλίζονται αναλόγως σε έργα που δεν αποσκοπούν στο μέλλον της φυλής, αντιθέτως για να ικανοποιηθεί η χρηματική ματαιοδοξία του εκάστοτε ρυθμιστή της τύχης μιας πατρίδας. Το κράτος μπορεί άνετα να πουλάει ναρκωτικά, τηλεοπτικά και μη, μπορεί **να βάζει φωτιές σε αγαστή συνεργασία με ημεδαπές και αλλοδαπές προδοτικές δυνάμεις καίγοντας το φυσικό μας πλούτο** και εν συνεχεία τα όνειρα του λαού μας μέσα από μια τέτοια πράξη, προκειμένου να τσιμεντοποιηθεί ακόμα περισσότερο η πατρίδα για το συμφέρον των πολυεθνικών και των αφεντικών, μπορεί επίσης να μας προσφέρει το κράτος πολλές εθνικές προδοσίες και ταπεινώσεις, μπορεί να μας προσφέρει δωρεάν ψυχαγωγία μέσω virtual reality και τρομοκρατίας από τις τηλεοράσεις, μέσω μ.μ.ε και φαρσοκωμωδίες τύπου ευαγγελάτου! Η αλήθεια βρίσκεται αλλού, κάπου εκεί έξω και ενάντια από τις αηδιαστικές σιωνιστικές ονειρώξεις και τις χίμαιρες του συστήματος, μακριά από τις πλάνες και τις επιδιώξεις του κράτους. Ο πόλεμος είναι ολοκληρωτικός και ό,τι αφήνουμε στην άκρη υποτιμώντας το, στρέφεται εναντίον μας. Ακόμα χειρότερα, ότι δεν ξεπερνιέται σαπίζει νομοτελειακά, αλλά η σαπίλα τους είναι τόση, που πραγματικά μας ωθεί στο ξεπέρασμα τους. Το ουσιαστικό πρόβλημα εντοπίζεται στην παθητικότητα και την συναίνεση στην διαμορφωμένη κατάσταση. Το κράτος είναι επιτέλους ώρα κατάλληλη να το υποτιμήσουμε και να το φτύσουμε ως κάτι ιδεατό, υποτίθεται πως είναι. Η φυλή είναι η κορωνίδα των αξιών μας και το κράτος απλώς αποτελεί ένα ξενόδουλο δημιούργημα που ο μόνος λόγος που υπάρχει είναι για να διχάζει την φυλή μας και το λαό μας σε παρατάξεις και κόμματα και να αποχαυνώνεται ο λαός και να ελέγχεται κατασταλτικά η ζωτικότητα και η δημιουργικότητα του μέσω καπιταλιστικών διαδικασιών. Ξένες δυνάμεις συνήργησαν για να εγκλωβιστεί η Ελλάς σε ένα θλιβερό κρατίδιο και ντόπιοι συμφεροντολόγοι για το δικό τους όφελος. Χρέος μας η απομυθοποίηση και ο ξεπεσμός στα μάτια των Ελλήνων και των Ελληνίδων της χρησιμότητας του κρατικού εκτρώματος για την εξέλιξη της φυλής μας. Και να μην ξεχνάμε ότι: «όσο πιο ψηλά πετάμε, τόσο πιο μικροί φαντάζουμε σε εκείνους που δεν μπορούν να πετάξουν». Ως Έλληνες φυλετιστές υπακούμε μόνο στις φωνές που ακούμε από τα βάθη της συνείδησης μας, έχοντας το θάρρος να ξαναβαπτίζουμε τόσο τις καλές όσο και τις κακές ιδιότητες μας και θέοντας νέους στόχους και οραματισμούς , έχοντας κατά νου ότι «το κράτος είναι το πιο ψυχρό από όλα τα ψυχρά τέρατα: ψεύδεται ψυχρά και να το ψέμα που βγαίνει από το στόμα του: Εγώ, το κράτος, είμαι ο λαός» Παραμένοντας στις επάλξεις, έξω από επιτηδεύσεις και ιδιοτέλειες ,ως ανυπότακτοι και ηρωικοί αλήτες που περιφέρονται με τις άγριες σκέψεις τους, σχεδιάζοντας νέα ξεσπάσματα λαϊκής οργής, στις δικές μας κατακόμβες του αρνητικού.

ΩΡΙΩΝ

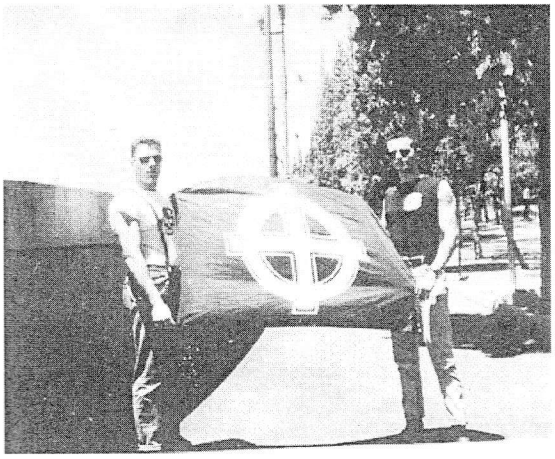

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΣΚΗΝΗ

Η Εθνικοσοσιαλιστική/Εθνικιστική σκηνή της χώρας μας ξεκίνησε μικρή, ευτυχώς όμως όλα αυτά τα χρόνια εμφανίστηκαν δραστήρια άτομα, πιστά στον σκοπό και τις ιδέες μας. Παρακάτω λοιπόν θα περιγράψουμε οτιδήποτε μπορούμε και γνωρίζουμε σχετικά με το κίνημα εδώ.

Ακούγεται ότι ο πρώτος Έλληνας Skinhead εμφανίστηκε μόλις το 1979 παρόλο αυτό όμως οι skinheads στην Ελλάδα άρχισαν να ακούγονται λίγο καιρό αργότερα, το 1983, όπου θα εμφανιστούν πολλοί νεαροί, τότε, Skinheads και Skingirls φτάνοντας τους 100 στην Αθήνα και τον Πειραιά, όπως και ένας μικρός αριθμός από skins στη Θεσσαλονίκη και στην επαρχία. Θα αποτελούν την πρώτη γενιά Ελλήνων skins και ουσιαστικά ακολούθησαν άλλες δύο γενιές (εννοώντας μια μαζική εμφάνιση ή μια μορφή που ακούστηκε και άφησε κάτι πίσω της), το '88-'93 και '95 μέχρι σήμερα. Δυστυχώς όμως, θα αργήσει πάρα πολύ να πραγματοποιηθεί κάτι ουσιαστικό αφού η πρώτη γενιά δεν δημιούργησε κάποια οργάνωση, κάποιο περιοδικό ή γενικά κάποια δραστηριότητα. Οι πρώτοι skins παρέμειναν μόνο στο να την 'πέφτουν' σε αριστεριστές, αναρχικούς και μετανάστες και γενικά σε μία πιο πρωτόγονη φάση. Φυσικά η εμφάνιση τους ήταν αισθητή και σε διάφορες εθνικιστικές πορείες. Περιστατικά όπως τον Ιούνιο του '89 όπου skinheads από την δεύτερη γενιά ('89-'93) επιτέθηκαν σε συναυλία του ξένου νέγρικου συγκροτήματος Public Enemy στη Νίκαια και πολλά επεισόδια από εκείνες τις μέρες συζητιούνται μέχρι σήμερα. Το κίνημα άρχισε να παίρνει κάπως τα πάνω του στα τέλη του '80 με αρχές του 1990 όπου η δεύτερη γενιά Ελλήνων skins παρέα με λίγους παλιότερους θα κυκλοφορήσουν κάποιο περιοδικό καθώς τότε είναι που θα κάνουν την εμφάνιση τους και τα πρώτα συγκροτήματα όπως οι θρυλικοί The Last Patriots και Cause Of Honour. Κατά την διάρκεια της δεκαετίας του '80, δημιουργήθηκε και η Ν.Ο.Π.Ο. (Ναζιστική οργάνωση οπαδών του Παναθηναϊκού) στην οποία οι οπαδοί της δεν θα αποτελούνται μόνο από Skinheads αλλά και μεταλλάδες, Rockabillies, Nazi Punks και απλούς οπαδούς. Όλοι τους όμως ήταν εξτρεμιστές Νέο-Ναζί. Ήταν φανατικοί hooligans και τα αρκετά επεισόδια που είχαν προκαλέσει ανάγκασαν τον πρόεδρο του Παναθηναϊκού να διαλύσει την οργάνωση (είχαν και επίσημο κλάμπ) και να στείλει μερικούς από αυτούς στη φυλακή. Χαρακτηριστικό γεγονός (γύρω στο 1989 πάλι) ήταν σε ένα φιλικό παιχνίδι ποδοσφαίρου με την Αγγλία, όπου Έλληνες οπαδοί σήκωσαν πανό που έγραφε 'ξερά' Νεό-Ναζί! Οι Άγγλοι hooligans 'ανταπέδωσαν' σηκώνοντας το δεξί τους χέρι στο άκουσμα του εθνικού τους ύμνου! Αν και όλα αυτά τα χρόνια η μόνη παρουσία Εθνικοσοσιαλιστών στα γήπεδα γινότανε μόνο μέσα από την Ν.Ο.Π.Ο, με τον ίδιο τρόπο οπαδοί από άλλες ομάδες και εθνικιστικά κλαμπς προσπάθησαν και προσπαθούν να περάσουν τις ιδέες μας μέσω του ποδοσφαίρου με εθνικιστικά πανό και οργανώσεις, όπως π.χ. οι Ιερολοχίτες, οι φίλαθλοι του Α.Π.Ο.Ε.Λ της Κύπρου κ.α. Στην Ελλάδα κατά το παρελθόν μέχρι και τις ημέρες μας, διοργανώνονται επίσης αρκετές πολιτικές-ιδεολογικές δράσεις, πορείες, συγκεντρώσεις και ομιλίες, από πολλά εθνικιστικά κόμματα και οργανώσεις Σε όλες αυτές τις δραστηριότητες, οι Έλληνες skinheads αποτελούσαν πάντα μια σημαντική δύναμη κρούσης και υπάρχουν αρκετές παλιές και καινούργιες φωτογραφίες από αυτές σαν απόδειξη! Εδώ και αρκετά χρόνια υπάρχουν επίσης και κάποια βιβλιοπωλεία με πολλά εθνικοσοσιαλιστικά, φυλετικά, ιστορικά βιβλία και όχι μόνο, εξαπλώνοντας με τον καλύτερο τρόπο τις ιδέες μας. Σήμερα υπάρχουν και κάποιες άλλες ανεξάρτητες εθνικιστικές και εθνικοσοσιαλιστικές οργανώσεις όπως π.χ. η Ο.Ε.Ρ (Κρήτη) και πολλές ομάδες και πυρήνες που δρουν με πολλούς τρόπους

Αφού όπως αναφέραμε και παραπάνω, το κίνημα ξεκίνησε και εξαπλώθηκε με μία αρκετή και αδικαιολόγητη καθυστέρηση, σε αυτή την αργοπορία δεν θα μπορούσε να ξεφύγει και η μουσική σκηνή με τα συγκροτήματα. Το πρώτο εθνικιστικό συγκρότημα ήταν οι The Last Patriots από τον Πειραιά το 1987, όπου μετά την ηχογράφηση του εμβατηρίου Βόρειος Ήπειρος σε μία κλασσική Oi! έκδοση, διαλύθηκαν το 1988 και μερικά μέλη τους προσχώρησαν στους Cause Of Honour. Υπήρχαν και κάποια άλλα εθνικιστικά underground συγκροτήματα όπως οι Skinhead Warrior (Κοζάνη, 1982), οι Warriors Pride, United Boots, Zigi Zaga (Θεσσαλονίκη, '80), οι Dead Andrews (Θεσσαλονίκη, '90), οι Southrise, Aryan Resistance, Stormbringer (Αθήνα, '90), οι Rock&Roll Rebels ('86-'87 με ένα demo) και οι Απολίτιστοι ('90, με δύο demo) από τον Πειραιά. Ευτυχώς, η Ελληνική WP/R.A.C μουσική σκηνή, μετά από χρόνια απραξίας, αναγεννήθηκε από τα μέσα του '90 μέχρι και σήμερα με συγκροτήματα από ολόκληρη την Ελλάδα, όπως: No Surrender, Iron Youth, Stosstrupp, Εγκληματίες Πολέμου, Ολική Κάθαρση, Mahen, Sergeant Oi!, Hellgrinder, Boiling Blood, Defamation, Pogrom, Legion Hellas, White Pride Rockers, Red Lock, Th.Re.At, Koi!mpresser, Σταυροφορία, Αμετανόητοι!, Pride&Pain, ChaoSS Hellas. Τελειώνοντας με τα γκρουπ, θα αναφέρουμε και κάποια που σίγουρα δεν αντιπροσωπεύουν την σκηνή, αλλά έχουν δώσει έστω κατά καιρούς, κάποια πατριωτικά/εθνικιστικά στοιχεία μέσα από τραγούδια τους και δηλώσεις, παραμένοντας όμως στον πιο 'mainstream' χώρο. Αυτά τα σχήματα είναι πιο πολύ του heavy ήχου και είναι οι: Flames, Sarissa, Κέρβερος, Εν Τούτω Νίκα, Aryan Path κ.π.α. Όλη αυτή την περίοδο έγιναν μερικές μεμονωμένες συναυλίες και αρκετά WP πάρτυ σε μπυραρίες (συνήθως για την μνήμη του Ian Stuart τον Σεπτέμβριο) επιτέλους όμως από το 2002 και μετά οργανώνονται πολύ πετυχημένες WP συναυλίες όπως στα Τρίκαλα με την συναυλία των Boiling Blood τον Δεκέμβριο του 2002 και το φεστιβάλ του Ελληνικού B&H με τους No Surrender, Boiling Blood και Brigade M (από την Ολλανδία) τον Αύγουστο του 2003. Όλο αυτό το διάστημα εμφανίστηκαν επίσης και αρκετά Εθνικοσοσιαλιστικά ιδεολογικά και skinhead fanzines όπως τα: Δεσμός, Βόρεια Φάλαγγα, Skinzine, The Elite, White Revolution, Gammadion, Η Εκδίκηση Του Metal, Ο Αναθεωρητής, Τετράδια Εθνικοσοσιαλισμού, Νέα Τάση, Δύναμη Δημιουργίας, White Sound, Aryan Nation, Oi! The Hate, Πέλεκυς, Έλληνας Εργάτης, Αντίδραση, White Pride, NS Violence, Dorian, Απολλώνιο Φως, Βόρειο Σέλλας, Λυκώρεια, Σιδηρά Νεολαία, Εξαρχής, Λύκοι Του Μοριά, Ανυπακοή, Ελεύθεροι Έλληνες, Όμαιμον και φυσικά το επίσημο περιοδικό του Ελληνικού B&H. Επίσης, ένας Έλληνας συναγωνιστής εξέδωσε το βιβλίο 'Η Ιστορία Της White Power Μουσικής' που αν μεταφραστεί και στα Αγγλικά, τότε θα πρόκειται για το πιο ολοκληρωμένο βιβλίο που έχει γραφτεί ποτέ σε ολόκληρο τον κόσμο. Αυτές τις μέρες δυστυχώς μόνο ένας μικρός αριθμός από τους παλιούς, πρώτους skinheads ασχολούνται ακόμα και διατηρούν επαφές με το κίνημα. Ο αριθμός των skinheads σε ολόκληρη την Ελλάδα έχει φτάσει στους 250-300 WP/NS skins περίπου και σίγουρα τα πράγματα καλυτερεύουν και εξελίσσονται μέρα με την μέρα. Πολλά νέα μουσικά συγκροτήματα, εκδοτικές προσπάθειες και γενικά πολλές αγνές δράσεις γίνονται από τους ίδιους τους skinheads ανεξάρτητα με το Skinhouse Hellas και το B&H Hellas, να αποτελούν την αιχμή του δόρατος σε αυτές τις δραστηριότητες.

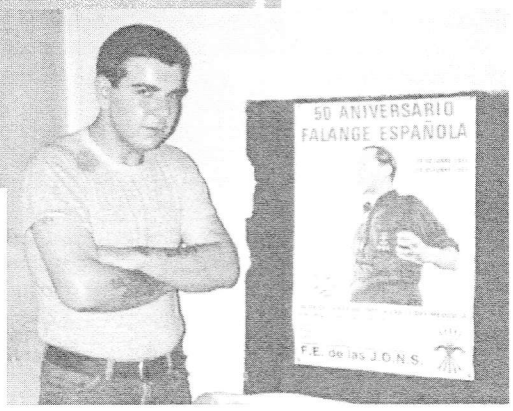

A.

ΙΩΝ ΔΡΑΓΟΥΜΗΣ ΚΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΕΘΝΟΚΟΙΝΩΝΙΣΜΟΣ

Όταν ακούει κανείς το όνομα του Ίωνος Δραγούμη, ξαφνιάζεται διότι δεν είναι τάχα τόσο 'γνωστός' όσο ένας γραικύλος της δεκάρας ή χειρότερα δήθεν λόγιος της εποχής μας σαν τον 'Ραφαηλίδη' επί παραδείγματι. Εδώ ταιριάζει η φράση: «έκαστος έφ ω ετάχθη»! Σε μια εποχή διευρυμένης αποβλάκωσης και τηλε-κανιβαλισμού, η αναφορά έστω και του ονόματος προσώπων που δεν τυγχάνουν της γνώσης- πόσο μάλλον δε της αναγνωρίσεως αυτών και του έργου των- από την κοινή γνώμη (μακάρι να είχε και γνώμη!), φαντάζει σαν νεκρανάσταση βρικολάκων. Αυτό βέβαια δεν θα σταθεί ικανό να μας αποτρέψει από το αυτονόητο. Την μνεία προσώπων που προσέφεραν τα μέγιστα στην εθνική και κοινωνική παιδεία της πατρίδος μας, καθώς και την απόδοση τιμής σε αυτά. Ποιος όμως ήταν ο Ίων Δραγούμης για τον οποίο κάνουμε λόγο; Γεννήθηκε στα 1878 στην Αθήνα, σε μια εποχή όπου ο τόπος ήταν σε κατάσταση 'μέθης' από το 'αθάνατο κρασί' του 1821. Ο Ίων αδάμαστο πνεύμα καθώς ήταν και άνθρωπος της δράσης , δεν θα μπορούσε να είναι τίποτε άλλο από ΕΘΝΙΚΙΣΤΗΣ. Η Μεγάλη Ιδέα ήταν αυτή που έδινε νόημα στην ύπαρξη του και το κέντρο βάρος του βίου του. Η πολιτική κατάσταση της εποχής που επακολούθησε της επαναστάσεως το 1821 ταραχώδης, με τις ξένες δυνάμεις να έχουν μέχρι σήμερα κυρίαρχο ρόλο στις εγχώριες εξελίξεις, με την αγαστή προδοτική συνεργασία των ντόπιων κομμάτων, κάτι που συνεχίζεται με συνέπεια ως τις μέρες μας. Το ισχύον πολιτικό σύστημα ήταν και είναι παραλυτικό για την υγιή ανάπτυξη των δυνάμεων του έθνους. Μετά την ταπείνωση του 1897, οι εφησυχασμένοι βρέθηκαν προ των ευθυνών τους. Πολλοί πατριώτες μεταξύ αυτών και ο Δραγούμης τα επόμενα χρόνια θα δραστηριοποιηθούν ύστερα και από την πίεση που δεχόντουσαν οι Έλληνες της Μακεδονίας από Τούρκους και Βούλγαρους. Το έργο του ιδίου με τίτλο «Μαρτύρων και ηρώων αίμα» αναφέρεται στα γεγονότα της Μακεδονίας υμνώντας τον μακεδονομάχο Παύλο Μελά που σκοτώθηκε στις 4 Νοεμβρίου του έτους 1904. Το συγγραφικό του έργο γεμάτο αποστροφή για τον αστικό τρόπο ζωής και το κοσμοπολίτικο πνεύμα, στοιχεία εκ διαμέτρου αντίθετα με την ηρωική αντίληψη του για τη ζωή, συνώνυμη της Ελληνοπρέπειας και του μέτρου που την χαρακτηρίζει. Μετέπειτα χρονικά γύρω στα 1917, η αντίθεση του με τον Βενιζέλο, οδήγησε στην εξορία του στην Κορσική, ενώ επανήλθε στην Αθήνα τον Νοέμβριο του 1919, παραμένοντας πολέμιος του βενιζελισμού, προφητεύοντας την μικρασιατική καταστροφή του 1922! Πίστευε ότι δεν ήταν δυνατό να κρατήσει ο ελληνικός στρατός ένα τόσο εκτεταμένο μέτωπο σαν το Μικρασιατικό, διότι σε περίπτωση που ο εχθρός θα επικεντρωνόταν και θα χτυπούσε σε ένα μόνο σημείο, η κατάρρευση θα ήταν βέβαιη. Αργότερα στις 20 Ιουλίου 1920, μετά την απόπειρα δολοφονίας κατά του Βενιζέλου στη Γαλλία , ο Ίων Δραγούμης συνελήφθη από τους αυλικούς των Δημοκρατικών Ταγμάτων και δολοφονήθηκε δίχως κανένα οίκτο με λογχισμούς και πυροβολισμούς επί της οδού Βασιλίσσης Σοφίας, απέναντι από την τοποθεσία που βρίσκεται σήμερα το ξενοδοχείο 'Χίλτον' στο κέντρο περίπου των Αθηνών. Κάπως έτσι 'έφυγε' από τη ζωή, με ένα τρόπο που επιζητούσε : «ένα μονάχα θάνατο καταλαβαίνει όμορφο, τον θάνατο του πολεμιστή, πάνω στη μάχη». Στάθηκε δίχως άλλο στο ύψος ενός Περικλή Γιαννόπουλου και ενός Ιωάννη Συκουτρή. Ο Ίων Δραγούμης ήταν εξίσου λάτρης της τοπικής αυτοδιοίκησης, όπως ήταν φυσικό. Γράφει χαρακτηριστικά επί αυτού: «όταν έγινε κράτος η Ελλάς, δεν ήταν ανάγκη, δεν έπρεπε να καταστρέψουν τις κοινότητες». Ο Δραγούμης αντιλαμβανόταν την κοινότητα ως το πλέον ζωντανό κύτταρο διατήρησης της παράδοσης και της ελληνικότητας μέσα στη δίνη του χρόνου, εξαιτίας του κοινοβιακού, κομμουνιστικού αν θέλετε πάλι, συνεταιριστικού πνεύματος των αρχαίων ελληνικών πόλεων. Η μεσότητα του εθνοκοινωνισμού βρισκόταν στην σύζευξη προόδου για το έθνος και την ταυτόχρονη διαφύλαξη της παράδοσης του τόπου. Σαν πρακτικός άνθρωπος που ήταν έβλεπε τον ζημιογόνο ρόλο του κράτους πάνω στον κορμό του έθνους και ήθελε τον διαχωρισμό των εννοιών τους.. Συγκεκριμένα έλεγε: «Το κράτος δεν είναι αυτοσκοπός. Είναι μέσο για την εξυπηρέτηση των εθνικών αναγκών, δαυλός της ιστορίας του έθνους, όταν απαιτείται. Δεν είναι μόνο πεδίο πολιτικής διαμάχης, αλλά και χώρος οργανώσεως και προετοιμασίας των εθνικών δυνάμεων». Άνθρωπος ενάρετος καθώς ήταν έγραφε για τους αγωνιστές της εθνικής ιδέας: «Και αφού αποφασίσουν και το αναλάβουν δεν θα σταματήσουν πια ως το θάνατο. Στιγμές ολιγοψυχίας θα νοιώσουν, ίσως και κούραση και λύπη και αηδία, αλλά επειδή προβλέπουν πως το έργο τους, μπορεί και τη ζωή τους να πάρει, δυσκολίες δεν βλέπουν, εμπόδια δεν γνωρίζουν και τίποτα δεν θα τους σταματήσει. Και αν στο δρόμο τους τύχουν εμπόδια τέτοια που ζητούν τη ζωή ενός ανθρώπου θα δώσουν τη ζωή τους». Ενδιαφέρον εξαιρετικό παρουσιάζει η στάση του απέναντι στην κρατική οντότητα. Αναφέρει ότι «τα κράτη καταντούν κάποτε να μην διακρίνουν παρά τον εαυτό τους». Δεν ήταν οπωσδήποτε Αθηνοκεντριστής όπως οι πολιτικοί των ημερών του, όπως και των ημερών μας. Λέει για αυτό: «μετατοπίστηκε λοιπόν το κέντρο της Ρωμιοσύνης, που ήταν ίσαμε τότε στη φαντασία των Ρωμιών η Πόλη, και τεχνητά πλάστηκε η Αθήνα νέο κέντρο Ρωμιοσύνης, προσωρινό όμως κατά την αντίληψη τους». Εξαιτίας του νεοσύστατου κράτους διακρίνει μια ειδοποιό διαφορά: «δύο ρεύματα ξεκίνησαν έτσι από διαφορετικές ιδεολογίες, τη μία ελλαδική και την άλλη ελληνική, τη μια στενά κρατική και την άλλη εθνική και γενική». Κατέκρινε την ιδέα της 'μικράς και εντίμου' Ελλάδος, λέγοντας: «και έτσι, μεταξύ στη μεγάλη ιδέα και στην ταπεινή ιδέα ενός κράτους μικρού και νοικοκυρεμένου χωρίς πόθους, φύτρωσε στα κεφάλια των πολιτικών η μέση ιδέα των προσθηκών». Είναι ξεκάθαρος ως προς την ανημπορία που βλέπει στην κρατική υπόσταση: «το κράτος και τώρα ακόμα μοιάζει οχταποδιού, που δε νοιώθει τα άκρα του και για αυτό παραδέρνει», σε σημείο που πλέον να θεωρείται ότι «όλο το έθνος έτσι πήγαινε να πιστέψει πια πως μόνη αλήθεια είναι η ελλαδική πραγματικότητα. Το ότι ήταν αξιοδάκρυτη η πραγματικότητα αυτή το απόδειξε ο πόλεμος του 1897, που ξεσκέπασε ολότελα το κράτος και φανέρωσε γυμνή την ασκήμια του και την κατάντια του». Είναι κάθετος όσον αφορά την θέση του για το έθνος και τη σχέση του με το κράτος: «είναι στενότερο το κράτος από το έθνος, μικρότερο το παιδί από το γονιό του, μα δεν έπαψε με τούτο να ζη και το έθνος, ο μεγάλος γονιός, που θέλει να τον φυλάγουν».*

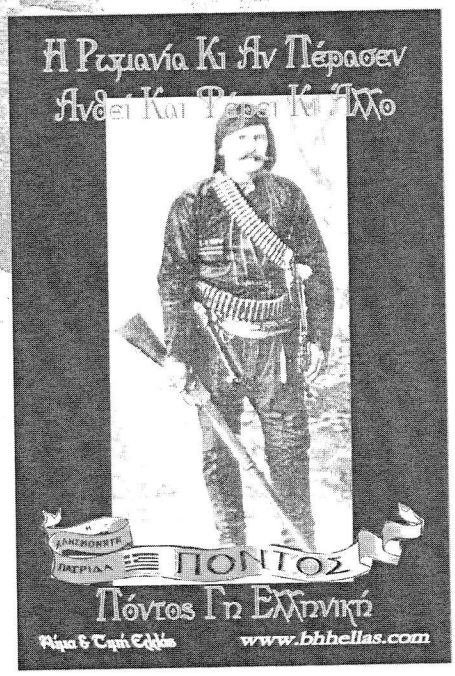

Σε έσχατο σημείο όπου: «έτσι, όποιο κομμάτι του έθνους, δεν μπορεί να κολλήσει στο κράτος, το θεωρούν περιττό». Η αντίληψη του Δραγούμη δεν περιορίζεται όμως μόνο εκεί, λέγοντας ότι: «η εθνική αυθυπαρξία όποιων Ελλήνων, με οποιοδήποτε τύπο ή πολιτειακή μορφή, δεν κάνει να φυλαχτεί, δε χρησιμεύει σε τίποτε, αφού δεν ταιριάζεται με την κρατική αντίληψη». Στο σημείο αυτό, επισημαίνει την παλιά ιδέα της ομοσπονδίας ή και της συνομοσπονδίας, ιδέα που όπως την παρουσιάζει εδώ θυμίζει και μπορεί να θεωρηθεί συνώνυμη της ιδέας του πανελληνισμού και μετέπειτα και του πανγερμανισμού του Αδόλφου Χίτλερ! Τι λέει λοιπόν: «Μπορεί μάλιστα ένα έθνος, αν δεν καταφέρνει να κάμει το ταιριαζούμενο κράτος αμέσως, να δημιουργήσει προσώρας κράτη περισσότερα, παράδειγμα η Ιταλία και η Γερμανία. Θα έρθει μια μέρα, που τα εθνικά τούτα κράτη θα χυθούν σε ένα καλούπι μεγάλου εθνικού κράτους. Τα εθνικά κράτη πηγαίνουν πάντα κατά την ένωση τους», ενώ θεωρεί ακόμα ότι «το κράτος είναι το πουκάμισο που μπορεί να φορέσει ένα έθνος, άξιο για πολιτική αυθυπαρξία και που κάποτε δεν το σκεπάζει ολάκερο. Περισσεύουν συχνά από το πουκάμισο μέρη ασκέπαστα». Ο λόγος σαφής: «γιατί το κράτος δεν είναι η ζωή. Το κράτος -κέντρο πολιτικό του έθνους- γίνηκε όχι για να ζήση αυτό το ίδιο, παρά για να φυλάξει του έθνους τη ζωή. Όσο για το έθνος, αυτό πρέπει, είναι ανάγκη, να ζήση με οποιαδήποτε πολιτική μορφή ή με πολλές μορφές και ξένες ίσως, και κομματιαστά ακόμη, αν δε γίνεται αλλιώς, για να δημιουργήσει κάτι. Γιατί το έθνος είναι η ζωή και θέλει να δημιουργήσει. Μονάχα το έθνος μπορεί να δημιουργεί, αυτό έχει τη χάρη τούτη, απόδειξη πως δημιουργεί και τους πολιτικούς οργανισμούς, που λέγονται κράτη. Μα θέλει και άλλα να δημιουργήσει. Η πολιτική αποκατάσταση του έθνους, δηλαδή το κράτος, είναι ο ενδιάμεσος σκοπός του για να καταφέρει έπειτα τον τελικό του σκοπό. Και είναι το κράτος τίποτα, στείρος, ξερός ρυθμιστής της πολιτικής του έθνους, ρολόι της κοινωνικής ζωής, φύλακας των πολιτών, που ευκολύνει κιόλα τις συναλλαγές τους, και κατεργάζεται στρατούς και στόλους για την αυθυπαρξία, την κυριαρχία το μεγαλείο του έθνους και όχι βέβαια για την υπεράσπιση του ξερού εαυτού του». Με άλλα λόγια επιθυμούσε ένα 'κράτος΄ υψηλότερου πολιτισμού, ενώ απαραίτητη έκρινε την Μεγάλη ιδέα για το έθνος προκειμένου να αναπτύσσεται και να ευημερεί. Αυτό που θα ωφελούσε το έθνος ήταν η χρυσή τομή δύο στοιχείων: «Κανείς ας μην αναθεματίζει τη συντηρητικότητα. Κανείς ας μην περιφρονεί την προοδευτικότητα. Για ένα έθνος και τα δύο στοιχεία είναι απαραίτητα». Είναι πολέμιος της κρατικής λογικής ως το σημείο να επιθυμεί: «ας λείψει το κράτος, που θα της είναι εμπόδιο ή θα παραμορφώνει την εθνική ψυχή. Αν το κράτος στενοχωρεί το έθνος, πρέπει αναγκαστικά ή να αλλάξει μορφή ή να χαθεί. Το κράτος, που εμποδίζει τη φυσιολογία του έθνους, είναι περιττό και βλαβερό. Χρειάζεται μια πολιτική ζωή ανεξάρτητη, δηλαδή ελληνική, για να γεννηθεί ένας ελληνικός πολιτισμός». Για τον Δραγούμη, μόνο οι σημαντικοί άντρες μπορούν να οδηγήσουν τον τόπο στην πρόοδο και την άνθιση του ελληνικού πολιτισμού, διότι αυτοί έχουν μέσα τους όλες εκείνες τις ιδιότητες που απαιτούνται για την ευημερία του έθνους που τους γέννησε και διαμέσου αυτού και της υγείας του αναγεννώνται τα άτομα και η κυκλική ροή της ιστορίας συνεχίζεται. Για να βγάλει κανείς συμπεράσματα για την επαναστατική φύση του Ίωνος Δραγούμη, αρκεί να αντιληφθεί την απέχθεια του ιδίου για το μαρξισμό, το φιλελευθερισμό και τον διεθνιστικό σοσιαλισμό, ιδεολογίες τις οποίες θεωρεί επιζήμιες για την υγεία του έθνους. Μερικές ρήσεις του αρκούν για να δούμε πως σκεφτόταν ένας έλληνας επαναστάτης διανοητής του καιρού του: «ο καθένας πρέπει να φαντάζεται πως αυτός πρέπει να σώσει το έθνος του», «δουλεύοντας για τον Ελληνισμό, δουλεύω για τον εαυτό μου», «σιχαίνομαι την κυβέρνηση, δεν σιχαίνομαι τον Ελληνισμό», «η φυσιολογική μορφή, ο φυσιολογικός σχηματισμός της ελληνικής φυλής είναι κοινοτικός», «οι ενεργητικοί άνθρωποι δεν μπορεί παρά να είναι Εθνικισταί». Ο εθνικισμός του Δραγούμη δεν είναι μικροαστικός, δεν είναι ούτε αριστερός ούτε και δεξιός, ακριβώς όπως οφείλει να είναι ο καθείς που σέβεται τον εαυτό του και το έθνος του. Μόνη απάντηση στην κοματοκρατία του καιρού του η δραστηριοποίηση του ατόμου-μονάδος, που μέσα του περικλείει όλο το έθνος. Ο καθένας έχει χρέος πρώτα απέναντι στον εαυτό του και ύστερα στην φυλή του. Κάτι που επιβεβαιώνει άλλωστε και ο ίδιος: «Για να νοιώσω τον εαυτό μου δεν είναι ανάγκη να έχω όλη την ώρα συνείδηση του εαυτού μου», για να συμπληρώσει πως «είναι χρέος μου να ζήσω για να περάσει ο Ελληνισμός επάνω μου και να πάει στα παιδιά μου. Πρέπει να τον φυλάγω καλά». Για τον Δραγούμη, ολάκερο το πολιτικό σύστημα, από τους βουλευτές μέχρι το ίδιο το Σύνταγμα της χώρας είναι άρρωστο Αναρωτιέται: «πως, χωρίς να μας μελετήσουν, χωρίς να μάθουν καλά το φυσικό μας, μας κόλλησαν βουλευτές και συντάγματα;» Η κοινοτική του αντίληψη φαίνεται όταν λέει: «Οι άνθρωποι των κοινοτήτων ήταν καλλίτεροι από τους ανθρώπους των δήμων. Οι κοινότητες ήταν αποτέλεσμα ζωής ελληνικής πολλών ετών, ήταν τύπος ελληνικής υπάρξεως, όπως στον αρχαίο καιρό ήταν οι μικρές πολιτείες, δημοκρατίες, κρατίδια». Άνθρωπος της λογικής ,δεν θα μπορούσε παρά να υποστηρίζει την αποκέντρωση και την απομάκρυνση από το πνεύμα της αστυφιλίας, στο μέτρο που αυτό ενίσχυε τον τοπικισμό και αντιστρόφως., διαπιστώνοντας μετά λύπης ότι όσον αφορά τις κοινότητες: «Χαλνώντας τις κοινότητες χαλάσαμε κάτι στέρεο, κάτι που ζούσε, κάτι που ήταν φυσικό. Και θα ήταν απλότερο και καλλίτερο να μην κάναμε την ελληνική ζωή tabula rasa για να οργώσομε επάνω της τις δημοτικές περιφέρειες, τους δήμους και τους δημάρχους». Ο Ίων όμως ήταν και βαθύτατα αντιδημοκράτης, όπως άλλωστε όλα τα μεγάλα πνεύματα αυτού του τόπου, αποφαινόμενος ότι «οι δημοκρατίες είναι ελληνικό πολίτευμα, ολιγαρχικές όμως δημοκρατίες. Κάθε πολιτεία ελληνική, κάθε αποικία το έχει και το είχε. Και μόνον οι τύραννοι έκαμαν πολιτική δουλειά όπως πρέπει». Ελληνολάτρης, σε βαθμό που να λέει: «Ο Ελληνισμός μοιάζει μ' ένα μεγάλο ζώο που τεντώνεται και δεν ξέρει καλά καλά ως που φτάνουν τα πόδια του». Παρ'όλα αυτά ήταν προσγειωμένος και στην πραγματικότητα, πέραν του ιδεαλισμού του, κάτι που φαίνεται από το ότι έβλεπε πως: «ούτε οι εντελώς ονειρευτές βλέπουν σωστά, ούτε οι εντελώς πεζοί». Για εκείνον η μόνη πραγματικότητα ήταν ο Ελληνισμός και όχι το κράτος. «Αρνούμαι την πραγματικότητα του ελληνικού κράτους ως κέντρου του ελληνισμού, όπως αρνούμαι κάθε πραγματικότητα. Πραγματικότης είναι η φαντασία μου», αποκρινόταν. Ήθελε τους δυνατούς ανθρώπους προκειμένου να διοχετευθεί η ζωτικότητα του έθνους σε ενέργειες προς όφελος του. Ριζοσπάστης και καινοτόμος δεν υπολόγιζε τα λόγια του μπροστά στο συμφέρον της φυλής: «Προτείνω να καταργηθούν τα σχολεία ολότελα και τις επιστήμες να τις σπουδάζουν μονάχα όσοι θέλουν και όπως θέλουν», ενώ για να υπάρχει η οποιαδήποτε επίδραση πάνω στους υπόλοιπους έλληνες θα έπρεπε «να μείνουμε διαφορετικοί από αυτούς». Ελάττωμα της φυλής η ξενολατρία , ο ξενισμός, όχι η αρχαιοπρέπεια, ο αρχαϊσμός, κατά την άποψη του, λέγοντας ότι «χαίρομαι αν είμαι μόριο με συνείδηση του ελληνισμού μου!» Ενάντιος στο κοσμοπολίτικο πνεύμα διαφθοράς του πολιτισμού, δεν μπορούσε παρά να πει «ο πολιτισμός με τους Έλληνες ανεβαίνει από τη θάλασσα και απαλαίνει τους βαρβάρους. Η γλύκα και η μαλακότητα των τρόπων φαρμακώνει τους και τους κάνει Έλληνες. Έτσι επιδρά ο Ελληνισμός, αυτό που λεν ηθική επίδραση». Έχοντας συνειδητοποιήσει το μεγαλύτερο ελάττωμα της φυλής, έλεγε: «Οι Έλληνες πάσχουν από μια θεόρατη τεμπελιά. Αρρώστια; Κούραση; Ή πρόσκαιρη στενοχώρια από τον πολύ πλούτο που έχουν μέσα τους; Απαισιοδοξία της δύναμης, κατά τον Nietzsche». Ιδανικό του και σκοπός στη ζωή, τι άλλο παρά η πολυπόθητη ΕΝΩΣΗ της φυλής. Προέτρεπε «να δουλέψει κανείς για την ένωση των Ελλήνων», συνεχίζοντας θα πει ότι «σκοπός της ζωής μου. Απελευθέρωση των 'ελεύθερων' και των 'δούλων' Ελλήνων, να κάμω δηλαδή τους Έλληνες ελεύθερους, δηλαδή ανθρώπους». Γνήσια ρομαντικός, του έρχεται στο νου πως «ίσως η πατρίδα είναι μονάχα η θύμηση της παιδικής ηλικίας και επειδή η θύμηση αυτή είναι πάρα πολύ δυνατή στον άνθρωπο, για αυτό και η πατρίδα είναι τόσο δυνατή». Πολέμιος εξίσου και του μικροαστισμού και της αδράνειας που αυτός συνεπάγεται στις εξελίξεις της πατρίδας: «Κοσμοπολίτες γίνονται εκείνοι που κουράσθηκαν να παλεύουν με τους ανθρώπους κ' ευρίσκουν πιο βολικό να ζουν όσο μπορούν πιο ασυλλόγιστα (χωρίς σκοτούρες δηλαδή). Πατριώτες είναι κείνοι που δεν κουράσθηκαν να παλεύουν με τους ανθρώπους και παλεύουν για να παλεύουν». Ο Δραγούμης ασχολήθηκε στα γραπτά του, τα οποία ουκ ολίγα είναι, με πολλά θέματα, ιδιαιτέρως με τα κοινωνικά. Θέματα από την ανατροφή των παιδιών, την πειθαρχία, την αλληλοβοήθεια, και άλλα.

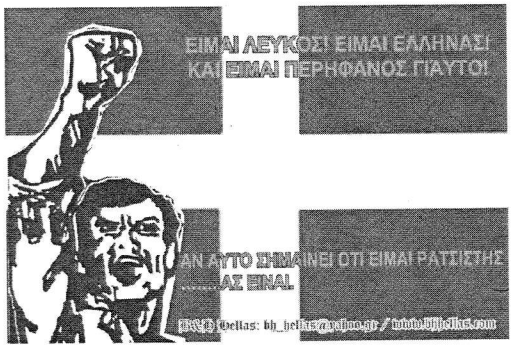

Στο έργο του 'Σαμοθράκη', ένα έργο ύμνος του ελληνικού κάλλους, αναφέρει επιγραμματικά: «Η τεχνητή Νίκη, η μαρμαρένια, το άγαλμα της Σαμοθράκης είναι η τελευταία ελληνική νίκη, το στερνό λουλούδι της, που ανοίγει άμα αρχίζει και κουράζεται από κάθε νίκη η φυλή». Στο ίδιο έργο επισημαίνει στο κεφάλαιο με τίτλο 'Αμφιβολίες': «Από τότε που υπάρχει ελληνική φυλή, τη στρατιωτική παράδοση δεν την έχασε και την Αρετή (από τη λέξη Άρης) τη φαντάζονταν ο αρχαίος γεμάτη αντρειοσύνη. Και, όσο δεν τη χάνει την παράδοση αυτή, πάντα θα υπάρχει η φυλή. Μόλις τη χάση, θα πεθάνει ή θα γίνει σαν τους Εβραίους», ενώ κλείνοντας αυτό το έργο θα τονίσει ότι «ο πόλεμος θα μας κάνει πιο ανθρώπους, θα μας λυτρώσει και από τους εχθρούς και από τον ξεπεσμό. Η ειρήνη μας χαλαρώνει και βαλτώνομε κάθε μέρα περισσότερο σε μια σαπισμένη λιμνοθάλασσα». Άλλα σημαντικά εξίσου έργα του, «ΤΟ ΜΟΝΟΠΑΤΙ», «ΣΤΑΜΑΤΗΜΑ», όπου στο συγκεκριμένο έργο στο τέλος του δίνει τον ιδιαίτερο τόνο του λέγοντας «σμίγουν μέσα μου η σκλαβιά και η ελευθερία. Δημιουργώ τον κόσμο μου ελεύθερα, όπως μπορώ»! Ουσιαστική για την εμπέδωση της σκέψης του, είναι και η μελέτη των δύο πιο γνωστών θα έλεγε κανείς έργων του, σαν το «ΟΣΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ» και το «ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΚΑΙ ΗΡΩΩΝ ΑΙΜΑ». Ειδικότερα στο πρώτο φτάνει σε μια διαπίστωση εξαιρετικά προφητική για την εποχή του και τα χρόνια που ακολούθησαν: «Τα έθνη δεν αξίζουν με το να μένουν έθνη, αν δεν είναι συνάμα και ζύμη για τη δημιουργία πολιτισμών και ξεχωριστών ανθρώπων. Όλα τα έθνη δε βρίσκουν το προζύμι που χρειάζεται για να ζωντανέψουν έναν πολιτισμό δικό τους», ενώ κλείνει κάπως έτσι: «Πρώτα το κράτος τους, και ύστερα τον πολιτισμό τους, αυτά έχουν να δημιουργήσουν ομαδικά οι Έλληνες», με την προτροπή «ΟΣΟΙ ΖΩΝΤΑΝΟΙ ΠΡΟΣΕΛΘΕΤΕ!». Όμως πέρα από εθνοκοινωνιστής, είναι και φυλετιστής. «Η φυλή και η πατρίδα πρέπει να σπουδάζονται μαζί», λέει στο ίδιο έργο, ενώ δριμύς είναι και όσον αφορά την ανατροφή των παιδιών και την μέριμνα της πολιτείας περί αυτού. Συγκεκριμένα: «Αν σας φταίν' οι δάσκαλοι, που σας αποστραβώνουν και σας μαλακίζουν, πνίχτε τους και ανοίχτε τα μάτια σας, ω τυφλοί, και δείτε τι γίνεται στ' αλήθεια». Το μονοπάτι του πολεμιστή, στη συνείδηση όμως του Δραγούμη είναι μοναχικό και αιώνιο. Λέει επ' αυτού: «Γι' αυτούς, τους λιγοστούς, η ζωή δεν είναι τίποτε, παίζουν μαζί της και δεν την λογαριάζουν, γιατί αλλού έχουνε το νου τους, και η φωτιά που είναι μέσα τους θέλει να καούν».

Κλείνοντας αυτή τη σύνοψη ορισμένων από τις ευγενικές και αριστοκρατικές ιδέες του Ίωνος Δραγούμη, δεν θα ήταν λογικό να παραλείψουμε την αναφορά στο δεύτερο προαναφερθέν έργο του, στο «Μαρτύρων και ηρώων αίμα», στο οποίο γίνεται αναφορά του απελευθερωτικού μακεδονικού αγώνος και του ηρωικού θανάτου του Παύλου Μελά. Ξεκινάει από μια φοβερή φράση που δείχνει πόσο ξεπουλημένοι είναι και ήταν οι πολιτικοί και τα κόμματα που δήθεν νοιάζονται για το 'καλό' της πατρίδας: «Ώστε υπάρχει Μακεδονία, αφού πήγε ο Παύλος Μελάς και σκοτώθηκε για αυτή!» Τόσο πολύ το ελλαδικό κρατίδιο ασχολείτω, λέει σαρκαστικά ο Ίων Δραγούμης!, καταλήγοντας σε μια αλήθεια που δεν έπαψε να ισχύει για να μας θυμίζει το βαρύ φορτίο της ευθύνης μας ως Έλληνες στο διηνεκές του ατέρμονου χρόνου: «Οι λίγοι και οι μετρημένοι παθαίνονται για τις αμαρτίες των πολλών, παλιές και νέες, και τις φορτώνονται όλες γιατί δε φοβούνται ξένα βάρη, δε φοβούνται καμμιάν ευθύνη, και αντί να κοιμούνται, κουνιούνται και τολμούν», σε άλλο σημείο πάλι που λέει συγκινητικά: «Να ξέρετε πως αν τρέξουμε να σώσουμε τη Μακεδονία, η Μακεδονία θα μας σώσει. Θα μας σώσει από βρώμα όπου κυλιόμαστε, θα μας σώσει από τη μετριότητα και από την ψοφιοσύνη, θα μας λυτρώσει από τον αισχρό τον ύπνο, θα μας ελευθέρωσει. Αν τρέξουμε να σώσουμε τη Μακεδονία, εμείς θα σωθούμε!» Σκληρός ήταν και στην κριτική του για τη στάση του κλήρου, αλλά και για τη σύνδεση της θρησκείας με το έθνος. Δυστυχώς τέτοιους επιφανείς άνδρες με 'Α' κεφαλαίο, δεν συμφέρει το προδοτικό και ανθελληνικό κρατίδιο που μόνον κατά τραγική σύμπτωση τυγχάνει να αυτοαποκαλείται 'ελληνικό', να τους προωθεί στην συνείδηση των Ελλήνων, αλλά αντιθέτως μας 'πλασάρει' δεκάδες αριστερούς και δεξιούς ψευτοκουλτουριάρηδες για να μας αποβλακώνουν ακόμα πιο πολύ από την τηλεπρέζα της μεγάλης οθόνης. Εμείς οι εθνικοσοσιαλιστές skinheads και μη, του οργανισμού «ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΤΙΜΗ» θα τιμούμε έστω με τον ελάσσων αυτό τρόπο εκείνους που έπεσαν στο βωμό του καθήκοντος για την Ελλάδα , το αίμα και την τιμή της. Όσοι ζωντανοί λοιπόν προσέλθετε!

ΩΡΙΩΝ

ΓΙΑ ΤΙΣ ΦΩΤΙΕΣ ΣΕ ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ...

Δεν είμαστε ηλίθιοι για να πιστέψουμε ότι όλες αυτές οι φωτιές με τα τόσα διάσπαρτα μέτωπα, ξεκίνησαν λόγο της ζέστης. Δεν είμαστε ηλίθιοι να πιστέψουμε ότι ακόμη ένας που φταίει είναι η πυροσβεστική και η αδυναμία της. Δεν παραπληροφορούμαστε από τους δημοσιογράφους που ανοίγουν χιλιάδες παράθυρα και κολλάνε στην δήθεν αδυναμία της πυροσβεστικής και στους ύπουλους ανέμους που επεκτείνουν τις φωτιές, παραβλέποντας το πιο σημαντικό γεγονός που δεν είναι άλλο από το ΠΟΙΟΣ βάζει τις φωτιές και ποια ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ εξυπηρετεί! Δεν παραπληροφορούμαστε και πιστεύουμε ότι ακόμη και ο γέρος που πιάστηκε να βάζει φωτιές ώστε να εκδικηθεί τον θάνατο του πυροσβέστη υιού, είναι ένα εξιλαστήριο θύμα ή έστω έπεσε τόσο βάρος στην υπόθεση του ώστε να καλυφθούνε όλες οι άλλες φωτιές, οι ένοχοι και τα συμφέροντα. Τις φωτιές λοιπόν δεν τις βάζουν τα ελάφια και τα ζώα του δάσους, ούτε ξεκινάνε από τον καυτό ήλιο που χτυπά τα άψυχα σκουπίδια και γυαλιά.

Τις φωτιές μπορούν να τις βάζουν: Τούρκοι πράκτορες και γενικά ξένοι πράκτορες, ώστε να πλήξουν τουρισμό (στην περίπτωση πυρκαγιών σε νησιά) και φυσικά ώστε να κάνουν έναν υλικό και προπάντων ψυχολογικό πόλεμο στη χώρα μας. Αλβανοί, που το μεγαλύτερο ποσοστό από αυτούς είναι ανθέλληνες και ειδικά μετά από τα λιντσαρίσματα που φάγανε στους ποδοσφαιρικούς αγώνες, ζητούν εκδίκηση. Οικοπεδοφάγοι-καταπατητές και καπιταλιστές, ανάμεσα τους και συμφέροντα μεγάλων εταιρειών. Πολιτικά συμφέροντα και αυτό φαίνεται από την εκμετάλλευση του θέματος ιδιαίτερα της αντιπολίτευσης. Αδυναμία της κυβέρνησης κ.λ.π (λες κι αυτοί είναι καλύτεροι), εκλογές και παρασκήνια. Βέβαια, το σίγουρο είναι ότι η πλειοψηφία των πυρκαγιών του φετινού καλοκαιριού, είναι σχέδιο ΕΝΟΣ από τους προαναφερθέντες.

ΝΑ ΑΝΤΙΛΗΦΘΟΥΜΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΟΛΟΙ ΟΤΙ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΕΝΑΝ ΠΟΛΕΜΟ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΤΥΧΙΑ ΣΥΓΚΥΡΙΩΝ! ΝΑ ΠΟΥΝΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ! ΝΑ ΒΡΕΘΟΥΝΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΟΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΙ ΕΝΟΧΟΙ ΚΑΙ ΝΑ ΘΑΝΑΤΩΝΟΝΤΑΙ ΑΡΓΑ ΚΑΙ ΒΑΣΑΝΙΣΤΙΚΑ! ΝΑ ΜΗ ΠΙΣΤΕΥΟΥΜΕ ΣΤΗΝ ΠΑΡΑΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗ ΤΩΝ Μ.Μ.Ε. ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΙΠΟΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΑΠΟ ΟΡΓΑΝΑ ΤΗΣ ΚΑΘΕ ΠΡΟΔΟΤΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ!

ΕΛΛΗΝΑ ΑΡΚΕΤΗ ΠΕΡΗΦΑΝΙΑ ΠΗΡΕΣ (300 Η ΤΑΙΝΙΑ κ.λ.π) ΗΡΘΕ Η ΩΡΑ ΝΑ ΣΟΥ ΞΕΣΚΙΣΟΥΝ ΤΟΝ ΤΟΠΟ ΣΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΑ ΣΟΥ!

Εκφράζουμε τα συλλυπητήρια μας για τους συμπατριώτες μας που χάθηκαν άδικα από τις φωτιές καθώς και κουράγιο στις οικογένειες που χάσανε περιουσίες.

Α.

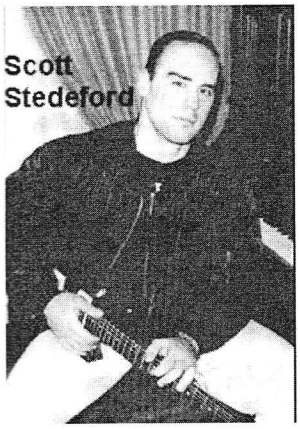

Scott Stedeford

Οι Day Of The Sword (βασικά ξεκίνησαν σαν Break The Sword) αποτελούν μια αρκετά γνωστή φυλετική μπάντα στο εθνικοσοσιαλιστικό κοινό. Ξεκίνησαν τον Μάρτιο του 1995 στην Φιλαδέλφεια της Αμερικής απ' τους νεαρούς: Scott Stedeford, Michael Brescia και Kevin McCarthy, οι οποίοι αποτελούσαν και μέλη της οργάνωσης Aryan Republican Army (συνολικά αποτελούταν από τέσσερα άτομα) η οποία από τον Ιανουάριο του 1994 μέχρι και τον Δεκέμβριο του 1995 πραγματοποίησε περισσότερες από είκοσι δύο ληστείες τραπεζών (χωρίς κανένα θύμα) σε ολόκληρη την μεσοδυτική Αμερική. Σκοπός φυσικά, η ενίσχυση του λευκού φυλετικού κινήματος για μια επερχόμενη λευκή επανάσταση, έτσι άνετα μπορούμε να πούμε ότι πρόκειται για παρόμοια περίπτωση, αν και όχι του ίδιου βεληνεκούς, με την The Order του R. Mathews και D. Lane. Ο Scott Stedeford ξεκίνησε σαν ντράμερ του συγκροτήματος αλλά ήταν ο πραγματικός οργανωτής, αυτός που έγραφε τα τραγούδια και φυσικά η ψυχή της μπάντας. Μάλιστα στο cd τους 'Ear To Ear', ο Scott παίζει μόνος του όλα τα όργανα, κάνει την παραγωγή και ηχογράφηση και τραγουδά σε όλα τα κομμάτια εκτός από δύο. Έτσι αφού πίσω από το συγκρότημα παρέμενε ουσιαστικά μόνο ο Scott, ήταν φυσικό να μην παίξουν ποτέ κάποια συναυλία. Παρόλα αυτά, το σχήμα κυκλοφόρησε ακόμη ένα cd με τίτλο 'Hail Victory'. Χαρακτηριστικό γεγονός είναι ότι ο Scott αποτελούσε έναν από τους πολλούς χριστιανούς φυλετιστές της Αμερικής και αυτό αποτυπώθηκε πολλές φορές και στους στίχους των Day Of The Sword. Συμμετείχε επίσης και στον δεύτερο δίσκο 'Rage' των συμπατριωτών του The Voice, παίζοντας σε κάποια τραγούδια ντραμς, σε άλλα, μπάσο και σε άλλα κιθάρα και πίσω φωνητικά. Ο Scott, που στην καταγωγή ήταν Ιταλό-αμερικάνος, τελικώς συνελήφθη στους δρόμους της Φιλαδέλφειας το 1996 και καταδικάστηκε σε 24 χρόνια φυλάκιση, αφού πρώτα ο Kevin McCarthy, μέλος της συμμορίας κι αυτός, έλαβε την μικρότερη ποινή και δέχτηκε να καταθέσει εναντίον του! Επίσημα ο Scott θα αφεθεί ελεύθερος το 2022 και αυτή τη στιγμή διατηρεί ακόμη μία μπάντα στην φυλακή για να περνάνε γρήγορα οι δύσκολες ώρες μέσα στην κόλαση των Αμερικάνικων σωφρονιστηρίων. Για όποιον επιθυμεί να επικοινωνήσει μαζί του ας στείλει στην παρακάτω διεύθυνση. Σύμφωνα με πληροφορίες, ο Scott παρόλο την προδοσία που δέχτηκε, παραμένει πιστός στις ιδέες του αλλά όπως είναι φυσικό, διατηρεί επαφή με λίγους. Ακόμα ένα μάθημα για να καταλάβουμε ότι πολλές φορές ο 'εχθρός' είναι εντός των τειχών και ότι στη ζωή μας δεν πρέπει να εμπιστευόμαστε εύκολα δήθεν συντρόφους...
Παρακάτω ακολουθεί συνέντευξη του Scott, πριν μπεί στην φυλακή, όπου δημοσιεύθηκε στο περιοδικό του B&H της Αμερικής.

Scott A. Stedeford, #49848-066, FCI Schuylkill, PO Box 759, Minersville, PA 17954-0759

A.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

Το ντεμπούτο άλμπουμ σας έχει τίτλο 'Ear To Ear'. Ποιά η σημασία αυτού του τίτλου;

Ταιριάζει με το όνομα της μπάντας. Το όνομα Η Ημέρα Του Ξίφους είναι παρμένη από τον ψαλμό 139 της Βίβλου, που αναφέρετε στη στιγμή που θα γίνει ξεκαθάρισμα λογαριασμών. Όταν αυτοί που έχουν 'μάτια για να δουν και αφτιά να ακούσουν' θα είναι ικανοί να κρατήσουν το ξίφος, καθώς και να μιλήσουν και να κόψουν την ήδη υπάρχουσα σοσιαλιστική τάξη, τον Ιουδαϊσμό, αφτί με αφτί.

Μέσα στα τραγούδια σας κάνετε πολλές αναφορές στη Βίβλο, είστε ένα χριστιανικό rock συγκρότημα;

Ναι, είμαστε.

Οι περισσότεροι άνθρωποι, συμπεριλαμβάνοντας και τον εαυτό μου, έχουν μια προκατειλημμένη εικόνα για τις Χριστιανικές ροκ μπάντες ότι έχουν διδακτικούς στίχους, πάνω σε αδύναμη μουσική. Το άλμπουμ σας, φυσικά, είναι πολύ διαφορετικό. Μπορείτε να μας εξηγήσετε το σκεπτικό του άλμπουμ σας και τι σας κάνει να διαφέρετε από τα περισσότερα χριστιανικά συγκροτήματα;

Φυσικά, τα είδη των γκρουπ που περιέγραψες είναι κυρίως ξαναγεννημένες χριστιανικές μπάντες. Δεν έχουμε τίποτα κοινό μαζί τους. Αν πιστεύει κανείς πως είμαστε μια τυπική, run of the mill, χριστιανική μπάντα, τότε απέχει λίγο από τον κλονισμό (then you're in for a bit of a shock). Η μουσική σίγουρα δεν είναι αδύναμη και δεν υπάρχουμε για να στρατολογήσουμε κόσμο για καμία εκκλησία. Και στην πραγματικότητα, πιστεύουμε πως η οργανωμένη θρησκεία είναι σατανική και είναι το δηλητήριο που καταστρέφει τους ανθρώπους μας. Τα πιστεύω μας για τον Χριστό και τη Βίβλο, βασίζονται πάνω στη φυλή και στην πραγματικότητα και όχι σε κάποια πιστεύω θρησκευτικής μυσταγωγίας. Θέλαμε να ξεσκεπάσουμε τη Βίβλο as being consistent in those areas, throughout it's content. Αυτό δεν είναι μια συλλογή με ευχάριστη ποίηση και μυθοπλαστικές ιστορίες. Αυτό δεν είναι το βιβλίο της ιστορίας των Εβραίων, αλλά της Καυκάσιας φυλής. Επιπλέον ο Χριστός ήταν πολύ σύμφωνος με τις περιοχές αυτές. Γεγονότα ότι υπήρχε οργανωμένη εκκλησία είτε καλύπτουν κάτι είτε εξηγούν κάποια 'μυστήρια'. Ο σκοπός μας ήταν να παρουσιάσουμε αυτές τις ιδέες με μια μουσική υπόκρουση, μέσω αυτού του άλμπουμ.

Το εξώφυλλο σας 'χτυπάει' ιδιαίτερα στο μάτι. Πώς σας ήρθε η ιδέα γι' αυτό;

Θέλαμε κάτι που θα σας 'άρπαζε' με το που θα το βλέπατε. Και πιστεύω πως το καταφέραμε. Επίσης θέλαμε κάτι το οποίο θα ήταν συμβολικό και που θα ταίριαζε με το όλο θέμα του άλμπουμ. Βασικά είναι φωτογραφίες clip art από τον υπολογιστή καλά τοποθετημένες η μία πάνω στην άλλη. Τη φωτογραφία πίσω από το εξώφυλλο την έφτιαξε ένας ζωγράφος.

Είναι αλήθεια ότι έπαιξες μόνος σου όλα τα όργανα στο άλμπουμ;

Ναι, εκτός από τα φωνητικά σε δύο κομμάτια. Αλλά είχα μεγάλη βοήθεια γενικά από την παραγωγή.

Αυτό ήταν μια προσωπική φιλοδοξία για σας;

Όχι, αλλά αυτό ήταν πολύ ικανοποιητικό. Βλέπετε το συγκρότημα ονομαζότανε αρχικά Brake The Sword. Αποτελούμασταν από τρία άτομα, συμπεριλαμβανομένου και του εαυτού μου. Ηχογραφήσαμε ένα άλμπουμ, αλλά δυστυχώς διαλυθήκαμε πριν καταφέρουμε να το κυκλοφορήσουμε. Ετοίμαζα μουσική για μια δεύτερη κυκλοφορία όταν διαλύθηκε το γκρουπ. Ήμουνα απογοητευμένος και αποφασισμένος να βγάλω κάτι. Έτσι, αποφάσισα, αντί να ψάξω να βρω νέα μέλη για να φτιάξουμε ένα συγκρότημα, να αλλάξω το όνομα και θα ηχογραφούσα όλο το νέο υλικό μόνος μου. Έπαιζα τύμπανα και κιθάρα για πολλά χρόνια, έτσι δεν ήταν δύσκολη διαδικασία για μένα. Ήταν η πρώτη φορά που έγραψα στίχους στα σοβαρά και που ήμουνα ο τραγουδιστής. Τώρα η μπάντα μας αποτελείται πάλι από τρία άτομα. Έτσι, λοιπόν, αυτή η πρώτη κυκλοφορία των Day Of The Sword, στην πραγματικότητα θα ήταν η δεύτερη κυκλοφορία των Break The Sword. Επί τη ευκαιρία, θα κυκλοφορήσουμε και κάποια αυθεντικά κομμάτια των Break The Sword σύντομα από την White Terror. Όπως και να 'χει θα κυκλοφορήσουν κάτω από το όνομα των Day Of The Sword. Μπέρδεμα, έτσι;

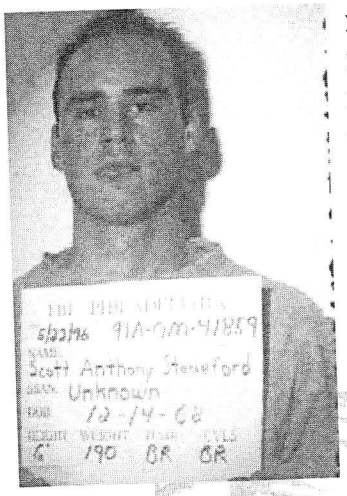

Συνεπώς, γράψατε και όλη τη μουσική μόνος σας.

Στα περισσότερα κομμάτια ναι. Κάποιες ιδέες μουσικής όμως ήταν από τους Break The Sword.

Η ποικιλομορφία της μουσικής είναι πολύ ευρεία. Επηρεαστήκατε κατά την διάρκεια της ηχογράφησης;

Περίπου τα δύο τρίτα του άλμπουμ γραφτήκανε κατά τη διάρκεια ενός μακρινού ταξιδιού στον θαυμάσιο κόσμο των μέσων μαζικής μεταφοράς. Για να φτάσω στο σπίτι μου έκανα περίπου σαράντα λεπτά, έτσι όλη αυτή την ώρα, από τη στιγμή που έμπαινα στο λεοφωρείο μέχρι τη στιγμή που έφτανα στην πόρτα, σχημάτιζα μελωδίες στο μυαλό μου. Έκανα ένα τραγούδι την ημέρα, για μια εβδομάδα. Υπήρχαν και κάποια άλλα κομμάτια, που ήταν μόνο τα τύμπανα ηχογραφημένα σε κασέτες και εγώ απλά ηχογράφησα από πάνω και την κιθάρα. Γενικά προσπάθησα να αφήσω τα τραγούδια να κυλήσουν από μόνα τους και πιστεύω πως αυτό ήταν η αιτία που δημιούργησε μια ποικιλομορφία στο άλμπουμ. Απ' όλες τις μουσικές, πιστεύω πως είμαι περισσότερο επηρεασμένος από τις μπάντες που άκουγα καθώς μεγάλωνα.

Ποιες είναι μερικές από αυτές τις μπάντες;

Deep Purple, Iron Maiden, Black Sabbath, The Doors, Van Halen και μπάντες που κυμαίνονται περίπου στο ίδιο μήκος κύματος μουσικά. Μου αρέσουν επίσης κάποιες hardcore και punk μπάντες και άκουγα thrash metal όταν πρωτοβγήκε. Είχα διάφορα γούστα στα ακούσματα μου εκείνες τις ημέρες. Από τους Black Sabbath, στους The Cranberries, σε ένα βαλς του Strauss, ή ακόμη και σε ένα παραδοσιακό Ιρλανδικό άλμπουμ.

Κάποια καινούργια μπάντα;

Από τις καινούριες μπάντες που έχουν βγει, δε μου έκανε καμία κάποια εντύπωση. Ακούω πολλά τραγούδια και μου αρέσουν τα μελωδικά, αλλά στιχουργικά στερούνται.

Βρήκα τη νέα έκδοση του "Whole Lotta Love", στα άλμπουμ που σου αρέσουν. Είστε φαν των Led Zeppelin;

Ναι. Κυρίως προτιμώ τα τελευταία τους άλμπουμ. Το "Whole Lotta Nothin" ήταν μια ιδέα της τελευταίας στιγμής. Έγινε για αστείο. Μία ημέρα δεν μπορούσα να βγάλω από το μυαλό μου αυτό το τραγούδι, αλλά τραγουδούσα συνέχεια "You Got A Whole Lotta Nothin", αντί για "Whole Lotta Love". Μοιράστηκα την ιδέα μου αυτή με το συγκάτοικό μου, αυτός βρήκε όλους τους στίχους και έτσι το χρησιμοποιήσαμε. Είναι ένα καλό τραγούδι και όλοι το ξέρουν. Του αξίζει να έχει κάποιους σημασιολογικούς στίχους.

Ακούτε πολλές φυλετικές μπάντες;

Μερικές. Δεν έχω πολλά άλμπουμ. Μου αρέσουν οι Skrewdriver. Συγκεκριμένα μου αρέσουν τα δύο ακουστικά άλμπουμ που ο Ian τα κυκλοφόρησε σαν πατριωτικές μπαλάντες. Πιστεύω πως είναι μια από τις καλύτερες μουσικές που έχω ακούσει. Οι Brutal Attack, Nordic Thunder, μερικά από τους Fortress, Das Reich, Bound For Glory, με είχαν εντυπωσιάσει παλιότερα πραγματικά.

Πώς θα περιγράφατε τη μουσική σας;

Ενεργητικό, σκληρό ροκ.

Για να δώσεις μια ιδέα στους αναγνώστες για το τι θα πρέπει να περιμένουν να ακούσουν σ' αυτό το άλμπουμ, ας περάσουμε σε κάποια τραγούδια δίνοντας μας μια συνοπτική περιγραφή τους. Ας ξεκινήσουμε με το πρώτο κομμάτι του άλμπουμ 'Μεγάλος Αδερφός'.

Εντάξει. Το 'Big Brother είναι ένα στυλ του '1984' και παρουσιάζει τους διαφορετικούς τρόπους που η κυβέρνηση εισβάλλει στις ζωές μας. Είναι ένα σύντομο αλλά σκληρό τραγούδι. Στιχουργικά είναι πολύ περιγραφικό, ο Orwell θα ήταν περήφανος. Επόμενο κομμάτι είναι το 'Feel The Flames', το οποίο στηρίζεται σε βιβλικές αναφορές και είναι πολύ δυνατό μουσικά. Ακολουθεί το 'White Supremacy', το οποίο είναι πιο πολύ ένα είδος "in your face" τραγούδι. Έχει μια επιρροή από hard core. Δίνει έμφαση στα παραδείγματα των μεγάλων γεγονότων της ιστορία μας, όταν κατακτηθήκαμε και όταν ξεσηκωθήκαμε από την φτώχεια, την τυραννία και είμαστε πάλι εδώ. Το 'I'll Stay True' είναι μετά. Αυτό έχει επιρροές από πιο μοντέρνο ποπ ήχο και κάνει το άλμπουμ να γίνει αρκετά διαφορετικό. Το 'There's No Crime (in being White)' θα έλεγα πως, έχει έναν alternative τύπο στον ήχο του, το 'Race Against Time' είναι ένα δυνατό κομμάτι ενώ το 'Draw The Line' τείνει προς το punk. Το τελευταίο, 'Day Of The Sword', είναι λίγο thrash. Είναι όλα ξεκάθαρα βασικά και βγαίνει αμέσως το νόημα. Υπάρχουν πολύ λίγα solo κιθάρας. Το άλμπουμ κλείνει με κάποιες διασκευές στους Skrewdriver. Ένα είδος tribute (φόρου τιμής) στον Ian. Υπάρχει κάτι για τον καθέναν μέσα σε αυτό το δίσκο.

Εκτός από τη Βίβλο, τι άλλο σας εμπνέει για να γράψετε στίχους;

Η Ιστορία και επίκαιρα γεγονότα. Προσπαθούμε, όμως, να μην πλησιάσουμε τα θέματα από την αρνητική τους γωνία.

Αναφέρατε νωρίτερα ότι είστε τρία άτομα τώρα. Πέστε μας κάτι για τη νέα σας μπάντα.

Λοιπόν, έχουμε έναν τραγουδιστή, τον Luke, ο οποίος τραγούδησε το 'There's No Crime (in being White)' και το 'No Hope' For the '90's, του δίσκου 'Ear To Ear'. Ένας σύντροφος ο Paul κάλυψε τα καθήκοντα του μπασίστα. Εγώ είμαι στην κιθάρα και τα τύμπανα, όχι συγχρόνως φυσικά και ένα πλήθος άλλων μουσικών που μας δανείζουν το ταλέντο τους. Ο ήχος έχει αλλάξει αρκετά, αλλά είναι ακόμα ενεργητικός και σκληρός.

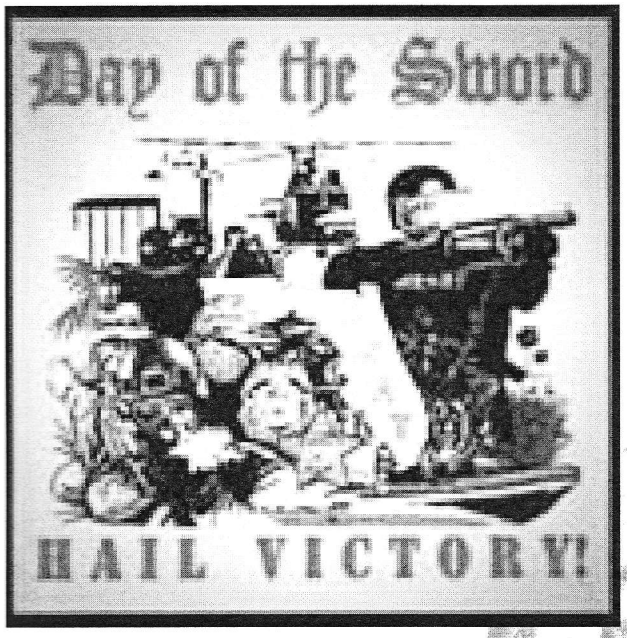

Είναι κάποιο από τα μέλη σας skinheads;

Όχι.

Πώς θα περιγράφατε τους εαυτούς σας; Εθνικοσοσιαλιστές, Christian Identity, πως;

Αντί να μας στοιβάξουν σε ένα κλουβί, ο όρος φυλετιστές θα ήταν ο πιο κατάλληλος.

Προγραμματίζετε να κυκλοφορήσετε κάποιο άλμπουμ σύντομα, με τη νέα σας μπάντα;

Ναι, ετοιμάζουμε κάτι τώρα. Έχουμε ήδη 7 ή 8 τραγούδια έτοιμα. Κοιτάζουμε να βγάλουμε γύρω στα δώδεκα κομμάτια προτού να μπούμε στο στούντιο. Οι διευθετήσεις είναι πιο πολύπλοκες και πρόκειται να μας πάρει κάποιους μήνες για να ηχογραφήσουμε και να κυκλοφορήσουμε το υλικό. Ενδεχομένως θα κυκλοφορήσει μέχρι το καλοκαίρι.

Έχετε παίξει σε κάποιο live ;

Όχι.

Θα παίξετε σε κάποιο σύντομα;

Δεν έχει προγραμματιστεί κάτι. Πιθανώς δε θα είμαστε ικανοί για να κάνουμε κάτι έως τα τέλη του καλοκαιριού ή αρχές φθινοπώρου, που θα ήταν και το πιο σύντομο.

Αναφέρατε πριν ότι θα κυκλοφορήσετε κάποιο άλμπουμ με υλικό από την παλιά σας μπάντα Break The Sword. Τι μπορείτε να μας πείτε για το;

Λοιπόν, είναι όμοιο με το 'Ear To Ear'. Μερικά από τα τραγούδια είναι βαριά, μερικά είναι εμπορικά, μερικά έχουν πανκ στοιχεία. Ήταν περισσότερο μια προσπάθεια της μπάντας για να βγάλει μουσική. Πολύ διαφορετικοί άνθρωποι ήταν με την μπάντα πριν από εμένα, οι οποίοι είτε έγραψαν μουσική είτε βάλανε κάποια στοιχεία τους μέσα. Όλοι οι στίχοι είχαν γραφτεί από τον τραγουδιστή. Έχουν περισσότερο ένα street ύφος στα τραγούδια τους. Τα περισσότερα από τα τραγούδια αυτά έχουν ξαναηχογραφηθεί πρόσφατα. Θα είναι συνολικά 9 κομμάτια στο cd και θα πρέπει να έχει κυκλοφορήσει μέχρι τον Απρίλιο.

Εσείς που είστε μια χριστιανική μπάντα, θα ήθελα να μου πείτε την άποψή σας σχετικά με τους Οντινιστές.

Πιστεύω πως και οι δύο σχετίζονται μεταξύ τους. Όποιος, για εκείνους που δεν γνωρίζουν, αναγνωρίζει στη Βίβλο, τη Νέα Διαθήκη, είναι σωστός. Και οι δύο πεποιθήσεις είναι βασισμένες στη φυλετική αγνότητα. Μια σύγκρουση φαίνεται να υπάρχει, μεταξύ των δύο και νομίζω ότι αυτή οφείλεται στην αποδοχή των σύγχρονων εκδόσεων και των δύο πεποιθήσεων. Οι κυρίαρχοι διδάσκουν ότι ο Ιησούς ήταν Εβραίος και ότι ήρθε να σώσει ολόκληρο τον κόσμο. Το οποίο απέχει πολύ από την πραγματικότητα, αλλά λόγω αυτού είναι κατανοητό γιατί ένας Odinist ή ο καθένας μας, θα πολεμούσε μια τέτοια πεποίθηση. Οι περισσότεροι Χριστιανοί βλέπουν τους Odinists σαν παγανιστές, με τη σύγχρονη ερμηνεία της λέξης, η οποία συνδέεται με το σατανισμό. Για μένα όλα αυτά δείχνουν ότι αφού επικρατεί ο Ιουδαϊσμός σήμερα, έχει και την κυρία δύναμη και την αρμοδιότητα για αυτή την παραγωγή των ψεύτικων εικόνων ως προς τον χριστιανισμό και τον παγανισμό. Δείτε πως απεικονίζεται ο Hitler.

Ποια είναι η απάντηση θεωρείτε για την ενότητα των ανθρώπων μας;

Εάν θεωρείτε ότι ζούμε σε ένα σύστημα που είναι άθρησκο, τότε αυτό είναι αντίθετο προς τη φυσική τάξη και θεωρώ πως αυτό θα απειλήσει το μέλλον μας σα φυλή, για να μπορούμε να είμαστε ενωμένοι. Μπορούμε να αμφισβητήσουμε και άλλα ζητήματα μόλις καταστρέψουμε τον υπάρχων κανόνα.

Συμφωνώ μαζί σας. Ποια πιστεύετε ότι είναι η καλύτερη προσέγγιση για τη διάδοση αυτού του είδους μηνύματος;

Να το διαδώσουμε με ένα παράδειγμα. Όλοι εμείς που αισθανόμαστε βαθειά τέτοιου είδους ζητήματα, που έχουμε κάνει έρευνες και μελέτες, θα πρέπει να ενεργήσουμε υπεύθυνα. Απορρίψτε το σύστημα αυτό με όλη σας την ψυχή και ζήστε σύμφωνα με τα πιστεύω σας. Αισθάνομαι πως είναι ο μόνος τρόπος που μπορεί κανείς να καλλιεργηθεί σαν άτομο και τελικά, σαν μια φυλή. Κάνοντας έρευνες, μελετώντας και επιβεβαιώνοντας συνεχώς τις πεποιθήσεις σας.

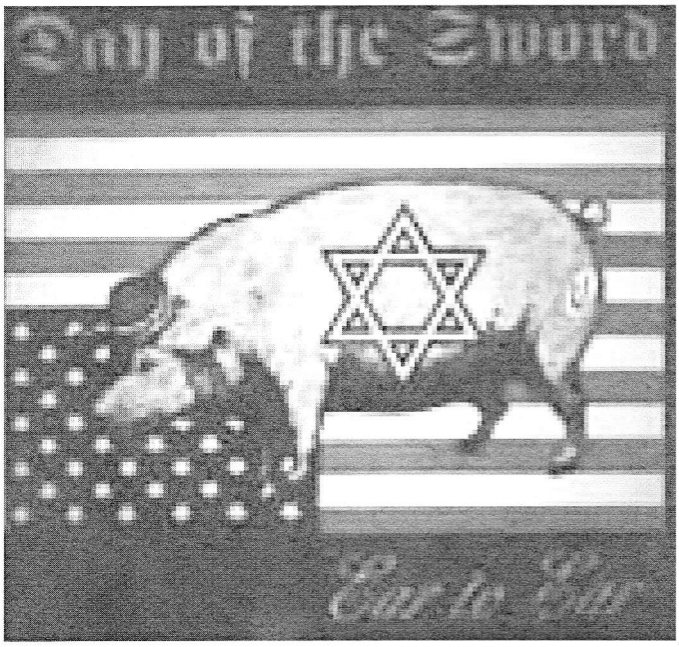

Λοιπόν, σας ευχαριστώ για το χρόνο σας για τη συνέντευξη και καλή τύχη με το άλμπουμ και το συγκρότημα σας. Ελπίζουμε να δούμε περισσότερα από εσάς στο μέλλον. Θα επιθυμούσατε να αναφέρετε κάτι προτού κλείσουμε;

Θα ήθελα να ευχαριστήσω τους Rich, Ed, Ryan, Jason και Wolf Pack, οι οποίοι ήταν μια τεράστια βοήθεια για τη διάδοση του ονόματος μας και της μουσικής μας. Σας ευχαριστώ παιδιά και ευχαριστώ για τη συνέντευξη. Ο Θεός ευλογεί.

Ποια τα μέλη της μπάντας, πόσο χρονών είστε και πόσα χρόνια είστε εμπλεκόμενοι στο κίνημα; Έχετε παίξει σε κάποια άλλα συγκροτήματα;
Λοιπόν, πρώτα μια γρήγορη εισαγωγή στους Unit 28. Είμαστε μια καινούργια μπάντα από το Hampshire της Αγγλίας. Είμαστε λίγο ασυνήθιστοι αφού έχουμε δύο τραγουδιστές και είμαστε όλοι κάτω από είκοσι χρονών. Όλοι μας ήμασταν πάντα εθνικιστές και καθώς μεγαλώνεις αρχίζεις να τα συνειδητοποιείς όλα για τον εαυτό σου. Δύο από εμάς γράφανε εθνικιστικούς στίχους καιρό τώρα, αλλά σαν συγκρότημα ξεκινήσαμε μόλις τον Φεβρουάριο του 2007. Οι δύο τραγουδιστές είναι εμπλεκόμενοι στη σκηνή εδώ και λίγα χρόνια τώρα και οι άλλοι τρεις απλώς ερχόντουσαν στις συναυλίες. Αυτή είναι η πρώτη εθνικιστική μπάντα για όλους μας, αλλά ο κιθαρίστας και ο ντράμερ παίζανε για μια μικρή μπάντα.

Γνωρίζουμε ότι θα παίξετε στη συναυλία μνήμης για τον Ian Stuart αυτό τον Σεπτέμβριο, θα είναι η πρώτη σας συναυλία; Τι γίνεται με τις συναυλίες γενικά;
Είμαστε όλοι πολύ ενθουσιασμένοι για την ISD συναυλία μνήμης γιατί θα είναι η μεγαλύτερη συναυλία που θα έχουμε παίξει έως τώρα και θα είναι υπέροχο. Λίγες μέρες ακόμα μείνανε. Έχουμε επίσης λίγα καινούργια τραγούδια όπου τα προβάρουμε σαν τρελοί ώστε να είμαστε έτοιμοι ειδικά για αυτή τη συναυλία. Έχουμε συμμετάσχει επίσης σε δύο ακόμα συναυλίες, η πρώτη ήτανε στο Kent-London. Πήγε πολύ καλά και ήτανε πιο πολύ ένα κοινωνικό γεγονός παρά μια μεγάλη συναυλία, οπότε ήταν και μια μεγάλη ευκαιρία για τις νέες μπάντες (δηλαδή εμάς και τους Last Chance) να ανέβουνε στη σκηνή και να καταλάβουν πραγματικά το πως είναι αυτό. Η τελευταία μας συναυλία ήταν στο Leeds στη συναυλία μνήμης για τον Stinko. Το ευχαριστηθήκαμε και το σετ που παίξαμε δέχτηκε πραγματικά μια καλή ανταπόκριση από όλους που βρισκόντουσαν εκεί.

Σαν νέα μπάντα του Αγγλικού B&H, πως βλέπετε το κίνημα σήμερα και τι είδους υποστήριξη έχετε;
Το κίνημα εξαπλώνεται και μεγαλώνει κάθε χρονιά με όλο και περισσότερους νέους ανθρώπους να ανοίγουν τα μάτια τους μπροστά στα ψέματα όπου είναι τόσο ξεκάθαρα γύρω μας. Αυτό είναι υπέροχο για όλους, πραγματικά! Περισσότερο όπως και στην υπόλοιπη Ευρώπη, η Αγγλία φαίνεται ότι έχει υποφέρει πρόσφατα πολύ
από την εισροή των μεταναστών που ξεχύνονται εδώ κάθε χρόνο, οπότε πρέπει να κάνουμε κάτι γι' αυτό τώρα όσο ποτέ άλλοτε, αλλιώς θα είναι πολύ αργά. Έχουμε μεγάλη υποστήριξη ακόμα κι από τότε που ξεκινήσαμε την μπάντα, τον Φεβρουάριο και πραγματικά μία θετική ανταπόκριση από τις συναυλίες. Έχουμε μια μεγάλη υποστήριξη επίσης από τις άλλες B&H μπάντες και γενικά από όσους εμπλέκονται με το κίνημα. Αποδεικνύεται κάθε φορά που παίζουμε η υποστήριξη σε εμάς και αυτή μεγαλώνει. Πραγματικά όσο περισσότερη υποστήριξη έχουμε, τόσο μπορούμε και εξαπλώνουμε το μήνυμα όπου είναι υπέροχο για όλους.

Η γνώμη σας για το Ευρωπαϊκό κίνημα γενικά; Ποια χώρα πιστεύετε ότι έχει δυνατή σκηνή και δυνατές μπάντες;
Όπως στην Αγγλία το κίνημα μεγαλώνει, έτσι μεγαλώνει και σε ολόκληρη την Ευρώπη και αυτό γίνεται γιατί οι άνθρωποι βλέπουν πλέον ξεκάθαρα τι γίνεται γύρω μας. Μπορούμε να δούμε ότι παρόλο τα ψέματα, η πολυφυλετικότητα δεν μπορεί να δουλέψει! Κάποιες Ευρωπαϊκές χώρες το έχουν αυτό χειρότερα απ' ότι εμείς στην Αγγλία, εννοώ ότι παρόλο που σε κάποιες χώρες το B&H είναι απαγορευμένο, συνεχίζουν την μάχη και πραγματοποιούνται συχνά συναυλίες στην Ευρώπη που είναι ένα μεγάλο σύμβολο της δύναμης του κινήματος μας καθώς και η πρόκληση να μην τα παρατάμε ποτέ. Η Γερμανία είχε πάντα μια δυναμική σκηνή και όλοι μας αγαπάμε τους Landser (ιδιαίτερα το τραγούδι τους '88 Rock&Roll Band). Το Βέλγιο επίσης είναι ένα οχυρό για την εθνικιστική σκηνή. Κάθε χρόνο φαίνεται ότι μεγαλώνει και καλυτερεύει περισσότερο με έμφαση στις συχνές και πολυπληθείς συναυλίες εκεί. Εκτός Ευρώπης, το Ρώσικο και Αυστραλέζικο κίνημα φαίνεται ότι μεγαλώνει κι αυτό. Φαίνεται τελικά ότι σε ολόκληρο τον λευκό κόσμο, η αλήθεια γίνεται συνειδητή. Δεν έχουμε βρεθεί σε κάποια συναυλία εκτός Αγγλίας ακόμα, αλλά κοιτάμε μπροστά για να τολμήσουμε στην Ευρωπαϊκή σκηνή, ελπίζουμε την επόμενη χρονιά.

Υποστηρίζεται κάποιο πολιτικό κόμμα; Τι γίνεται με τις πορείες στην Αγγλία σήμερα;
Όλοι μας υποστηρίζουμε και εμπλεκόμαστε με το B&H. Επίσης, λίγοι από εμάς είναι επηρεασμένοι και κατευθυνόμενοι προς το British Movement. Πραγματικά παραμένουν αληθινοί σε όλες τις τακτικές και δεν φοβούνται να είναι ανοικτά ένα εθνικιστικό-εθνικοσοσιαλιστικό κόμμα στην Αγγλία. Έχει ένα πραγματικά παραδοσιακό εθνικιστικό χαρακτήρα σαν κόμμα με σκληρές γραμμές και καινούργιες απόψεις σε όλα τα σχετικά θέματα. Όσο για τις πορείες, αυτές είναι αρκετά λίγες και μακριά από την Αγγλία. Αν υπάρξει καμία, αυτή θα γίνει από το BNP, ένα κόμμα που δεν θα ευχόμασταν να συνεργαστούμε με οποιοδήποτε τρόπο ή μορφή μαζί του, για πολλούς διαφορετικούς λόγους. Φαίνεται ότι έχουνε σχεδόν σαν αυτοσκοπό το να παίρνουν μόνο ψήφους, κάτι που δεν υποστηρίζουμε.

Η γνώμη σας για τις ταινίες: Green Street Hooligans, Football Factory και 300.
Η Green Street είναι ένα καλογυρισμένο φιλμ με ωραίες σκηνές από φασαρίες και ένα ωραίο νόημα στο τέλος. Όπως και να' χει, η ιστορία φαίνεται λίγο ψεύτικη και γενικά δύσκολα να την πιστέψεις. Το κάνει να φαίνεται σαν εύκολο τρόπο το να μπεις σε αυτά όπου αυτό στην πραγματικότητα είναι μια άσχημη εικόνα. Τουλάχιστον παραμένει μια ωραία ταινία για να παρακολουθήσεις. Το Football Factory είναι ένα υπέροχο φιλμ. Είναι μια καλή παρουσίαση των σημερινών χούλιγκαν παρ' όλο που σήμερα φαίνονται πιο καλά οργανωμένοι και underground απ 'ότι στην ταινία. Υπάρχουν κάποια πολύ έξυπνα σημεία στην ταινία και ήταν ευχαρίστηση που την είδα παρ όλο που κάποιες από τις φασαρίες μοιάζανε λίγο ψεύτικες.

Οι 300 ήταν μια φοβερή ταινία. Οι σκηνές με τις μάχες ήταν πραγματικά όμορφες και πολύ ρεαλιστικές. Επίσης κάποιοι από τους λόγους σε εμπνέουν. Ένα υπέροχο φιλμ για να δεις με πολλές ιστορικές αναφορές.

Εκτός από την μπάντα ποιες άλλες δραστηριότητες έχετε;

Σε όλους μας αρέσει να βγαίνουμε έξω και να μεθάμε και είμαι σίγουρος ότι κάθε νέος άνθρωπος το έχει κάνει έστω από μια φορά. Είμαστε καλοί φίλοι μεταξύ μας, οπότε την περισσότερη ώρα την περνάμε μαζί. Επίσης μας αρέσει να παίζουμε ποδόσφαιρο όλοι μαζί και γενικά να γυρνάμε από 'δω και από 'κει. Παρ' όλα αυτά τα τέσσερα από τα πέντε μέλη της μπάντας παρακολουθούν σε κολέγιο, έτσι χάνουμε λίγο από το χρόνο μας (ο άλλος δουλεύει πλήρες ωράριο) και έτσι ο διαθέσιμος χρόνος που έχουμε τα Σαββατοκύριακα, είναι αφιερωμένος στην μπάντα μας.

Εκτός από το B&H Britain κυκλοφορεί κάποιο άλλο περιοδικό σήμερα στη χώρα σας;

Ναι. Το British Movement κυκλοφορεί το περιοδικό Broadsword, το οποίο πάντα αξίζει μια ανάγνωση. Για ακόμη μια φορά είναι ένα πολύ δυναμικό εθνικοσοσιαλιστικό περιοδικό, πραγματικά μια πολύ καλή απεικόνιση του κινήματος, αλλά εκτός από αυτό και το B&H δεν υπάρχει κάτι άλλο, αυτή είναι η πραγματικότητα.

Οι αγαπημένες σας μπάντες, από Αγγλία και γενικά από όλο τον κόσμο;

Λοιπόν, όπως στον καθένα μας, η κύρια επιρροή μας θα πρέπει να είναι η καλύτερη μπάντα όλων των χρονικών, του Ian Stuart και των Skrewdriver. Οι στίχοι του και το αγνό του πάθος είναι κάτι που προσπαθούμε να περάσουμε και μέσα από τα δικά μας τραγούδια. Επίσης όλα τα εμπόδια που αντιμετώπισε για να φτάσει στο στόχο του και να συνεχίζει να πολεμά, ο καθένας από εμάς μπορεί να τα αφηγηθεί. Είναι σαν ένα ατελείωτο ναρκοπέδιο, αλλά όπως είπε και αυτός 'Only The Strong Survive' ('μόνο ο δυνατός επιβιώνει'). Μας αρέσει επίσης παλιότερο υλικό από τους Brutal Attack καθότι είναι λίγο πιο δυνατοί και περισσότερο στο δικό μας στυλ. Αγαπήσαμε πάρα πολύ το 'The Return Of St George' στην τελευταία ISD συναυλία. Η σκηνική παρουσία που έχει ο Ken μπορεί να κάνει ένα κοινό να ξετρελαθεί τόσο που κανείς άλλος δεν το 'χει καταφέρει. Η πιο πρόσφατη και άξια αναφοράς μπάντα είναι οι Section 88. Είναι επιθετικοί, έχουν ανεξέλεγκτους στίχους είναι σίγουρα μια μεγάλη επιρροή για τον τρόπο που γράφουμε τα τραγούδια μας. Επίσης θα πρέπει να αναφέρουμε τους White Law και τους Blackout. Και οι δύο αυτές μπάντες έχουνε πολύ ασυνήθιστα και έξυπνα κομμάτια, που είναι επίσης κάτι το οποίο θέλαμε να πετύχουμε σε κάποια καινούρια κομμάτια μας όπως το 'Voice Of The Youth' και 'Fight Back'. Τέλος, πρέπει να αναφέρουμε τους Avalon, αλλά για έναν πολύ διαφορετικό λόγο. Είναι μια πολύ καλή μπάντα μουσικά, αλλά μένουν έξω από τα υπόλοιπα της αγνής υποχρέωσης και εμπλοκής στο B&H. Όσο για μπάντες από το εξωτερικό μας αρέσουνε οι Landser. Το πάθος τους και η αποφασιστικότητα τους να μην τα παρατάνε ποτέ και πάντα να παραμένουν αληθινοί στα πιστεύω τους, χωρίς να έχει σημασία τι θα δοκιμάσουν οι κόκκινοι για να τους σταματήσουν, όλα αυτά είναι μια επιρροή για οποιονδήποτε λευκό εθνικιστή, ειδικά εμάς. Υπάρχουν και κάποιες άλλες ξένες μπάντες που αξίζει να αναφέρουμε σαν αγαπημένες μας. Οι Max Resist έχουν πολύ ξεσηκωτικούς και έξυπνους στίχους κάτι που και εμείς από την μεριά μας προσπαθούμε να πετύχουμε στις ηχογραφήσεις μας. Οι Fortress είναι επίσης μια μεγάλη μπάντα που κρατάνε δυνατά όλα αυτά τα χρόνια και ποτέ δεν τα παρατάνε κάτι που όλοι μας θαυμάζουμε. Ο Jonny Rebel και οι Bound For Glory για να ονομάσουμε λίγες ακόμα. Δεν θα μπορέσουμε να τελειώσουμε γιατί η λίστα μας πραγματικά θα φτάσει στην αιωνιότητα.

Γνωρίζετε κάτι για το Ελληνικό κίνημα;

Για να είμαστε ειλικρινείς, είμαστε όλοι νέοι και όπως προανέφερα τρία από τα μέλη μας είναι πραγματικά εμπλεκόμενα στο B&H κι αυτοί όμως γύρω στους εννέα μήνες. Οπότε το Ελληνικό, δεν είναι ένα από τα κινήματα που έχουμε ανακαλύψει ακόμα. Μαθαίνουμε σταθερά καινούργια πράγματα για το κίνημα σε ολόκληρο τον κόσμο. Όπου υπάρχουν βιβλία, δίσκοι ή το διαδύκτιο, τότε σίγουρα θα κοιτάμε σε αυτά και θα ξέρουμε πολλά περισσότερα για το μέλλον.

Ευχαριστούμε πολύ! Κλείστε την συνέντευξη με ένα μήνυμα στους αναγνώστες μας.

Πρώτα απ όλα, παρακαλούμε όποιον είναι εμπλεκόμενος στο B&H και μας δει σε κάποια συναυλία, να έρθει ελεύθερα προς τα εμάς για συζήτηση, διασκέδαση και μια μπύρα μαζί μας. Επίσης θα θέλαμε να ευχαριστήσουμε όποιον μας έχει στηρίξει και βοηθήσει όλο αυτό τον καιρό, ειδικά τις B&H μπάντες Avalon και White Law για να ονομάσουμε μερικές. Κοιτάμε μπροστά και ευχόμαστε να σας δούμε από κοντά όλους σύντομα και να θυμάστε No Surrender.

14/828

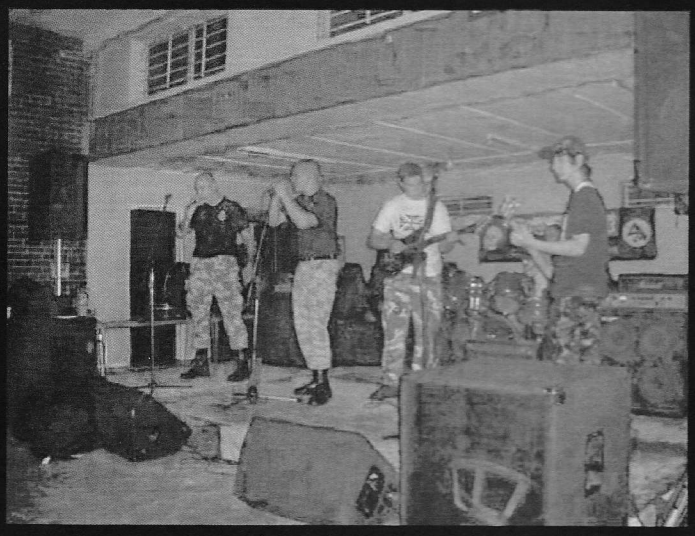

ARYAN HERO

David Lane

We must secure the existence
of our people and a future
for white children

...We Will Never Forget

See You in Valhalla